

ความต้องการพัฒนางานยุวภาวดีในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4

ปริญญาในพนธ์

ของ

ศุภกาญจน์ ตันติกัลยาภรณ์

เสนอต่อบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ

ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4

บทคัดย่อ

ของ

ศุภกาญจน์ ตันติกัลยากรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินทริโนวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2545

๙๑๔๘๗๒๐

ศูภกาญจน์ ตันติกัลยาภรณ์. (2545). ความต้องการพัฒนางานบุคลาชадในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา 4. ปริญญาอินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.กิติมา ปรีดีศิลป์, รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด กิจญโญนันตพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนางานบุคลาชад ในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหารบุคลาชад 100 คน ครูผู้สอนบุคลาชад จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ ส่วนแบบสอบถามทั้งหมด 375 ฉบับ ได้รับคืนมา 368 ฉบับ แบบสอบถามใช้ตามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาร่วม 5 ด้าน คือ การพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านการนิเทศ การพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาด้าน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล สถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t -test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One-way ANOVA) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารบุคลาชад และครูผู้สอนบุคลาชاد มีความต้องการพัฒนางานบุคลาชад โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านหลักสูตร และการพัฒนาด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ส่วนความต้องการพัฒนาด้านการนิเทศ และการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารบุคลาชад และครูผู้สอนบุคลาชад มีความต้องการพัฒนางานบุคลาชад โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
3. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานบุคลาชад ระหว่างผู้บริหารบุคลาชад กับ ครูผู้สอนบุคลาชادในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ผู้บริหารบุคลาชадและครูผู้สอนบุคลาชاد ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร แตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากรแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การจัดลำดับความสำคัญความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯ จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาด้านบุคลากร ลำดับที่ 2 การพัฒนาด้านหลักสูตร ลำดับที่ 3 การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ลำดับที่ 4 การพัฒนาด้านการนิเทศ ลำดับที่ 5 การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล

NEEDS FOR THE RED CROSS YOUTH DEVELOPMENT IN PRIMARY SCHOOL
LEVEL UNDER THE OFFICE OF NATIONAL PRIMARY EDUCATIONAL
COMMISSION, EDUCATIONAL REGION 4

AN ABSTRACT
BY
SUPAKARN TANTIKALYAPORN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University
May 2002

Supakarn Tantikalyaporn. (2002). *Needs for the Red Cross Youth development in primary schools level under the Office of National Primary Education Commission*, Educational Region 4. Master thesis, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr. Kitima Preedeedilok, Assoc. Prof. Dr. Bonchird Pinyoanantapong.

The purpose of this thesis was to study the needs for the Red Cross Youth development in primary school level under the Office of National Primary Education Commission , Education Region 4. A stratified random sampling was used to optoin the sample under study which includes 100 administrators and 275 Red Cross Youth teachers. The questionnaire 375 papers, were sent to respondents. In this study five aspects of development, i.e., personnel development, educational supervision development, curriculum development, learning and teaching development as well as measurement and evaluation development, were explored with regard to the school sizes. The following statistical techniques, i.e., percentage, mean, standard deviation (S.D.), and One-way analysis of variance (ANOVA) were employed in analyzing the obtained data using SPSS for Windows.

The results of the study were as follows :

1. When totally considered, the needs for all aspect development among the administrators as well as the teachers of the Red Cross Youth were found at high level. However, when considered separately by item, the needs for the personnnel development, the curriculum development as well as the learning and teaching development were found at high level, while the needs for the educational supervision development were found at the moderate level.

2. The comparison of The needs for all aspect development among the administrators and the Red Cross Youth teachers have no difference of the need for all aspect development.

3. The comparison of the needs for all aspect development among the administrators and the Red Cross Youth teachers according to the school sizes and the separated items was found that the need for the administrators and the Red Cross Youth teachers to the small schools were the needs for the personnel development which were different from those needs in the middle sizes

schools. Statistically, the different was significant at .01 level. The comparison of the needs for personnel development among the administrators of the Red Cross Youth in the small schools were development different from those needs in the middle size schools. Statisticcally, the different were significant at .05 level.

4. According to the administrators and the teachers at Red Cross Youth, priority of the needs for development was indicated as follows : the personnel development called for the first priority, the curriculum development has the second, the learning and teaching development took the third, educational supervision development were the fourth , and finally, the measurement and evaluation got the last need.

ปริญญาบัณฑ์
เรื่อง

ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ของ
นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยาภรณ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยครินคริสต์วิโรฒ

ใบเมตตา

.....คณะบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาภรณ์ หวานนท์)
วันที่เดือน.... พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญาบัณฑ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. กิติมา ปรีดีดิลก)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นฤมล ภิญโญนันตพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระ สุภากิจ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

ประกาศคุณปีการ

ปริญญา尼พนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งของ
รองศาสตราจารย์ ดร.กิตima ปรีดีศิลป์ ประธานกรรมการคุณปีริญญา尼พนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด กิษณ์โภอนันตพงษ์ กรรมการคุณปีริญญา尼พนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้
คำแนะนำ แก้ไข เสนอแนะ ในการดำเนินการครั้งนี้ดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุดา ทัพสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภาภิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์
อาจารย์สุพิพรรณ พัฒนาณิชย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนน ภู่คง มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขต
ที่กรุงเทพฯ ให้ความร่วมมือ อนุเคราะห์ เอกสาร ตำรา ในการทำวิจัยและให้กำลังใจเป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ นายมานะ ไถเลิศ ผู้ตรวจราชการกรมพลศึกษา ดร.คงศักดิ์ เจริญรักษ์
ผู้อำนวยการกองยุวกาชาด นายทวนชัย ลุมลสว่าง ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตยาลัยพลศึกษาและ
โรงเรียนกีฬา นางเบญจวรรณ สาหัสรินทร์ ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา ประจำเขตการศึกษา ๑
นางประภาศรี แสงดีจริง ผู้อำนวยการพิเศษกองยุวกาชาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศิธร นันทิยานนท์
สถาบันราชภัฏภูเก็ต ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัฒน์ สีจันทร์ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ที่ให้ความร่วมมือ สร้างเสริม สนับสนุน และในการทำวิจัยเป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานการศึกษา ครูผู้สอนยุวกาชาด สำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา ๔ ผู้บังคับบัญชา ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความช่วยเหลือ
สนับสนุนผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญา尼พนธ์นี้ ขออบเป็นเกียรติยูงกตเวทิตาคุณแด่บิดา นารดา
ครอบครัว และครู อาจารย์ที่เป็นขวัญกำลังใจ ตลอดจนให้การสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

ศุภกาญจน์ ตันติกัดยการณ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมุติฐานของงานวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความเป็นมาของยุวากาชาด	9
ความหมายงานยุวากาชาด	11
โครงสร้างการบริหารงานยุวากาชาด	12
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	16
การพัฒนางานยุวากาชาดในด้านต่างๆ	25
การพัฒนาด้านบุคลากร 33	25
การพัฒนาด้านการนิเทศ	29
การพัฒนาด้านหลักสูตร	34
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	39
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	54
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	54
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการศึกษาคื้นคว้า	60
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
ความมุ่งหมายของการศึกษาคื้นคว้า	84
ประชากรและกิจกรรมตัวอย่าง.....	84
การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
อภิปรายผล	87
ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม	93
ภาคผนวก	101
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	119

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่ม โรงเรียน	55
2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่เก็บได้จริงของผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯ จำแนกตามขนาด โรงเรียน.....	60
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนา_yุวภาฯของผู้บริหาร_yุวภาฯและครูผู้สอน_yุวภาฯ	61
4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา_yุวภาฯของ ผู้บริหาร_yุวภาฯและครูผู้สอน_yุวภาฯ ใน โรงเรียนขนาดใหญ่_ขนาดกลาง และขนาดเล็ก	62
5 การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างความต้องการพัฒนา_yุวภาฯด้านบุคลากรของ ผู้บริหาร_yุวภาฯ ใน โรงเรียนขนาดใหญ่_ขนาดกลาง และขนาดเล็ก.....	63
6 ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการพัฒนา_yุวภาฯของ ครูผู้สอน_yุวภาฯใน โรงเรียนขนาดใหญ่_ขนาดกลาง และขนาดเล็ก.....	64
7 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนา_yุวภาฯระหว่าง ผู้บริหาร_yุวภาฯ กับครูผู้สอน_yุวภาฯ โดยรวมและรายด้าน	65
8 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนา_yุวภาฯระหว่าง ผู้บริหาร_yุวภาฯ กับครูผู้สอน_yุวภาฯใน โรงเรียนขนาดใหญ่	66
9 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนา_yุวภาฯระหว่าง ผู้บริหาร_yุวภาฯ กับครูผู้สอน_yุวภาฯ โรงเรียนขนาดกลาง.....	67
10 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนา_yุวภาฯระหว่าง ผู้บริหาร_yุวภาฯ กับครูผู้สอน_yุวภาฯ ใน โรงเรียนขนาดเล็ก.....	68
11 ค่าน้ำหนักคำนวณสำหรับความต้องการพัฒนา_yุวภาฯของ ผู้บริหาร_yุวภาฯและครูผู้สอน_yุวภาฯ.....	69
12 ค่าความถี่ ค่าร้อยละความต้องการพัฒนา_yุวภาฯของ ผู้บริหาร_yุวภาฯใน โรงเรียนขนาดใหญ่.....	70
13 แสดงค่าความถี่ค่าร้อยละความต้องการพัฒนา_yุวภาฯของ ผู้บริหาร_yุวภาฯ โรงเรียนขนาดกลาง	72

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 แสดงค่าความถี่ค่าร้อยละความต้องการพัฒนางานบุกวิชาดของผู้บริหารบุกวิชาด โรงเรียนขนาดเล็ก.....	74
15 ค่าความถี่ ค่าร้อยละความต้องการพัฒนางานบุกวิชาดของครูผู้สอนบุกวิชาด โรงเรียนขนาดใหญ่.....	76
16 ค่าความถี่ ค่าร้อยละความต้องการพัฒนางานบุกวิชาดของครูผู้สอนบุกวิชาด โรงเรียนขนาดกลาง	79
17 แสดงค่าความถี่ค่าร้อยละความต้องการพัฒนางานบุกวิชาดของครูผู้สอนบุกวิชาด โรงเรียนขนาดเล็ก.....	81

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 แผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานยุวภาฯ	13

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถ พัฒนาคุณภาพชีวิต พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทหน้าที่ของตน ในฐานะเป็น พลเมืองดีตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากรุณาธิรัตน์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำเนินชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงกาย และจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างสงบสุข ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามโครงสร้างมีมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 5)

สำหรับกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เป็นกลุ่มที่ว่าด้วยกิจกรรมสร้างนิสัย ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพดี หลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย มี โครงสร้างกิจกรรมที่จะช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัย ได้แก่ กิจกรรมจริยศึกษา ศิลปศึกษา พลศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ ลูกเสือ เนตรนารี บุกวากชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ (กรมวิชาการ. 2535 : 29)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2532 ให้ใช้กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี บุกวากชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมบังคับตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยใช้เวลาเรียนของกิจกรรมสร้างนิสัยในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยทั้งหมด จุดประสงค์ของกิจกรรมบุกวากชาดระดับประถมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่อง การรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและผู้อื่น รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์และเป็นพลเมืองดี มีใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : ก - ข)

ในปี 2541 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดเปิดหนังบุกวากชาดขึ้น ทุกแห่งควบคู่ไปทั้ง 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมลูกเสือ บุกวากชาด และเนตรนารี สนับสนุนให้ ผู้บริหาร และบุคลากรในสังกัดเข้ารับการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ของบุกวากชาด ตามความเหมาะสมของ การบริหารงานบุกวากชาดแต่ละระดับ ส่งเสริมจัดกิจกรรมบุกวากชาดในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 1 – 2)

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ปัฐบัติหน้าที่ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาผู้บริหารเพื่อบริหาร โรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2540 : 3 – 4) และการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้นมุ่งเน้นพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา การนิเทศติดตามผล พัฒนาหลักสูตร พัฒนาระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 12 – 28)

กิจกรรมขุวากชาด เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาคน ซึ่งมีข้อที่สำคัญที่เป็นระบบมีระเบียบแบบแผน สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และทันต่อเหตุการณ์ จึงเห็นว่าสถานศึกษา หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้ให้ความสนใจสนับสนุนกิจกรรมให้เยาวชนประพฤติปฏิบัติตามอุดมการณ์ของขุวากชาดดังกล่าวอย่างจริงจังแล้ว ก็จะนำมาซึ่งศันติสุข ในสังคม ที่จะส่งผลไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติได้ในอีกทางหนึ่งด้วย (สุวัฒน์ เงินฟ้า. 2542 : 1 - 2)

การดำเนินงานขุวากชาดในสถานศึกษานี้ บุคลากรนับว่ามีความสำคัญยิ่ง ในการที่จะนำกิจกรรมขุวากชาดให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ถ้าผู้บริหารและครุผู้สอน มีอุดมการณ์เข้าใจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของขุวากชาดอย่างแท้จริง เห็นความสำคัญของกิจกรรมขุวากชาด ได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และมีเจตคติที่ดี ปัญหาควรได้รับการแก้ไขและได้รับการตอบสนองตรงตามความต้องการ งานขุวากชาดจึงจะพัฒนาและก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าการบริหาร โรงเรียนเกี่ยวข้องกับ งานด้านบุคลากร ด้านวิชาการซึ่งเป็นงานหลัก งานวิชาการนี้มีขอบข่ายงานเกี่ยวกับงานด้านการนิเทศ หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การวัดและประเมินผล สำหรับกิจกรรมขุวากชาดนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาการและมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับ ดังนั้นกิจกรรมขุวากชาด ถ้าได้มีการพัฒนาด้านบุคลากร ด้านการนิเทศ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เหล่านี้ด้วยก็จะทำให้กิจกรรมขุวากชาดเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จากการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานขุวากชาดใน เขตการศึกษา 4 พบร่วมกับปัญหา บางอย่างที่ได้รับการแก้ไขแล้ว และปัญหาที่ยังไม่ได้แก้ไข กล่าวคือด้านบุคลากร ผู้บริหารบางคน ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารงานขุวากชาดก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ ของขุวากชาดอย่างแท้จริง การวางแผนการปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบ จัดครุเข้าสอนไม่เหมาะสม กับระดับชั้น ขาดแคลนครุผู้สอน ไม่มีงบประมาณสนับสนุนการฝึกอบรมครุ ครุผู้สอนขาดความรู้ ทักษะในการจัดกิจกรรมขุวากชาด ครุไม่ได้รับการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการนิเทศ ยังไม่

นิเทศอย่างต่อเนื่องทั้งภายใน และภายนอก ครูผู้ทำการนิเทศไม่มีทักษะกระบวนการกระตุ้นให้พัฒนาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร งบประมาณจัดทำสื่อและอุปกรณ์มีน้อย หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและห้องถิน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนขาดทักษะกระบวนการสอน ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ครูขาดความรู้ ทักษะไม่ได้อ่อน懦 ด้านการวัดผลและประเมินผล ขาดเครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่ทันสมัย ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมขุภาคชาด (ศึกษานิเทศกรรมผลศึกษาจังหวัดภูเก็ต. 2539 : 5 - 7) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการวางแผนพัฒนาบุคลากรร่วมกัน โรงเรียนไม่เชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้แก่ครูผู้สอน ขาดแคลนครูผู้สอน บางโรงเรียนไม่เปิดสอนกิจกรรมขุภาคขาดความคุ้นไปกับกิจกรรมลูกเสือ ผู้บริหารไม่นิเทศอย่างต่อเนื่อง ไม่เห็นความสำคัญ ในกิจกรรมขุภาคชาด ครูผู้สอนขุภาคชาดยังไม่ได้รับการพิจารณาความคิดความชอบ ไม่มีงบประมาณสนับสนุน ขาดแคลนเอกสารประกอบหลักสูตร ครูผู้สอนยังไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศกิจกรรมขุภาคชาด การวัดผลและประเมินผลกิจกรรมขุภาคชาด ไม่เป็นตามสภาพจริง นอกจากนี้ปัญหาที่พบแต่ละขนาดโรงเรียน ก็แตกต่างกันออกไป (หน่วยศึกษานิเทศกรรมผลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศานานาและวัฒนธรรม เอกการศึกษา 4. 2542 : 8 –10) ผู้บริหาร โรงเรียนและ ครูผู้สอน โรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (ชรส สุทธิพลอนันต์. 2536 : บทคัดย่อ) จากปัญหางานขุภาคชาดที่พบนั้น จะเห็นว่าเกี่ยวข้องกับด้านบุคลากร การนิเทศ หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล ถ้าได้รับการพัฒนาทุกด้านแล้วจะทำให้งานขุภาคชาดเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบงานขุภาคชาดจังหวัด และร่วมกับเขตการศึกษา 4 ปฏิบัติหน้าที่ด้านการนิเทศติดตามผล ฝึกอบรม ประชุม ต้มมนนา พัฒนาบุคลากร หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล ได้เห็นความสำคัญที่จะพัฒนางานขุภาคชาดให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งเน้นให้จัดกิจกรรมขุภาคชาด พัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อย่างแท้จริง ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ดังกล่าวมาแล้ว ข้างต้น สมควรจะได้รับการแก้ไข ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้อง ศึกษาความคิดเห็นความต้องการพัฒนางานขุภาคชาดในสถานศึกษา จากผู้บริหาร และครูผู้สอน โดยกำหนดขอบเขตของการพัฒนางานขุภาคชาดไว้ 5 ด้านคือ การพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านการนิเทศ การพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปกำหนดนโยบาย แนวทางให้การส่งเสริม สนับสนุน พัฒนางานขุภาคชาดให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ใน 5 ด้าน ทั้งโดยรวมและจำรายด้าน คือ การพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านการนิเทศ การพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ กับครูผู้สอนยุวภาฯในโรงเรียน ระดับประถมศึกษาโดยรวมและแยกรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯระหว่างผู้บริหารยุวภาฯกับครูผู้สอนยุวภาฯในโรงเรียนระดับประถมศึกษานาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก
4. เพื่อจัดทำดับความสำคัญความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั้ง 5 ด้าน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นข้อมูลให้กับ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้กำหนดแนวทางในการดำเนินการพัฒนาตามนโยบาย แผนงาน โครงการ การจัดทำแผนปฏิบัติงาน ให้การสนับสนุน ส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนางาน เกิดประโยชน์แก่ครูผู้สอน ผู้บริหาร หน่วยงานระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษา และระดับประเทศ ได้ตรงตามความต้องการ ทำให้งานยุวภาฯมีประสิทธิภาพ และเริ่มก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการพัฒนางานยุวภาฯในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา รวม 5 ด้านคือ
 - 1.1 ความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร
 - 1.2 ความต้องการพัฒนาด้านการนิเทศ
 - 1.3 ความต้องการพัฒนาด้านหลักสูตร
 - 1.4 ความต้องการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.5 การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอน

บุคลากรในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ซึ่งมีจำนวนผู้บริหารบุคลากร 133 คน ครุพัสดุสอนบุคลากร 961 คน รวม 1,094 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารบุคลากร และครุพัสดุสอนบุคลากรในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 จำนวน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารบุคลากร 100 คน ครุพัสดุสอนบุคลากร 275 คน รวมทั้งหมด 375 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ตำแหน่งงาน ได้แก่

3.1.1.1 ผู้บริหารบุคลากร

3.1.1.2 ครุพัสดุสอนบุคลากร

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน

3.1.2.1 ขนาดเล็ก

3.1.2.2 ขนาดกลาง

3.1.2.3 ขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการพัฒนางานบุคลากร ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 4 แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

3.2.1 ความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร

3.2.2 ความต้องการพัฒนาด้านการนิเทศ

3.2.3 ความต้องการพัฒนาด้านหลักสูตร

3.2.4 ความต้องการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.5 ความต้องการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล

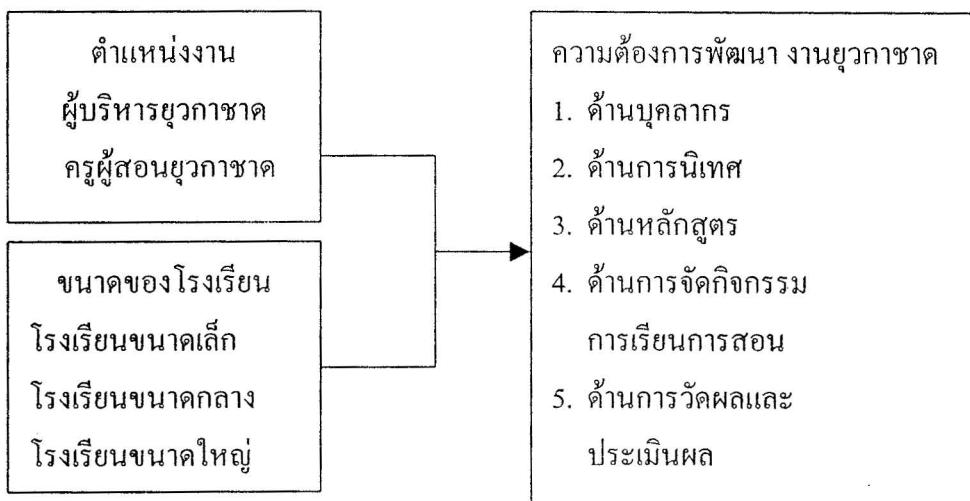
กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องความต้องการพัฒนางานบุคลากรในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ผู้วิจัย ศึกษาทฤษฎี ความต้องการของมาสโลว์ มากำหนดแนวทางความต้องการของบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน แนวคิดตามแนวปฏิบัติในการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบของสำนักงานสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นแนวทางพัฒนางานบุคลากรซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านบุคลากร และด้านวิชาการ ควบคู่กันไป แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาให้มีคุณภาพมุ่งสู่มาตรฐานการ

ขัดการศึกษา แนวคิดในการบริหารโรงเรียน ขอบข่ายงานบริหารบุคลากร ขอบข่ายงานวิชาการ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2528 มากำหนดขอบข่ายงาน ขุภาคชาดในโรงเรียนส่วนที่เกี่ยวกับด้านขุภาคชาดที่ทำการศึกษา

แนวคิดดังกล่าวสามารถนำไปสู่การพัฒนางานขุภาคชาดในโรงเรียน โดยสอนความต้องการพัฒนางานขุภาคชาดของผู้บริหารขุภาคชาด และครุผู้สอนขุภาคชาด ที่มีขนาดโรงเรียนแตกต่างกันในแต่ละด้าน ส่งผลต่อการพัฒนางานขุภาคชาดให้ประสบผลสำเร็จ และได้แสดงไว้เป็นแผนภูมิกรอบแนวคิดดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความต้องการพัฒนางานขุภาคชาด** หมายถึง ความคิดเห็น ความประสงค์ของผู้บริหาร ขุภาคชาด และครุผู้สอนขุภาคชาด ใน การที่ต้องการที่จะมีหรือให้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง สร้างเสริม สนับสนุน ร่วมมือ ช่วยเหลือ งานขุภาคชาดในโรงเรียนจากการปฏิบัติอยู่เดิมหรือริเริ่ม ขึ้นใหม่ จากปัญหาและไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ ด้านบุคลากร ด้านการนิเทศ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร หมายถึง ความคิดเห็น ความประสงค์ของบุคคลที่จะได้รับการเสริม สนับสนุน ร่วมมือ ช่วยเหลือ พัฒนาศักยภาพ คุณภาพของตนเอง หน่วยงาน โดยการจัดกิจกรรม หรือวิธีต่างๆ ทำให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ เจตคติที่ดี สามารถนำไปพัฒนางานหรือปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ความต้องการพัฒนาด้านการนิเทศ หมายถึง ความคิดเห็น ความประสงค์ที่จะมี หรือให้มีส่วนร่วมในการวางแผน ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการประชุม อบรม สัมมนาหรือวิธีการต่างๆ สองคล้อง หมายสนับสนุนความต้องการ เพื่อให้งานยุวภาวดนบรรลุตามวัตถุประสงค์และ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 ความต้องการพัฒนาด้านหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็น ความประสงค์ที่จะให้มีหรือได้รับการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ส่งเสริม สนับสนุน และเพิ่มพูนมีความรู้ ทักษะ ความสามารถด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

1.4 ความต้องการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นความประสงค์ที่จะมีให้มีหรือมีส่วนร่วม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสม เพื่อนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

1.5 ความต้องการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง ความคิดเห็น ความประสงค์ที่จะมีหรือให้มีการกระทำ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผลให้ทันสมัย ตามสภาพจริง สามารถตรวจสอบได้ เกิดผลดีแก่ผู้เรียน

2. โรงเรียนระดับประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4

3. เขตการศึกษา 4 หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่ถูกจัดแบ่งตามเขตการปกครองทางการศึกษา รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษารอบคุณ 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระนี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต และระนอง

4. ผู้บริหารยุวภาวดน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารงานยุวภาวดน ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ซึ่งเป็นนายกหนุ่ยุวภาวดนโรงเรียนโดยตำแหน่ง ได้แก่ ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนที่เปิดทำการสอนกิจกรรมยุวภาวดน

5. ครูผู้สอนยุวภาวดน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนกิจกรรมยุวภาวดน ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่เปิดทำการสอนกิจกรรมยุวภาวดน

6. ลำดับความสำคัญ หมายถึง ความคิดเห็นผู้บริหารยุวภาวดนและครูผู้สอนยุวภาวดน ในโรงเรียนขนาดต่างๆ ในการที่ต้องการที่จะให้ความสำคัญโดยภาพรวมเกี่ยวกับการการพัฒนา

งานบุคลาชัด ในแต่ละด้าน ว่าต้องการพัฒนาแต่ละด้านเป็นลำดับอะไรก่อนหรือหลัง

7. ขนาดโรงเรียน หมายถึง การแบ่งขนาดของโรงเรียนตามจำนวนนักเรียน ออกเป็น 3 ขนาด ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 ข : 1)

โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 - 120 คน

โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 300 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

สมมุติฐานของงานวิจัย

1. ผู้บริหารบุคลาชัดและครุภู่สอนบุคลาชัดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีความต้องการพัฒนางานบุคลาชัดโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารบุคลาชัด กับครุภู่สอนบุคลาชัดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนางานบุคลาชัดแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารบุคลาชัดในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการพัฒนางานบุคลาชัดแตกต่างกัน
4. ครุภู่สอนบุคลาชัดในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการพัฒนางานบุคลาชัดแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และการจัดการเรียน การสอน เกี่ยวกับงานบุคลาชากಡแห่งมุตต่าง ๆ รายละเอียดประเด็นหัวข้อที่ศึกษามีดังนี้

1. ความเป็นมาของบุคลาชาก
2. ความหมายของงานบุคลาชาก
3. โครงสร้างการบริหารงานบุคลาชาก
4. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
5. การพัฒนางานบุคลาชากในด้านต่าง ๆ
 - 5.1 การพัฒนาด้านบุคลากร
 - 5.2 การพัฒนาด้านการนิเทศ
 - 5.3 การพัฒนาด้านหลักสูตร
 - 5.4 การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 5.5 การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาของบุคลาชาก

บุคลาชากเกิดขึ้นด้วยข้อเสนอของสันนิบาตสภากาชาด เมื่อ พ.ศ. 2462 ว่า “สภากาชาด ทุกชาติควรจัดตั้งบุคลาชากสำหรับเด็กขึ้น เพื่อฝึกฝนเยาวชนรู้จักการกินดี อยู่ดี รักษาสุขภาพอนามัย มีความเมตตาสงสารเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าชาติใด ๆ มีศรัทธา เสียสละ ทำประโยชน์ให้แก่ สังคม โดยจัดกิจกรรมและดำเนินการให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ” (กอง บุคลาชาก กรมพลศึกษา และสำนักงานบุคลาชาก สภากาชาด ไทย. 2543 : 7) ประเทศไทย รับข้อ เสนอนี้ และได้จัดกิจกรรมบุคลาชากขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เหมือนกันทั่วโลก กล่าวคือ เพื่อสันติสุข และอนามัยดี บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (กองบุคลาชาก. 2534 ก : 27)

การบุคลาชากไทย เริ่มขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยมีสมเด็จเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธ์ กรมพระนราธิราษฎร์วรวิโนทัยอุปนายกผู้อำนวยการสภากาชาดสยาม ได้ริเริ่มก่อตั้งกองอนุสภากาชาด สยามขึ้น เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2465 ตามข้อบังคับสภากาชาดสยาม แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) โดยให้เป็นกองแยกกองหนึ่งของสภากาชาด และเนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวนโยบายกับการศึกษาและ

เยาวชน จึงขอให้กระทรวงธรรกรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) เป็นผู้รับภาระดำเนินการ โดยมีเจ้าพระยาไพศาลศิลปศาสตร์ ปลัดทูลผลของพระองค์ เป็นผู้อำนวยการกองยุวภาฯ ดคนแรก งานยุวภาฯ ดคนแรกในระยะแรกเป็นงานฝ่ายไม่มีเจ้าหน้าที่เฉพาะ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2476 กระทรวงธรรกรรมการได้จัดตั้งกองอนุสภากาชาดขึ้นในกรมพลศึกษา และจัดให้มีการสอนวิชาอนุกษาฯ เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรของกระทรวง จากนั้นได้เปลี่ยนชื่อเป็นกองอนุกษาฯ และกองยุวภาฯ ตามลำดับ โดยมีเหตุผลเพื่อต้องการขยายกิจกรรมให้ไปสู่เยาวชนในระดับอุดมศึกษา กองยุวภาฯ อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของ 2 หน่วยงาน คือ กรมพลศึกษา และสภากาชาดไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 สภากาชาดไทยได้ขยับโครงสร้างองค์กรเป็นสำนักงาน ดังนี้ การดำเนินงานยุวภาฯ ในปัจจุบัน จึงเป็นการทำงานร่วมกันของกองยุวภาฯ กรมพลศึกษา และสำนักงานยุวภาฯ สภากาชาดไทย โดยมีผู้อำนวยการกองยุวภาฯ ดคนั้น เป็นผู้อำนวยการสำนักงานยุวภาฯ สภากาชาดไทยโดยคำแนะนำ และได้อีกเอวันที่ 27 มกราคม ของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนา ยุวภาฯ ไทย (กองยุวภาฯ กรมพลศึกษา และสำนักงานยุวภาฯ สภากาชาดไทย. 2543 :

7-8)

เมื่อ พ.ศ. 2476 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการสอนวิชา yuวภาฯ เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (กองยุวภาฯ. 2534 ก : 26) ต่อมาความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และประชากรเพิ่มขึ้น จึงได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่เสมอ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สภานายิกาสภากาชาดไทย ทรงมีพระราชดำริว่า สมควรปรับปรุงกิจการภาฯ ให้จริงก้าวหน้าเหมาะสมกับกาลสมัย (กองยุวภาฯ กรมพลศึกษา สภากาชาดไทย. 2533 : 1) ยุวภาฯ เป็นส่วนหนึ่งของกิจการภาฯ ที่สมควรได้รับการพัฒนาอย่างยิ่ง โดยทั่วไปของชาวยไทยมีความรู้สึก และมีการเข้าใจว่ากิจการยุวภาฯ หรือผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกยุวภาฯ นั้น กำหนดเฉพาะเด็กผู้หญิง หรือนักเรียนหญิงเท่านั้น แต่หลักการมุ่งอบรมทั้งเด็กผู้หญิง และเด็กผู้ชาย ซึ่งมีโครงการปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคมร่วมกับผู้ใหญ่อยู่มากที่เดียว จะเห็นได้ว่า เมื่อคราวเกิดอุทกภัย สมาชิกยุวภาฯ ก็ได้ร่วมมือร่วมใจ ร่วมกัน เสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ สิ่งของช่วยเหลือเป็นจำนวนมาก และยังร่วมบำเพ็ญประโยชน์ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ในโรงพยาบาล สถานเด็กพิการและกิจกรรมอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก

ปัจจุบันนี้กิจกรรมยุวภาฯ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนหญิงหันไปสนใจกิจกรรมอื่นมากขึ้น (กองยุวภาฯ. 2534 ข : 26) รัฐบาลได้มีการปฏิรูปการศึกษา ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 มีการปฏิรูปการเรียนรู้ ปรับโครงสร้างหลักสูตรให้เหมาะสมกับการจัดการศึกษาภาคบังคับ และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้แต่ละเขตพื้นที่

สามารถจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นได้ ดังนั้นกิจกรรมยุวากาชาดจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม

กิจกรรมยุวากาชาด ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนขึ้นในโรงเรียนทุกระดับชั้น ตั้งแต่ปี 2533 โรงเรียนระดับประถมศึกษาได้กำหนดให้เป็นกิจกรรมบังคับ สอนในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย โดยใช้คำเวลาเรียนของกิจกรรมสร้างนิสัยทั้งหมด (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 41) กิจกรรมยุวากาชาดเป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังให้เยาวชนของชาติ ได้พัฒนาทางกาย ลศตปัญญา จิตใจ มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความเสียสละ มีทักษะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สมาชิกยุวากาชาดจะต้องประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของยุวากาชาด และยึดมั่นในคำปฏิญาณตนของยุวากาชาด ฝึกให้สมาชิกมีอุดมคติในศาสนาด้วย มีความจริงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีความรู้ความชำนาญในเรื่องการรักษาอนามัยของตนเองและส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น เป็นมิตรกับคนทั่วไป เป็นพลเมืองดีตามระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในสังคมอย่างเป็นปกติสุข

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมยุวากาชาดเป็นกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังให้เยาวชนเป็นคนที่บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม อันเป็นวัตถุประสงค์ที่ทันสมัย และเหมาะสมยิ่งกับสภาพของสังคมในปัจจุบัน เนื่องจากสภาพในปัจจุบันนี้สังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก การที่ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดความไม่สงบด้วยสาเหตุที่มีอยู่ ทำให้มนุษย์เบียดเบี้ยนซึ่งกันและกัน ยากจนลงเป็นผลให้สังคมขาดสันติสุข หากไม่มีสิ่งหนี่ยวรัง สังคมก็จะยิ่งเสื่อมโทรมลงในอัตราที่มาก และเรื่อยิ่งขึ้น “ยุวากาชาด” จะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถหนี่ยวรังในความเสื่อมโทรม เป็นไปในอัตราที่ช้าลง (ยุวากาชาด. 2534 :3) กิจกรรมยุวากาชาดนี้ฝึกกล่อมเกลาให้สมาชิกเป็นผู้ที่มีจิตใจเมตตากรุณาแก่เพื่อนมนุษย์ ละเว้นการเบียดเบี้ยนซึ่งกันและกัน และเป็นผู้ไฝใจในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ยุวากาชาดเป็นกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่ และฝึกให้เยาวชนผู้หลงใหลมีลักษณะเป็นผู้หญิง

2. ความหมายของยุวากาชาด

ยุวากาชาด หมายถึง กากชาดสำหรับเด็ก ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกอบรมเยาวชน ให้รู้จักอยู่ดี กินดี รักษาสุขภาพอนามัย มีความเมตตาสงสารเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าชาติใด ๆ มีศรัทธา เสียสละ ทำประโยชน์ให้แก่สังคม (กองยุวากาชาด. 2534 ก : 25 - 26)

ยุวากาชาด หมายถึง กิจกรรมสำหรับเยาวชนทั้งชาย-หญิงที่มีอายุระหว่าง 8- 25 ปี ที่

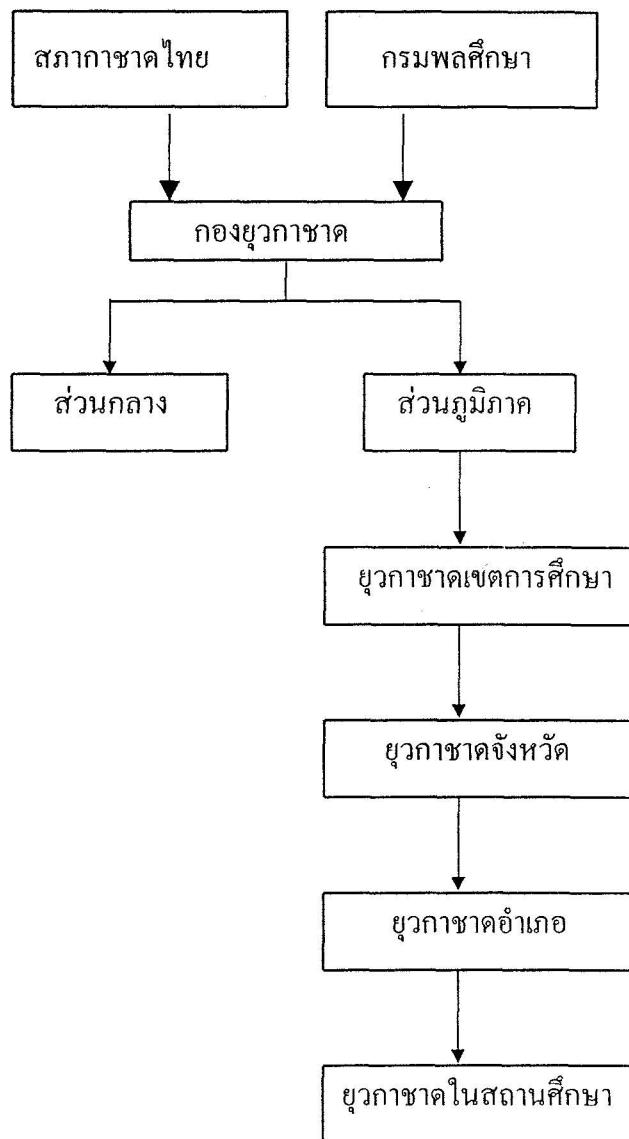
สมัครเข้าเป็นสมาชิก เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสันนิบาตสภากาชาด (ทวนซัย ลณูตสว่าง 2537 : 14)

จากความหมายข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า ยุวกาชาด หมายถึง กิจกรรมกาชาดสำหรับเด็กซึ่งมุ่งศึกอบรมเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกยุวกาชาดให้มีอุดมคติในสันติสุข รักษาสุขภาพอนามัยคือ รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสันนิบาตสภากาชาด

3. โครงสร้างการบริหารงานยุวกาชาด

งานยุวกาชาด เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ทั้งในและนอกสถานศึกษา มีกองยุวกาชาด เป็นศูนย์กลางประสานงาน ซึ่งกองยุวกาชาดเป็นกองหนึ่งของสภากาชาดไทย อยู่ภายใต้การบังคับ บัญชาของสองสังกัด คือ สภากาชาดไทย และกรมพลศึกษา (ยุวกาชาด. 2534 : 4) ซึ่งมีหน้าที่ ดำเนินการในเรื่องราวของยุวกาชาดทั้งหมด รวมทั้งการพัฒนาบุคลากร การนิเทศ การจัดการเรียน การสอน หลักสูตร และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในอันที่จะพัฒนาให้งานยุวกาชาดได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ กองยุวกาชาดมีสายการบริหารงานขึ้นอยู่กับ 2 หน่วยงาน แต่คนสองกลุ่มนี้มีอุดมการณ์ ของกาชาดเหมือนกัน (ยุวกาชาด. 2534 : 23) มีเครือข่ายเชื่อมโยงการบริหารงานทั่วประเทศ งานยุวกาชาด สภากาชาดไทย ได้มีข้อบังคับสภากาชาดไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 50) พุทธศักราช 2536 หมวดที่ 9 ว่าด้วยยุวกาชาด ปัจจุบันให้การดำเนินงานบริหารและป้องรัก ยุวกาชาดอยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้ (กองยุวกาชาด กรมพลศึกษา และสภากาชาดไทย. 2536 : 1 – 2) การบริหารงานยุวกาชาด มีทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคดังแสดงในแผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานยุวกาชาด ในภาพประกอบ 2

โครงสร้างการบริหารงานบุคคลชาด

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานบุคคลชาด

ที่มา : “บุคคลฯ.” (2534, 4 พฤษภาคม – ธันวาคม). วารสารบุคคลฯ. 41(4) : 3 – 4.

การบริหารงานยุวภาฯดส่วนกลาง มีคณะกรรมการบริหารงาน ที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ รองอธิบดีกรมพลศึกษาเป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองยุวภาฯดส่วนกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่คำนวณจัดทำงบประมาณ กำหนดระยะเวลา เกี่ยวกับยุวภาฯดส่วนกลางให้สอดคล้องกับข้อบังคับนี้ พิจารณาและกำหนดค่าหลักสูตรฝึกอบรมยุวภาฯดส่วนกลาง ควบคุมส่งเสริม สนับสนุนกิจการยุวภาฯดส่วนกลางให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของยุวภาฯดส่วนกลาง (กองยุวภาฯดส่วนกลาง. 2536 : 3 - 4)

การบริหารงานยุวภาฯดส่วนเขตการศึกษา มีการบริหารงานโดยศึกษาธิการเขต ทุกเขต การศึกษาเป็นผู้ติดตามการยุวภาฯดส่วนกลางประจำเขตการศึกษา ผู้ช่วยศึกษาธิการเขต เป็นรองผู้ติดตามการยุวภาฯดส่วนกลางประจำเขตการศึกษา หัวหน้าศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา ประจำเขตการศึกษา เป็นผู้ช่วยผู้ติดตามการยุวภาฯดส่วนกลางประจำเขตการศึกษามีหน้าที่ตรวจสอบ แนะนำ ชี้แจง และสนับสนุนกิจการยุวภาฯดส่วนกลาง ให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษาเป็นเจ้าหน้าที่ยุวภาฯดส่วนกลางประจำเขตการศึกษา (กองยุวภาฯดส่วนกลาง. 2536 : 4 - 5) ซึ่งปัจจุบันเรียกศึกษาธิการเขตแต่ละเขตการศึกษาว่า ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษาฯ

การบริหารงานยุวภาฯดส่วนจังหวัด มีคณะกรรมการบริหารงาน ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธาน นายกเหล่ากาชาดจังหวัด ปลัดจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด พัฒนาการจังหวัด ประชาสงเคราะห์จังหวัด ผู้อำนวยการศึกษานอกโรงเรียน นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ผู้ทรงคุณธรรมอีกไม่เกิน 5 คน เป็นกรรมการ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมพัฒนามัยและกิจกรรมพิเศษสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ หัวหน้างานส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ และยุวภาฯดส่วนกลาง เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีหน้าที่คำนวณจัดทำงบประมาณ ในการดำเนินงานยุวภาฯดส่วนกลาง วางแผนการ ฝึกอบรม ควบคุมกิจการยุวภาฯดส่วนกลาง ให้งานยุวภาฯดส่วนกลางดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ พิจารณารายงานยุวภาฯดส่วนกลางประจำปีของจังหวัด ส่งเสริมสนับสนุนกิจการยุวภาฯดส่วนกลาง ตามที่เห็นสมควร กรรมการยุวภาฯดส่วนกลางจังหวัด ถ้าไปร่วมเป็นกรรมการยุวภาฯดส่วนกลางของโรงเรียนจะช่วยพัฒนางานยุวภาฯดส่วนกลาง โรงเรียนได้มาก การปักครองยุวภาฯดส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายกยุวภาฯดส่วนกลาง รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานยุวภาฯดส่วนกลาง โรงเรียน ได้มาก การปักครองยุวภาฯดส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายกยุวภาฯดส่วนกลาง รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานยุวภาฯดส่วนกลาง ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดเป็นรองนายกยุวภาฯดส่วนกลางจังหวัด และผู้ช่วยอยู่ในสังกัดเป็นผู้ช่วย

นายกยุวภาคاذจังหวัด ข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา ประจำจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ยุวภาคاذจังหวัด มีหน้าที่บริหารและดำเนินงานยุวภาคاذ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (กองยุวภาคاذ. 2536 : 10 - 12)

การบริหารงานยุวภาคاذอ้าเกอ จัดอยู่ในรูปคณะกรรมการบริหารงาน เช่นกัน มีนายอ้าเกอเป็นประธานกรรมการ ปลัดอ้าเกอ เป็นรองประธานกรรมการ ศึกษาธิการอ้าเกอ หัวหน้าการประณมศึกษาอ้าเกอ พัฒนาการอ้าเกอ เกษตรอ้าเกอ นายกหมู่ยุวภาคاذโรงเรียน ที่นายอ้าเกอเห็นสมควรเชิญไม่เกิน 5 คน และผู้ทรงคุณธรรมอีกไม่เกิน 5 คน เป็นกรรมการ ผู้ช่วยศึกษาธิการอ้าเกอ เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้ช่วยหัวหน้าการการประณมศึกษาอ้าเกอ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ หน้าที่คณะกรรมการยุวภาคاذอ้าเกอเหมือนกับจังหวัด การปักครองมีนายอ้าเกอ เป็นนายกยุวภาคاذอ้าเกอ ปลัดอ้าเกอ และหัวหน้าการประณมศึกษา อ้าเกอ เป็นรองนายกยุวภาคاذอ้าเกอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอ้าเกอ และผู้ช่วยหัวหน้าการประณมศึกษา อ้าเกอ เป็นผู้ช่วยนายกยุวภาคاذอ้าเกอ มีข้าราชการในสังกัดสำนักงาน เป็นเจ้าหน้าที่ยุวภาคاذ อ้าเกอ มีหน้าที่บริหารงานและดำเนินงานยุวภาคاذให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (กองยุวภาคاذ. 2536 : 14 - 15) บุคคลที่กล่าวมาทั้งหมดนับว่าเกี่ยวข้องกับการพัฒนางานยุวภาคاذทั้งสิ้น ยุวภาคاذมี 2 ประเภท คือ ยุวภาคاذในสถานศึกษา และยุวภาคاذคนอกโรงเรียน ซึ่งในที่นี้ จะขอกล่าวถึงเฉพาะยุวภาคاذในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

การบริหารและการดำเนินงานยุวภาคاذในสถานศึกษา มีหมู่ยุวภาคاذ ครุไพบูลย์ อาจารย์ไพบูลย์ ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดี เป็นนายกหมู่โดยตำแหน่ง มีหน้าที่บริหารงาน ยุวภาคاذในสถานศึกษา และจัดทำรายงานยุวภาคاذประจำปีเสนอต้นสังกัด การบริหารงานอยู่ใน รูปคณะกรรมการ มีนายกหมู่เป็นประธาน รองนายกหมู่ เป็นรองประธาน ผู้นำกลุ่มเป็น รองประธาน ผู้ทรงคุณธรรม ไม่เกิน 5 คน เป็นกรรมการ มีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นกรรมการและ เลขานุการ กรณีมีกรรมการมาก อาจแต่งตั้งรองผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นกรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ กรรมการยุวภาคاذอ้าเกอมีหน้าที่ สำรวจนิจลัยปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงาน วางแผน การฝึกอบรมในสถานศึกษา ควบคุมกิจการให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ของยุวภาคاذ พิจารณา รายงานยุวภาคاذประจำปีของหมู่ยุวภาคاذในสถานศึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนกิจการยุวภาคاذ ตามที่เห็นสมควร โรงเรียนได้มีสมาชิกมากจะแต่งตั้งครุ หรืออาจารย์เป็นรองนายกหมู่ และแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ยุวภาคاذประจำสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 2 คน (กองยุวภาคاذ. 2536 : 15 - 16)

ในแต่ละสถานศึกษาจัดตั้งหมู่ยุวภาคاذได้เพียง 1 หมู่ ประกอบด้วยสมาชิกยุวภาคاذ ตั้งแต่ 1 กลุ่มขึ้นไป แต่ละกลุ่มประกอบด้วยหน่วยยุวภาคاذ ตั้งแต่ 2 - 6 หน่วย แต่ละหน่วยมี

สมาชิกบุคลาชัด ตั้งแต่ 2 - 10 คน ในแต่ละหน่วยมีหัวหน้าหน่วย 1 คน รองหัวหน้าหน่วย 1 คน โดยสมาชิกในหน่วย กัดเลือกกันเอง แล้วนายกหน่วยบุคลาชัดก็จะเป็นผู้แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ 1 ภาคการศึกษา ตำแหน่งผู้บังคับบัญชา บุคลาชัดในสถานศึกษา มีนายกหน่วย รองนายกหน่วย ผู้นำกลุ่มและรองผู้นำกลุ่ม มีการปักครองตามลำดับดังนี้ 1) นายกหน่วยบุคลาชัด 2) รองนายกหน่วยบุคลาชัด 3) ผู้นำกลุ่ม 4) รองผู้นำกลุ่ม 5) หัวหน้าหน่วย 6) รองหัวหน้าหน่วย เป็นกรรมการในการประชุม มีผู้นำกลุ่ม และรองผู้นำกลุ่มเป็นที่ปรึกษา (กองบุคลาชัด. 2536 : 15 – 16)

4. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

แนวคิดความต้องการพัฒนางานบุคลาชัดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากทฤษฎี หลักการ แนวคิด จากนักวิชาการ คู่มือ เอกสาร ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการทำการวิจัย มีดังนี้

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์

พฤติกรรมจะเป็นเครื่องแสดงออกของมนุษย์ ปัจจัยที่ทำให้ธรรมชาติและพฤติกรรมที่แสดงออกแตกต่างกันไปอีกนั้นคือความต้องการ มาสโลว์ (Maslow) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ มีความต้องการตามลำดับขั้น ความต้องการของมนุษย์ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (กิตติฯ ปรีคลิก 2529 : 50 – 51)

1. ความต้องการของมนุษย์แบ่งออกได้ 5 ขั้น คือ

- 1.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย
- 1.2 ความต้องการความปลอดภัย
- 1.3 ความต้องการความรักและการยอมรับในสังคม
- 1.4 ชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง
- 1.5 ความต้องการความสมหวังในชีวิต

2. มนุษย์ที่เกิดมาทุกคนจะมีความต้องการตลอดเวลาโดยไม่มีที่สิ้นสุด

3. มนุษย์ไม่มีความเพียงพอสำหรับความต้องการ เมื่อได้รับความต้องการระดับหนึ่งแล้วขวนขวยแสวงหาระดับต่อไป

ความต้องการในที่นี้ หมายถึง ความต้องการ (need) ซึ่งนักการศึกษา และนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้มีดังนี้

มาดี อาสาเสนีย์ (2533 : 37) ให้ความหมายว่า ความต้องการ หมายถึง ความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพความเป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติของบุคคลนั้น

ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลภาว (2533 : 16) ได้ให้ความหมายว่า ความต้องการหมายถึงสภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่ครูมืออยู่ในด้านความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติในการเรียน การสอน กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

แมกนีล (มาดี อาสาเสนีย์. 2533 : 37 ; อ้างอิงจาก McNeil. 1977. *Curriculum administration. Principals and techniques of Curriculum Development*) ให้ความหมายว่า ความต้องการ หมายถึง สภาพการณ์ที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างพัฒนาระบบทั่วไปและการเรียนในสถานะที่ยอมรับกับสถานะที่ได้จากการสังเกต

คอฟเเมน และอิงลิช (ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลภาว. 2533 : 15 ; อ้างอิงจาก Kaufman and English. 1981. *Needs Assesement : Concept and Apication.*) ให้ความหมายของคำว่า ความต้องการ หมายถึง ช่องว่าง (gap) ระหว่างผลผลิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ โดยนำช่องว่างที่ได้รับมาจัดลำดับความสำคัญแล้วเลือกเอาสิ่งที่สำคัญที่สุดเป็นความต้องการที่จะต้องกระทำก่อน

เบญจวรรณ สาหวัฒนทร (2534 : 21) ได้ให้ความหมายว่า ความต้องการ หมายถึง ความไม่สอดคล้องกันระหว่างความรู้ ความเข้าใจของครู ตามสภาพที่เป็นจริง กับความรู้ความเข้าใจของครูตามสภาพที่ควรจะเป็น

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า ความต้องการหมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ความประณานา ความคิดเห็น ความประสงค์ ของบุคลากรตามสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น

ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของไทยเลอร์

จากแนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของไทยเลอร์ (ปรียพร วงศ์อนุตรโภจน์. 2535 : 48- 49 ; อ้างอิงจาก Tyler. 1959 : 1, *Basic Principles of Curiculum and Instruction.*) ได้ใช้หลักการพัฒนาหลักสูตรในรูปของคำาณ 4 ข้อ คือ

1. วัดถูกประสงค์ของหลักสูตรได้ที่สถานศึกษาควรจัดให้กับผู้เรียน
2. ประสบการณ์ใดที่สถานศึกษามาจะจัดให้ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ จะจัดให้มีระบบระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร

4. จะมีเกณฑ์ได้ตัดสินได้ว่าจุดมุ่งหมายต่าง ๆ เหล่านั้นบรรลุแล้ว แม้ว่า ไทยเลอร์จะยืนยันในคำตาม 4 ข้ออยู่ แต่ไทยเลอร์ก็ได้เปลี่ยนแปลงจุดเน้นของหลักการพัฒนาหลักสูตร 2 ข้อ 1) การเน้นบทบาทของผู้เรียนในกระบวนการเรียน และต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรด้วย 2) การเน้นการสอนความรู้ร่วบยอดนั้น ควรจะรวมถึงความรู้ซึ่งผู้เรียนได้รับนอกโรงเรียนด้วย ถ้าสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เด็กได้เรียนอยู่

ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนแบบประสาณ 5 แนวคิดหลัก (CIPPA MODEL)

การจัดการเรียนการสอนอาศัยแนวคิดการสอนแบบ ชิปป้า หรือแบบประสาณ 5 แนวคิดหลักของ ทิศนา แชนมณี (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 ก : 40) ประกอบด้วย

1. C มาจากคำว่า Construct หมายถึงการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
2. I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว
3. P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง ให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย หรือทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมทางกาย
4. P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นในการดำรงชีวิต
5. A มาจากคำว่า Application หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

แนวคิดนี้จะทำให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการวางแผน เตรียมการสอน จัดครุเข้าสอนให้มี ความเหมาะสม จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการ การ พัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ผู้จัดฯ ได้นำแนวคิดตามแนวปฏิบัติในการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบของสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 ข : 21 – 28) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้บริหาร โรงเรียน สามารถพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบด้วยวิธีการและกิจกรรมที่หลากหลาย โดยพิจารณาให้สอดคล้อง กับศักยภาพและความพร้อมของโรงเรียน ตลอดจนความต้องการของชนชั้น เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายหลัก ในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการจัดการศึกษา ซึ่งมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. การสร้างความตระหนัก การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบผู้บริหาร โรงเรียนต้องให้ความรู้ ชี้แจง ทำความเข้าใจกับบุคลากรในโรงเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้เห็นความสำคัญและ ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ
2. การวางแผนพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ

2.1 จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศให้ครบถ้วนทันสมัย พร้อมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ ข้อมูลที่จำเป็นได้แก่

2.1.1 ข้อมูลบริหาร โรงเรียนเชิงกายภาพ เช่น ข้อมูลพัฒนาบุคคลากร การจัดทำ และบริการ วัสดุ ครุภัณฑ์ สิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ เป็นต้น และข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่นการใช้แผนในการบริการ สนับสนุนบุคคลากรให้มุ่งมั่นพัฒนางานการจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุน การเรียน การประสานความร่วมมือ การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2.1.2 ข้อมูลครู งานบุคคล โดยภาพรวม เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไป และข้อมูล คุณลักษณะเชิงคุณภาพของครู ที่มีผลต่อการเรียนการสอน เช่น ความสามารถในการสอนที่เน้น นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ความสามารถของนักเรียนในการพัฒนาตามธรรมชาติ และเติมศักยภาพ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การผลิตการใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง ความสามารถพิเศษ

2.1.3 ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล รายห้อง รายโรงเรียนเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ทั่วไป ข้อมูลด้านการเรียน

2.2 วิเคราะห์ศักยภาพของโรงเรียน เพื่อให้เข้าใจถึงโอกาส ข้อจำกัด และศักยภาพ ของโรงเรียน โดยใช้เทคนิคอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนมองเห็น

2.3 จัดทำวิสัยทัศน์ของโรงเรียน จากข้อมูลที่ได้จากข้อ 2.2 เปิดโอกาสให้ทุกคนมี ส่วน ร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของโรงเรียน ทำให้ทุกคนมองเห็นเป้าหมายชัดเจน ที่จะต้อง ร่วมมือกันดำเนินงานให้บรรลุผล

2.4 จัดทำภารกิจหรือพันธกิจของโรงเรียนให้ชัดเจนว่า การที่จะพัฒนาให้นักเรียนมี คุณภาพตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โรงเรียนจะต้องทำการกิจอย่างไรบ้าง

2.5 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ โดยร่วมกันพิจารณาว่า มีวิธี การสำคัญใดบ้างที่โรงเรียนจัดทำ เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ นักเรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมองหาทางเลือกที่หลากหลาย ไว้สำหรับพิจารณา หาแนวทางที่ดีที่สุด เพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

2.6 กำหนดภารกิจกรรม/โครงการ โดยพิจารณาจัดกิจกรรม/โครงการให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ และตอบสนองวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

2.7 จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีองค์ประกอบสำคัญ ครบถ้วน ความ เป็นมา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรม ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ งบประมาณ การประเมินผล และผลที่คาดว่าจะได้รับ

3. การปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.1 ประชุมชี้แจงให้บุคลากรในโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องทราบรายละเอียดของแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา หากยังไม่เข้าใจ ไม่มีความรู้ ต้องฝึกอบรมหรือพัฒนาให้ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องก่อนลงมือปฏิบัติ

3.2 มอบหมายงานให้บุคลากรทุกคนร่วมปฏิบัติโดยกำหนดบทบาท และภารกิจที่ต้องปฏิบัติให้ชัดเจน เปิดโอกาสให้สักถามรายละเอียดให้เกิดความเข้าใจชัดเจน

3.3 จัดทำแผนปฏิบัติงาน และประสานแผนการดำเนินงาน

3.4 บุคลากรในโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติกิจกรรมตามแผนและปฏิทินที่กำหนดเป็นการทำงานประจำสอนสอดคล้องกันของบุคลากรในโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องนอกโรงเรียน ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน และที่บ้าน โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาเป็นสำคัญ

3.5 บันทึกร่องรอย หลักฐานการปฏิบัติกิจกรรมทุกกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้มองเห็นพัฒนาการของนักเรียนเป็นระยะ

4. การนิเทศและตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน

4.1 ระหว่างการปฏิบัติกิจกรรม มีการนิเทศ ตรวจสอบ ติดตามผล และนำผลการดำเนินงานดังกล่าวมาแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4.2 ก่อนและหลังปฏิบัติกิจกรรม ควรมีการประเมินผลก่อนและหลังปฏิบัติกิจกรรมให้เห็นภาพรวมของการพัฒนาความก้าวหน้าตามมาตรฐานพัฒนาที่กำหนด

การตรวจสอบติดตามประเมินผล มุ่งเน้นการประเมินตนเองซึ่งผู้ประเมินจะรู้จุดพัฒนาและสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว ตรงประเด็น รวมทั้งการประเมินจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดเรื่องไปที่ผู้ดำเนินการจะประเมินโดยเข้าข้างตนเองได้ ทำให้ทราบข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น

5. การสรุปและรายงานผล หลังจากดำเนินการครบถ้วนทุกกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนหรือลิ้นปีงบประมาณ บุคลากรในโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องควรประชุมร่วมกัน เพื่อรассมความคิดสรุปผลการดำเนินงานทั้งระบบว่าเป็นอย่างไร ได้ผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายมากน้อยเพียงใด มีจุดเด่น ปัญหา อุปสรรคอะไรบ้าง และแนวทางที่จะแก้ไข พัฒนาต่อไปควรเป็นอย่างไร เป็นต้น

6. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานที่ประสบผลสำเร็จ เช่นนำเสนอผลงานต่อชุมชน สาธารณชน มองเกียรติบัตร เป็นเกียรติแก่ผู้ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

จัดแหล่งแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ เครือข่าย แก่น้ำ ฯฯ

ในปัจจุบันประเทศไทยต้องการพัฒนาในทุกด้าน กระทรวงศึกษาธิการมีการปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้ มีการเตรียมพร้อมที่จะผลักดันให้นำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สู่แนวปฏิบัติอย่างเกิดมรรคผล สถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชนของชาติ และจะต้องพัฒนาทั้งระบบ การพัฒนาองค์กร ในสถานศึกษาต้อง พัฒนาด้านคน พัฒนาด้านงาน และสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป (สุพล วงศินธ์. 2537 : 16)

จากแนวคิดนี้ จะเห็นว่าในการพัฒนาโรงเรียน จะต้องพัฒนาทุกด้านทั้งคน และงานให้มี ความสอดคล้องเหมาะสม จะต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร การนิเทศติดตามผล หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อเป็นหลักในการพัฒนาการศึกษา อย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการจัดการศึกษา

แนวทางจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติซึ่งได้ประกาศใช้แล้ว และแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 นับเป็นทิศทางของการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยมีภาพรวมของแนวการจัดการศึกษา ตามแนวคิด ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 ค : 7 – 16)

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ต้องมีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ การจัดการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงพัฒนาการตามวัย และความสามารถของผู้เรียน
2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมทั้งในการเรียนรู้และการปฏิบัติจริง
3. การจัดกระบวนการเรียนรู้ คำนึงถึงความสนใจของผู้เรียน เรียนรู้จากประสบการณ์จริงบูรณาการความรู้ แก้ปัญหาได้ และเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกเวลา
4. การจัดแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และจัดให้เพียงพอต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นที่ใกล้เคียง
5. การประเมินผลการศึกษาด้วยวิธีการที่หลากหลาย ในการประเมินพัฒนาการ พฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน และใช้ผลการประเมินในการจัดโอกาสศึกษาต่อด้วย
6. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำหลักสูตร แกนกลางระดับชาติ สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา โดยเขื่อมโยงหลักสูตรแกนกลาง ให้สอดคล้องกับท้องถิ่น

7. ความมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัย ครอบคลุมการศึกษาของบุคคลทุกระดับ ทุกประเภท

8. การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการจัดการเรียนรู้ในชุมชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชน เพื่อสนับสนุนให้มีการแสดงทางความรู้ข้อมูลข่าวสาร ภูมิปัญญา และวิทยาการ สืบต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้พัฒนาชุมชน

9. การพัฒนาระบบการเรียนการสอน เน้นการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุน ให้มีการวิจัยเพื่อการพัฒนา

ดังนี้ในการพัฒนาโรงเรียนจะต้องปฏิบัติตามแนวทางการจัดการศึกษาแห่งชาติ มีการพัฒนาทั้งระบบในโรงเรียนและส่วนที่เกี่ยวข้อง งานบริหารโรงเรียนก็มุ่งสู่มาตรฐานการจัดการศึกษา การบริหารงานโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 ก : 4 – 5) ได้กำหนดขอบข่าย ของงานบริหารโรงเรียนไว้ 6 งาน ดังนี้

1. งานวิชาการ ซึ่งเป็นงานหลักและ
2. งานบุคลากร
3. งานกิจการนักเรียน
4. งานธุรการและการเงิน
5. งานอาคารสถานที่
6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งเป็นงานสนับสนุน

การบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนนี้มักจะมุ่งเน้นงานวิชาการเป็นหลัก ซึ่งมีขอบข่าย งานวิชาการในโรงเรียน รวม 8 ด้าน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

2528. ก : 16 – 17)

1. งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. งานการเรียนการสอน
3. งานวัดคุณภาพของหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
4. งานวัดผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด
6. งานนิเทศการศึกษา
7. งานประชุมอบรมทางวิชาการ
8. งานด้านวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน

ปรียาพร วงศ์อนุตร โรณน (2535 : 17 – 19) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายของงานวิชาการว่า ครอบคลุมดังต่อไปนี้ เกี่ยวกับงานวิชาการ และการจัดการวัดและประเมินผล รวมทั้งการติดตามผลโดยขอบข่ายของงานวิชาการจะประกอบด้วยงานต่อไปนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงานดังนี้

- 1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ การจัดขั้นตอนและเวลาในการทำงาน
- 1.2 โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร
- 1.3 บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคืนเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้าและยึดโครงการสอนเป็นหลัก

2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้จริงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้

2.1 การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน

2.3 การจัดครุภัณฑ์สอน การจัดครุภัณฑ์สอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษา และความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน

2.4 การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้น ครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ หรือจากเอกสารที่ครูเตรียมเอง

2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครุภัณฑ์สอนให้ก้าวทันวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6 การฝึกงาน ชุดมุ่งหมายของการฝึกงานเป็นการให้นักเรียนนักศึกษา รู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชาและอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเพชญ์กับชีวิตจริงต่อไป

3. การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการจัดหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่

3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน

3.2 การจัดห้องสมุดเป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3 การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุง แก้ไข ปัญหาการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลการเรียน

กิจกรรมขุภาคชาดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาการ ซึ่งมีหลักสูตรกิจกรรมขุภาคชาด เป็นการเฉพาะที่บังคับให้เปิดสอนในโรงเรียน เช่นเดียวกับงานวิชาการของโรงเรียน

จากแนวคิดดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมขุภาคชาดเกี่ยว ข้องกับด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะต้องมีการวางแผน ประชุม พัฒนาครู ให้นำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องมีการวิเคราะห์ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม กับวัย เพศ สิ่งแวดล้อม ความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนี้ การอำนวยความสะดวก สื่อต่าง ๆ เอกสารประกอบหลักสูตร ครุผู้สอนจะมีส่วนสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทึ่งผู้บริหารและครุผู้สอนจะต้องร่วมมือในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงความเวลาเรียนให้ครูปรับปรุงพัฒนาระบบการสอน มีแผนการสอน หรือมีหลักฐานร่องรอยของการสอน พัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ จัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่หลากหลาย จัดกิจกรรม เน้นทักษะกระบวนการ ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

3. การนิเทศการสอน กระทำโดยผู้บริหาร ผู้ที่ได้รับมอบหมาย ครุนิเทศกันเอง หรือ นิเทศโดยบุคลากรจากภายนอก ผู้ที่ทำการนิเทศจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนร่วมกัน เข้าใจเป้าหมายและทิศทางอย่างชัดเจน เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องกระทำเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าสิ่งที่ได้กระทำไปนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะทำก่อน ระหว่าง หรือหลังจากเสร็จสิ้น กิจกรรมนั้นก็ได้ เพื่อจะได้นำผลไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป เครื่องมือมีความหลากหลายแล้วแต่ ลักษณะกิจกรรม การดำเนินการวัดและประเมินผลที่ได้ผลดีนั้น ผู้สอนจะเป็นผู้วัดและประเมินผล มีเกณฑ์การวัดผู้เรียน วัดให้ครบถ้วนด้าน ผู้บริหาร โรงเรียนจะเป็นผู้พิจารณาเกณฑ์การผ่านกิจกรรม

5. การพัฒนางานยุวภาฯด้านต่าง ๆ

ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนล้วนเป็นบุคลากรหลักที่จะพัฒนางานยุวภาฯให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การพัฒนาด้านบุคลากร

นพพงษ์ บุญจิราคุลย์ (2534 : 20) ได้กล่าวไว้ว่า ขอบข่ายการบริหารงานบุคคลมี 4 ประการดังนี้

1. การคัดเลือกและการสรรหาบุคลากร
2. การนำร่องรักษายานบุคลากร
3. การพัฒนาบุคลากร
4. การให้บุคลากรพ้นจากงาน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 40) ได้กำหนดขอบข่ายงานบริหารบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาไว้ 5 ประการคือ

1. การกำหนดความต้องการบุคลากร
2. การจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติงาน
3. การควบคุมกำกับติดตามผลและนิเทศบุคลากร
4. การพัฒนาและธำรงรักษายานบุคลากร
5. การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

จะเห็นได้ว่างานบริหารบุคลากร เป็นส่วนหนึ่งของงานบริหารโรงเรียนเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาวางแผน การนิเทศ ควบคุม กำกับ ดูแล การธำรงรักษายานบุคลากร ในโรงเรียนจะเกิดผลดี ถ้าสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล หน่วยงาน

บุคลากรในโรงเรียน นับว่ามีบทบาทสำคัญในการพัฒนางานทุกด้านของโรงเรียนให้บรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารและครูผู้สอนจะต้องได้รับการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน เพื่อพัฒนานวัชการ ให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และต่อไปในอนาคต ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิด ไว้ดังนี้

กิตima ปรีดีดิก (2532 : 118-119) ได้กล่าวถึงแนวคิดในกระบวนการพัฒนาบุคลากร ไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มพูนและปรับปรุงคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ เพื่อผลของสถาบันและสนองความต้องการที่จะก้าวหน้าของผู้ปฏิบัติงาน จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องพยายามหาแนวทางให้ผู้ปฏิบัติได้จริงก้าวหน้าไปท่าที่ ความสามารถจะอำนวย การได้ โดยการจัดกระบวนการพัฒนาบุคลากร ดังนี้

1. กำหนดขอบเขต และทิศทางของการพัฒนาบุคลากร เพื่อจะได้พัฒนาตรงตาม

จุดมุ่งหมาย

2. วางแผนพัฒนาบุคลากรตามกำหนดขอบเขต หรือนโยบายของหน่วยงานนั้น ๆ

3. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในทางปฏิบัติ ได้แก่ การปฐมนิเทศ การสอนงาน การสอนอำนวยให้ปฏิบัติงาน ให้รู้จักรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การสับเปลี่ยนโภកข่ายหน้าที่ การหาพี่เลี้ยงช่วยสอนงานให้ทำหน้าที่ผู้ช่วยงาน การให้รักษาการแทน พาไปสังเกตการณ์การทำงานในบางโอกาส ส่งไปศึกษาดูงาน จัดประชุมสัมมนาและฝึกอบรม ส่งเข้าประชุมเรื่องที่เกี่ยวกับงาน จัดเอกสารทางวิชาการให้เพียงพอ จัดให้มีคู่มือปฏิบัติการให้พอดี การอ่านแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ฟังปาฐกถาทางวิชาการ ให้ทำการทดลอง วิจัย โดยเฉพาะวิจัยที่ทำอยู่เป็นประจำ ให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของชุมชน ให้มีการปรึกษางานก่อนเปิดโรงเรียน มีการนิเทศ

4. การประเมินผลการพัฒนาบุคลากร โดยพิจารณาดูผลของการปฏิบัติงานว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด ผลที่เกิดแก่ผู้เข้ารับการอบรมว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด ดูผลที่เกิดแก่ตำแหน่งงาน ว่าการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการอบรมที่กลับไปทำงานในตำแหน่งเดิมของคนนั้นดีขึ้นเพียงไร และผลที่เกิดขึ้นแก่โรงเรียน ว่าการฝึกอบรมนั้นทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้น ๆ ดีขึ้น คุ้มกับค่าใช้จ่ายและทุนที่ได้ลงไปแล้ว เพียงไร

เมื่อพิจารณาจากกิจกรรมต่าง ๆ และกระบวนการพัฒนาบุคลากร กล่าวได้ว่า กิจกรรมพัฒนาบุคลากรที่สำคัญคือการฝึกอบรม เพื่อให้บุคคลมีความรู้ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตอบสนองความต้องการของบุคคลและหน่วยงาน ทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพในการทำงาน กิจกรรมพัฒนาบุคลากรยุวากาชาดโดยทั่วไปจะจัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ตามที่กองยุวากาชาดกำหนด หรือหลักสูตรอื่น ๆ ตามความเหมาะสม และยังมีการนิเทศ การประชุม การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การอยู่ค่าย การปฐมนิเทศ การสอนงาน การสอนหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ การศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ การศึกษาจากเอกสาร คู่มือ ตำรา การแจ้งข่าวสาร วารสาร บทความ การร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานอื่น การอภิปราย ซักถามปัญหา การศึกษาด้วยตนเอง การวิจัย การส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ การประกวดผลงานยุวากาชาดดีเด่น การเผยแพร่เกียรติคุณ ผู้ปฏิบัติงานหรือมีผลงานดีเด่นด้านยุวากาชาด

การพัฒนาบุคลากรยุวากาชาด จะต้องมีการวางแผนร่วมกัน มีข้อมูลบุคลากรที่ต้องการพัฒนาด้านต่าง ๆ ปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานยุวากาชาดอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายอย่างมี

ทิศทาง ให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงสนองความต้องการของบุคคล และหน่วยงาน กิจกรรมพัฒนาบุคลากรยุวากาชาด มีลักษณะการดำเนินการที่คล้ายคลึงกันโดยทั่วไป จะจัดให้มีการฝึกอบรม การนิเทศ การประชุม การประชุมเชิงปฏิบัติ การสัมมนา การประชุม ปรึกษาหารือ การอยู่ค่าย การปฐมนิเทศ การสอนงาน การอบรมหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ การศึกษาดูงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศ การศึกษาจากเอกสารคู่มือ ตำรา การแจ้งข่าวสาร วารสาร บทความ การร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานอื่น การอภิปรายซักถามปัญหา การศึกษาด้วย ตนเองการวิจัย การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาต่อทั้งใน และต่างประเทศ การประกวดผลงาน ยุวากาชาดเค่น การเผยแพร่เกียรติคุณ ผู้ปฏิบัติงาน หรือมีผลงานดีเด่นด้านยุวากาชาด การพัฒนา งานที่ดีขึ้นอยู่กับ การมีแผนดี เงินดี และคนดี (สนั่น อินทรประสีพิธี. 2536 : 19) จะเห็นว่า ผู้บริหารยุวากาชาด และครุ่ส์สอนยุวากาชาดล้วนเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญในการปฏิบัติงาน ยุวากาชาดในสถานศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้า จำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องทั่วถึง กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนามีทั้งก่อนการปฏิบัติงาน ระหว่างการปฏิบัติงาน และหลังจากการปฏิบัติ งาน จะเห็นได้ว่าผู้บริหารจะเป็นผู้ให้การส่งเสริม แนะนำ กำกับดูแลการสอนของครูให้มี ประสิทธิภาพ ครุ่ส์สอนเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญในการปฏิบัติการสอนโดยตรง จะต้องมีความรู้ ทักษะที่ดีในงานที่รับผิดชอบ และปัญหาจะต้องได้รับการแก้ไข ตอบสนองตรงตามความต้องการ

กองยุวากาชาดเป็นหน่วยงานกลางที่ดำเนินการด้านพัฒนาบุคลากรยุวากาชาด เขตการศึกษา และ จังหวัดต่าง ๆ ดำเนินการตามนโยบายกรมพลศึกษา กองยุวากาชาด มีหลักสูตรต่าง ๆ ที่จัดขึ้น มีกฎระเบียบ กำหนดคุณสมบัติผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งจำเป็นจะต้องพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เหมาะสมทั้งปัจจุบันและอนาคต จากการ ประสบปัญหาเกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ทำให้ไม่สามารถจัดฝึกอบรมได้ทั่วถึงทั้งในพื้นที่ จังหวัดและเขตการศึกษา นอกจากนี้ การฝึกอบรมกันบ้างว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งในการพัฒนางาน ยุวากาชาด ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ส่งเสริมการเรียนการสอนและการทำงาน ของครุ่ส์สอนยุวากาชาดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ครูได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัย มี ความกระตือรือร้นในการทำงาน มีทักษะการสอน การฝึกอบรมจะช่วยแก้ปัญหาในการทำงาน การปฏิบัติการสอน เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน กองยุวากาชาดได้จัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เฉพาะแก่ครุ่ส์สอน ผู้บริหาร วิทยากร และผู้อำนวยการฝึกอบรม ตลอดจนบุคลากร เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับงานยุวากาชาด เรียกว่าหลักสูตรเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชา yuวากาชาด ซึ่งเป็น หลักสูตรฝึกอบรมที่จัดขึ้นเฉพาะด้าน มีดังนี้

1. หลักสูตร ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชา yuวากาชาด ได้แก่

1.1 หลักสูตรผู้นำยุวภาคชاد

1.2 หลักสูตรผู้บริหารงานยุวภาคชاد

1.3 หลักสูตรผู้ให้การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชา yuวภาคชاد

1.4 หลักสูตรผู้อำนวยการฝึกอบรม

กองยุวภาคชادได้จัดสรรงบประมาณให้แก่เขตการศึกษา และจังหวัดที่ดำเนินการจัดอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม สามารถเบิกจ่ายค่าธรรมเนียมได้ จัดแบบอยู่ค่ายพักรแรม จัดฝึกอบรมตามกระบวนการยุวภาคชاد สำหรับหลักสูตรผู้อำนวยการฝึกอบรมนี้กองยุวภาคชاد จะเป็นผู้จัดให้โดยตรง (กองยุวภาคชاد กรมพลศึกษา และสำนักงานยุวภาคชاد สภาภาคชادไทย.

2541 : 7 - 8)

2. หลักสูตรอื่น ๆ เป็นหลักสูตร ฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมศักยภาพและความรู้ให้แก่ครุผู้สอน และมีหลักสูตรกิจกรรมพิเศษจัดให้ตามความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงาน หรือของครุผู้สอน ได้แก่

2.1 หลักสูตรครุผู้สอนยุวภาคชاد

2.2 หลักสูตรครุผู้สอนปฐมพยาบาลและเคหพยาบาล

2.3 หลักสูตรครุผู้สอนพี่เลี้ยงเด็ก

2.4 หลักสูตรครุผู้สอนกิจกรรมบุกเบิกและผจญภัย

2.5 หลักสูตรครุผู้สอนระเบียนແตรา แผนที่ และเข็มทิศ

2.6 หลักสูตรครุผู้สอนนันทนาการ

2.7 หลักสูตรการประชาสัมพันธ์

2.8 หลักสูตรครุผู้สอนทักษะในครอบครัว เป็นต้น

กองยุวภาคชاد และกรมพลศึกษา ได้มีการพัฒนานิเทศก์ ครุผู้สอน ผู้บริหารและข้าราชการสังกัดสำนักงาน เพื่อพัฒนางานยุวภาคชاد ระดับจังหวัด เขตการศึกษา กองยุวภาคชاد และกรมพลศึกษามีการจัดประชุมสัมมนาผู้เกี่ยวข้องกับงานยุวภาคชادอยู่เสมอ โดยจัดโครงการ หรือมีคำสั่งให้เข้าอบรมยุวภาคชادตามนโยบาย เพื่อจะได้นำความรู้ ทักษะต่าง ๆ นำไปใช้ผลต่อ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความสามารถ ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมยุวภาคชاد เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น (หน่วยศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1.

2541 : คำนำ)

ในเขตการศึกษา 4 การดำเนินงานยุวภาฯ มีปัญหาด้านบุคลากร เกี่ยวกับผู้บริหาร ยุวภาฯ ครูผู้สอนยุวภาฯ และผู้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมยุวภาฯ ทั้งในและนอกสถานศึกษา เป็นต้นว่า ผู้บริหารบางคน ไม่ผ่านการฝึกอบรมยุวภาฯ ก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง ไม่ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรยุวภาฯ ทำให้ขาดความรู้ ทักษะ และขาดอุดมการณ์ทางยุวภาฯ ทำให้ขาดการวางแผนการดำเนินงานยุวภาฯ อย่างถูกต้อง ไม่สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนกิจกรรมยุวภาฯ เท่าที่ควร ชำนาญแต่กิจกรรมลูกเลือ จึงไม่เปิดทำการสอนยุวภาฯ ขาดแคลนครูผู้สอน จัดครุเข้าสอนไม่เหมาะสม กับระดับชั้นเรียน มุ่งเน้นด้านวิชาการมากกว่ากิจกรรม ครูผู้สอนยุวภาฯ บางคน ไม่ได้รับการฝึกอบรม หรือเข้ารับการอบรมโดยไม่สมัครใจ ไม่ได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง ขาดความรู้ ทักษะกระบวนการจัดกิจกรรมยุวภาฯ มีงานที่รับผิดชอบหลายด้านจึงไม่มีเวลา ที่จะปรับปรุงพัฒนาตนเองและงานในหน้าที่ ขาดการวางแผนปฏิบัติการสอน ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอน และพฤติกรรมการสอนให้ทันสมัย ไม่สนใจสอนวิชา ยุวภาฯ ไม่ได้นำความรู้ที่เข้ารับการอบรมมาใช้อย่างเต็มศักยภาพ ไม่เห็นความสำคัญกับกิจกรรมยุวภาฯ ขาดทักษะอุดมการณ์ด้านยุวภาฯ ปัญหาและอุปสรรคไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข บุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีส่วนร่วม หรือให้การสนับสนุน ส่งเสริมเท่าที่ควร (หน่วยศึกษา นิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 4. 2542 : ๕-๖)

ดังนั้นการพัฒนาด้านบุคลากรยุวภาฯ ถ้ามีการวางแผนพัฒนาบุคลากรร่วมกันมีข้อมูล ครุที่จะพัฒนาด้านต่าง ๆ มีงบประมาณสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมอย่างเพียงพอ และให้ครุได้มี ความรู้อย่างจริงจังในกิจกรรมยุวภาฯ สนับสนุนให้เข้ารับการอบรมเมื่อหน่วยงานอื่นจัด หรือ ไปร่วมเป็นวิทยากร มีการจัดทัศนศึกษา ประชุม สัมมนา กิจกรรมยุวภาฯ อย่างต่อเนื่อง และให้ ขวัญและกำลังใจแก่ครุที่สอนกิจกรรมยุวภาฯ สอดคล้องตรงกับความต้องการของบุคคลแล้ว กิจกรรมยุวภาฯ จะเจริญก้าวหน้าอีกขึ้น

จากรายละเอียดข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาด้านบุคลากร หมายถึง การจัดกิจกรรมที่มุ่ง พัฒนาศักยภาพคน ปรับปรุงคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานและหน่วยงาน ตรงตามวัตถุประสงค์ ให้การ ส่งเสริม สนับสนุน เพิ่มพูนความรู้ทักษะ เจตคติ ให้กับบุคคลสามารถนำปฏิบัติน้ำที่ได้ยึดขึ้น

2. การพัฒนาด้านการนิเทศ

การนิเทศการศึกษา หมายถึงสิ่งที่บุคคลในโรงเรียนกระทำต่อบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะคงไว้ หรือเปลี่ยนแปลงปรับปรุงการดำเนินการเรียนการสอนในโรงเรียน

มุ่งให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนเป็นสำคัญ (กิตติมา ปรีดีศิลป. 2532 : 262 ; อ้างอิงจาก Harris.

1975 :13, *Supervisory Behavior in Education.*)

การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการชี้แนะ แนะนำและให้ความร่วมมือต่อ กิจกรรมของครูในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (กิตติมา ปรีดีศิลป. 2532 : 262)

การนิเทศการศึกษา หมายถึง การร่วมมือ ส่งเสริม แนะนำ ชี้แนะในการปรับปรุง การสอน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ (วิรัตน์ บัวขาว. 2538 : 38)

การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามทุกอย่างของเจ้าหน้าที่ผู้จัดการการศึกษา ในการแนะนำครูหรือบุคคลอื่นที่ทำงานเกี่ยวกับการศึกษา ให้ความรู้ วิธีการเกี่ยวกับการปรับปรุง การสอน ช่วยให้เกิดความเจริญของงานทางวิชาชีพ ช่วยในการพัฒนาครู ช่วยในการเลือกและ ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ช่วยปรับปรุงเนื้อหาการสอน ปรับปรุงวิธีสอน และช่วย ปรับปรุงการประเมินผลการสอน (วีไตรัตน์ บุญสวัสดิ์. 2538 : 3 ; อ้างอิงจาก Good . 1973 : 572, *Handbook of Educational Supervision : A Guide for the Practitioner.*)

ความจำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศการศึกษา มีสาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงของ สังคมการศึกษา ความรู้ในสาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่หยุดยั้ง จำเป็นที่ครู ผู้นิเทศปรับปรุงตนเอง ให้ทันสมัยอยู่เสมอ ผู้ที่รับผิดชอบด้านการนิเทศ มีทั้งครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ จะต้องร่วมมือกัน ทั้งระดับกลุ่มโรงเรียน ระดับจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง งานนิเทศมีทั้งการนิเทศทางตรง และทางอ้อม ในโรงเรียนก็มีการนิเทศจากภายนอก และการนิเทศภายในโรงเรียน สิ่งสำคัญคือ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ งานนิเทศที่ปฏิบัติอยู่ มีทั้งการนิเทศด้วยตนเอง การนิเทศทางไกล และการนิเทศผ่านคนกลาง สำหรับการนิเทศเพื่อการพัฒนา มีการแบบทางตรง การนิเทศแบบร่วมมือ การนิเทศแบบทางอ้อม (ชาญชัย อาจิสมารา. 2535 : 30)

ความจำเป็นในการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน โดยมีจุดเน้นการปรับปรุงงาน ในเรื่อง คือ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528, อ้างอิงจาก มาลี อาสาเสนีย์. 2533 : 31)

1. การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน โดยเน้นที่สื่อการเรียนและอุปกรณ์ ได้จัดตั้ง ศูนย์วิชาการที่จังหวัดปัตตานี และจังหวัดศรีสะเกษ ขึ้นในปีการศึกษา 2528 เป็นครั้งแรก และมี นโยบายให้จัดตั้งครบถ้วนทุกจังหวัด ในปีการศึกษา 2532 เพื่อที่จะช่วยเหลือปรับปรุงการเรียน การสอนในโรงเรียนประถมศึกษาทุกจังหวัด

2. การพัฒนาบุคลากร โดยเน้นการพัฒนาครูและผู้บริหาร สำนักงานคณะกรรมการ

การประเมินศึกษาแห่งชาติ ยังสนับสนุนให้บุคลากร ได้มีโอกาสศึกษาต่อ ส่วนการพัฒนาผู้บริหารจะเน้นพัฒนาผู้บริหารทุกคนอย่างทั่วถึง การเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารจะต้องผ่านการฝึกอบรม โดยเฉพาะการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการเป็นสำคัญ

ชาเรี๊ย มนัสศรี (2523 : 13 – 15) ได้กล่าวถึงหลักพื้นฐานของการนิเทศการศึกษา ไว้วังนี้

1. การนิเทศเป็นการช่วยกระตุ้นเตือน การประสานงาน และการแนะนำให้เกิดความเจริญของงานแก่ครูโดยทั่วไป
2. การนิเทศตั้งอยู่บนரากฐานของประชาธิปไตย
3. การนิเทศเป็นกระบวนการส่งเสริม สร้างสรรค์
4. การนิเทศกับการปรับปรุงหลักสูตร เป็นงานที่เกี่ยวพันกัน
5. การนิเทศคือ การสร้างมุขย์สัมพันธ์
6. การนิเทศมุ่งส่งเสริมบำรุงสวัสดิ์
7. การนิเทศมีจุดมุ่งหมายที่จะจัดซ่องว่างระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยเฉพาะในชุมชนที่

ในชุมชนที่

สังค์ อุทرانันท์ (2530 : 15 – 19) ได้สรุปหลักการสำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้ 3 ประการดังนี้

หลักการที่ 1 การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ

จะเห็นว่าการนิเทศที่มีลักษณะของ “กระบวนการ” นับว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดและหลักการที่ดีของการนิเทศการศึกษาในปัจจุบัน กล่าวคือ “กระบวนการ” จะมีความหมายครอบคลุมถึงการทำงานเป็นขั้นตอน (steps) มีความต่อเนื่อง (continuity) ไม่หยุดนิ่ง (dynamic) มีความเกี่ยวข้องปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ในหมู่ผู้ปฏิบัติงาน

หลักการที่ 2 การนิเทศการศึกษามีเป้าหมายอยู่ที่คุณภาพของนักเรียน แต่การดำเนินงานนั้นจะกระทำโดยผ่าน “ตัวกลาง” คือครู และบุคลากรทางการศึกษา

ในหลักการข้อนี้才ให้เห็นว่า “เป้าหมาย” ของการนิเทศการศึกษานั้นคือคุณภาพของนักเรียน โดยผ่านตัวกลางก็คือเป็นการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษา มุ่งให้ครูได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น ทำให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพในบ้านปลาย

หลักการที่ 3 การนิเทศการศึกษา (ในประเทศไทย) เน้นบรรยายกาศแห่งความเป็น ประชาธิปไตย

คำว่า “ประชาธิปไตย” ในที่นี้ไม่ได้มองเฉพาะบรรยายกาศแห่งการทำงานร่วมกันเท่านั้น

แต่จะรวมถึงการยอมรับซึ่งกันและกัน การเปลี่ยนบทบาทในฐานะผู้นำ ผู้ตาม ตลอดจนความรับผิดชอบต่อผลงานร่วมกันด้วย

เบน อีม แฮริส (ปริยาพร วงศ์อนุตร แปลน. 2536 : 5 ; ล่างอิงจาก Harris. 1963.

Supervisory Behavior in Education.) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติในสถานศึกษาเป็นงานที่มีปัจจัยอยู่ที่การเรียนการสอนซึ่งก็คืองานนิเทศการสอน มีลักษณะ 10 ประการ ดังนี้

1. งานพัฒนาหลักสูตร เป็นงานที่เกี่ยวกับการออกแบบปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเพื่อการเรียนการสอน งานหลักสูตรช่างเทคนิคควรจะได้พิจารณาถึงความต้องการของตลาดแรงงาน ความต้องการของอุตสาหกรรม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความต้องการของผู้เรียน ประกอบด้วย

2. การจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ การเปลี่ยนความหมายของหลักสูตรเป็นพฤติกรรมการเรียนการสอน การแนะนำการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้องเหมาะสม

3. การเลือกสรรบุคลากร เป็นการจัดให้มีบุคลากรเพื่อรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้ง การคัดเลือกบรรจุ ทดลองและการพัฒนาบุคลากร

4. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ การจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียน การสอนให้พอดีกับความจำเป็นต่อการใช้ในการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ การคัดและการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมใน การเรียนการสอน

6. การจัดอบรมประจำการ จัดฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความก้าวหน้า และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

7. การปฐมนิเทศจัดให้มีความรู้เบื้องต้นแก่ครูใหม่เพื่อให้สามารถเข้าใจและปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ในการปฏิบัติงาน

8. การบริหารพิเศษ เป็นการจัดบริการอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการสอนรวมทั้งงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักการนโยบาย แนวปฏิบัติในการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน

9. งานสัมพันธ์กับชุมชน เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์กับชุมชนให้มีความเข้าใจ รวมทั้ง การดำเนินการด้านบริการการศึกษาให้กับชุมชน

10. งานประเมินผล เป็นการประเมินผลการสอนทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเรียน

เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศปฏิรูปการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ในปี พ.ศ. 2550 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 3) องค์ประกอบที่จะทำให้การปฏิรูปสู่ความสำเร็จ นอกจากการบริหารการเรียน การสอนแล้ว การนิเทศ เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้การบริหารบรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนการสอนนักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หลักการสำคัญของการนิเทศคือการทำางานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศ กับผู้รับการนิเทศ ที่จะรับรู้ความสำเร็จของงานร่วมกัน (วัชรินทร์ แสงศัพท์. 2540 : 8) การนิเทศภายในเป็นหัวใจของการพัฒนาบุคคลและพัฒนางาน การเรียนการสอน ที่ทุกคนมีเป้าหมายร่วมกัน

องค์ประกอบของการนิเทศภายในคือ บุคลากร วิธีการ และเครื่องมือ ผู้บริหารที่ดี ต้องมีลักษณะ “งานสน คนสร้าง” และจะประสบผลสำเร็จได้ดีจะต้องอาศัย หลักการความร่วมมือ การประสานงาน การทำงานร่วมกันเป็นกุญแจ (ประสิทธิ์ เกรือสิงห์. 2534 : 16-19) การนิเทศจะเกิดผลดี และผู้รับการนิเทศพึงพอใจ เมื่อตรงกับความต้องการของครู (Anello. 1995 : 136) และทำการนิเทศอย่างต่อเนื่อง ต้องอาศัยความร่วมมือ และปรับให้ตรงกับความต้องการของบุคลากร ในโรงเรียน (ไวลาร์ตัน บุญสวัสดิ์. 2535 : 24 ; อ้างอิงจาก Marks and Stoops : 3-4. *Handbook of Educational Supervision : A Guide for the Practitioner.*) การนิเทศต้องทำเป็นระบบ มีแผนงาน นิเทศว่าจะทำงานอะไร เพื่ออะไร ทำเมื่อไร ใครทำ และทำอย่างไร มองเห็นเป้าหมายและทิศทาง การทำงานร่วมกัน การนิเทศเกี่ยวข้องกับทุกคนในสถานศึกษา การนิเทศการสอนเป็นการนิเทศโดยตรงต่อผู้สอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (ปรีชา คัมภีรปกรณ์. 2538 : 91)

กิจกรรมการนิเทศบูรณาการ มีลักษณะเช่นเดียวกับกิจกรรมการนิเทศโดยทั่วไป ที่สำคัญได้แก่ การสาธิตการสอน การบรรยาย การสัมภาษณ์ การเยี่ยมชั้นเรียน การประชุม อบรม สัมมนา การบันทึกข้อมูล การอภิปราย การไปทัศนศึกษา การศึกษาจากเอกสาร ข่าวสาร เชิญวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ และไปร่วมกับหน่วยงานอื่น เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร ครูผู้สอน พบว่า การปฏิบัติงานด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ครูไม่ยอมรับผู้นิเทศในหน่วยงานเดียวกัน การประชุมอบรมสัมมนาไม่ทั่วถึง (ทัศน์พล ตุมสุนทร. 2541 : บทคัดย่อ) ผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ปฏิบัติการนิเทศ แตกต่างกัน (บรรจุ ประสานศักดิ์. 2535 : บทคัดย่อ) ครูผู้สอนมีความต้องการนิเทศทุกด้าน ตามลำดับความสำคัญของแต่ละด้านมีความต้องการนิเทศ การสอนอยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตรต้องการระดับปานกลาง ด้านการวัดและประเมินผล

ต้องการอยู่ในระดับน้อย (เบญจวรรณ สาหรินทร์. 2534 : บทคัดย่อ) การวางแผนการนิเทศ จะต้องสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของโรงเรียน ดำเนินการตามแผนที่กำหนด ทำเป็นระบบ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน ขาดการนิเทศอย่างต่อเนื่อง (เดชา มากสอน. 2541 : บทคัดย่อ) ครูผู้สอนเห็นความสำคัญต้องการให้ศึกษานิเทศให้คำแนะนำเพิ่มเติม ซึ่งแนะนำใช้ปฏิบัติงาน (Russomano. 1988 : 688)

ปัญหาด้านการนิเทศงานยุวภาวดี เขตการศึกษา 4 พบว่าครูผู้สอนไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานนิเทศร่วมกับโรงเรียน ผู้ให้การนิเทศในโรงเรียนไม่มีแบบการนิเทศกิจกรรมยุวภาวดี ที่เป็นแบบเฉพาะ ขาดความรู้และทักษะในการนิเทศ ครูผู้สอนไม่ครับท่า และยังขาดอุดมการณ์ในยุวภาวดี ไม่นำผลการนิเทศมาพัฒนาการเรียนการสอน การนิเทศจากภายนอก หน่วยงานขาดการวางแผน ประสานงานร่วมกัน ขาดการนิเทศอย่างต่อเนื่อง (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศึกษาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 4. 2542 :7)

จากที่กล่าวมาข้างต้น งานวิชาการค้านการนิเทศ มีลักษณะเช่นเดียวกับด้านการนิเทศ กิจกรรมยุวภาวดี ซึ่งผู้บริหารและครูผู้สอนควรให้ความสำคัญ และปัญหาได้รับการแก้ไขได้ตรงจุดที่ต้องการแล้วจะทำให้งานยุวภาวดีเจริญก้าวหน้าและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้ จึงกล่าวไว้ว่า การพัฒนาการนิเทศ หมายถึง การให้ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม แนะนำ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมตามความต้องการจำเป็น ให้แก่ผู้รับการนิเทศแล้ว เกิดผลดี สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลตาม วัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น

3. การพัฒนาด้านหลักสูตร

หลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจในการดำเนินงาน เป็นแผนแม่บทกำกับในการทำงาน ทุกด้านของโรงเรียน กิจกรรมยุวภาวดี เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหาร งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของโรงเรียน ไม่ว่าโรงเรียนใดก็ตามมาตรฐาน หรือคุณภาพการศึกษามักจะได้รับการพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการ หลักสูตรยุวภาวดี จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ไว้หลายท่าน การพัฒนาหลักสูตรนี้คำใช้แทนหลายคำ เช่น การวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning) การปรับปรุงหลักสูตร (Curriculum Improvement) การทบทวนหลักสูตร (Curriculum Revision) (วิชัย ดิสสร. 2535 : 30)

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้

เหมาะสมกับความต้องการของบุคลากรและสภาพสังคม (นิตยา สุวรรณคีรี. 2534 : 21) เป็นหลักการและกระบวนการจัดทำรายละเอียด ข้อกำหนดในหลักสูตรให้มากพอที่ผู้รับผิดชอบสามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนด การพัฒนาหลักสูตร มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสังคมเปลี่ยนแปลง มีความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการพัฒนาหลักสูตร มีทั้งการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างขึ้นมาใหม่ ศูนย์ หมายประสิทธิ์ (2537 : 41-42) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. แผนหลักสูตรควรพัฒนาให้สอดคล้องกับเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้

2. ควรคำนึงถึงศักยภาพของสถาบันการศึกษา (ได้แก่ ความพร้อม และข้อจำกัด)

ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการตามโปรแกรมการศึกษาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. ควรสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการจำเป็นและปัญหาของผู้เรียน

4. หลักสูตรควรจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ภายใต้ความแตกต่างระหว่างบุคคลและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา โดยต้องตอบสนอง จุดประสงค์ของหลักสูตร

5. หลักสูตรต้องกำหนดแนวทางการจัดสภาพการเรียนการสอน ได้แก่ จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ ทรัพยากร และวิธีวัดผล รวมทั้งตารางเวลา สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก และการจัดสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อช่วยผู้สอนผู้เรียนเข้าใจและปฏิบัติตามหลักสูตร ได้ดีขึ้น

6. หลักสูตรควรพัฒนาภายในที่เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้เรียน ได้แก่ ระดับ พัฒนาด้านพุทธพิสัย ความต้องการจำเป็นที่จะพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์เดิม มโนมติ เกี่ยวกับคน และอื่น ๆ

7. เนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จะต้องก่อให้เกิดประโยชน์กับสถานศึกษา ต่าง ๆ โดยต้องก่อให้เกิดความสมดุลระหว่าง จุดประสงค์ของหลักสูตร ความต้องการจำเป็นของ กลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะหลากหลาย

8. หลักสูตรต้องมีลักษณะยืดหยุ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร

9. หลักสูตรต้องมีลักษณะยืดหยุ่น เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียน ระดมความคิดในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ กันในสภาพการณ์ การเรียนรู้นั้น ๆ

10. หลักสูตรต้องครอบคลุมและมีลักษณะสมดุล ระหว่างพุทธพิสัย เจตพิสัย และ

ทักษะพิสัย

จากแนวคิด ดังกล่าวจะเห็นว่า การพัฒนาหลักสูตร จะมีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการจำเป็น มีความยึดหยุ่น หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน พัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุล ตอบสนองจุดประสงค์ของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร ไม่ว่าหลักสูตรใดก็ตามประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 อย่างคือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหา 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การประเมินผล (ธีระยุทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา. 2529 : 208)

องค์ประกอบของหลักสูตร มี 4 ประการ คือ 1) วัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเป็น วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร หรือเฉพาะรายวิชา 2) เนื้อหาวิชาและจำนวนความเรียนการสอน แต่ละวิชา 3) กระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรม 4) การประเมินผลตามวัตถุประสงค์ (วิชัย วงศ์ใหญ่. 2537 : 15) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 ฯ : 5) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า หลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Objective)
2. เนื้อหาสาระ (Content)
3. ประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning experience)
4. การประเมินผล (Evaluation)

จากแนวคิดข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า หลักสูตร มี องค์ประกอบ 4 ส่วน คือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหาสาระ 3) กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ 4) การวัดผลและการประเมินผล

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 1) การกำหนดจุดหมาย 2) การกำหนดเนื้อหา 3) การนำหลักสูตรไปใช้ 4) การประเมินผลหลักสูตร 5) การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง หลักสูตร (ธีระยุทธ์ ษยจิรฉายาภู. 2535 : 5) การพัฒนาหลักสูตรบุกวิชาด้วยมีลักษณะดังกล่าว เช่น เดียวกัน หลักสูตรบุกวิชาด้านนั้นออกจากตัวหลักสูตรแล้วยังรวมถึง เอกสารประกอบหลักสูตร วัสดุ และอุปกรณ์

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน ให้มี ศักยภาพมีคุณภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ยังพบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรจะทำให้นักเรียนมีลักษณะ ความเป็นผู้นำ มีเหตุผล มากขึ้น มีความคิดริเริ่ม รู้จักการสื่อสาร มีทักษะการเรียนรู้

หลักสูตรบุกวิชาดังต่อไปนี้ แต่เริ่มแรกที่มีอนุวิชาต จนถึงบุกวิชาในปัจจุบัน มีทั้งหมด 7 ฉบับ สำหรับหลักสูตรกิจกรรมบุกวิชาด พุทธศักราช 2533 (กองบุกวิชาด. 2534 ก : 47 - 51) ที่ใช้ในปัจจุบัน ดังนี้

โครงสร้าง เนื้อหาหลักสูตรกิจกรรมบุกวากาชาด ระดับประถมศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ กิจกรรมบังคับ และกิจกรรมพิเศษ ดังตารางต่อไปนี้

โครงสร้างกิจกรรมบุกวากาชาดระดับประถมศึกษา

กิจกรรมบังคับ	กิจกรรมพิเศษ
1. การภาชาด	1. ความจริงกักษติ์ต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
2. บำเพ็ญประโยชน์	2. ว่ายน้ำ
3. เสริมสุขภาพ	3. การเด่นเกน
4. ระเบียบแล้ว	4. จักรยาน
5. อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	5. เดินทางไกล
6. กิจกรรมกลางแจ้ง	7. ทักษะในครอบครัว
7. ปฐมนิเทศและแพทย์บาล	8. มารยาทสังคม
8. ค่ายพักแรม	9. อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
9. ความสามารถทักษะกิจกรรมบุกวากาชาด	10. พี่เลี้ยงเด็ก
	11. ค่ายพักแรม ค่ายกลางวัน

กิจกรรมบุกวากาชาดเป็นกิจกรรมบังคับในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมสร้างนิสัย เพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี กรมวิชาการได้จัดทำหลักสูตรกิจกรรมบุกวากาชาดใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น (กรมวิชาการ. 2533 : คำนำ) หลักสูตรกิจกรรมบุกวากาชาดระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2533 มีหลักการตามวัตถุประสงค์บุกวากาชาดไทย เพื่อฝึกอบรมให้สามาชิก มีคุณลักษณะดังนี้

- มีอุปนิสัยในศรัทธา ความเชื่อในความจริงกักษติ์ต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- มีความรู้ความชำนาญในเรื่องการรักษาอนามัยของตนเองและของผู้อื่น ตลอดจนการพัฒนาตนเองทางร่างกาย จิตใจ คุณธรรม และสำรองไว้ซึ่งเอกสารลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ
- รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติ
- ปฏิบัติดนเป็นพลเมืองดีตามระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- มีใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 1)

วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมยุวภาฯ ระดับประถมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการรักษาอนามัยของตนเองและผู้อื่น รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์และเป็นผลเมืองดี มีイメตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป จึงต้องปลูกฝังให้มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามคำปฏิญาณของยุวภาฯ

และหลักการภาฯ

2. มีทักษะในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น

3. มีความเมตตากรุณาและมีไมตรีจิตต่อเพื่อนร่วมโลก

4. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถประดิษฐ์และปรับปรุงผลงาน ให้มีประสิทธิภาพ

(กองยุวภาฯ กรมพลศึกษา. 2533 : 2)

สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามคำปฏิญาณตนยุวภาฯ ดังนี้

1. ข้าพเจ้าจะงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

2. ข้าพเจ้าจะเป็นมิตรกับคนทั่วไป และจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

3. ข้าพเจ้าจะรักษาอนามัยของตนเองและส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น

(กรมพลศึกษา. 2538 : 1)

ผู้บริหารยุวภาฯ จะต้องเป็นผู้นำในการใช้หลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ครูผู้สอนยุวภาฯ เป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งแต่ละพื้นที่อาจจะประสบ

ปัญหาในทางปฏิบัติแตกต่างกันไป ปัญหาการใช้หลักสูตรยุวภาฯ ระดับประถมศึกษา มีปัญหา

เกี่ยวกับตัวหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

(สิริ เกิดไฟโรมาน. 2529 : บทคัดย่อ) จากงานวิจัยของชรส สุทธิผลอนันต์ (2536 : 115-129)

พบว่า โรงเรียนขนาดต่าง ๆ มีปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรแตกต่างกัน ครูผู้สอนไม่ได้เข้ารับ

การอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ขาดงบประมาณในการผลิตสื่อ อุปกรณ์

การสอน ครูและผู้บริหาร ไม่เห็นความสำคัญ ครูผู้สอนไม่เพียงพอ ขาดผู้เชี่ยวชาญมาสาขาวิชา

การสอน การพัฒนาหลักสูตร ใช้การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพ

ปัญหา ความต้องการของนักเรียน (ไนน ยังละเออ. 2540 : บทคัดย่อ) โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมี

ความต้องการพัฒนางานวิชาการแตกต่างกันด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการเรียน

การสอน (กวัลย์ คำสีเม่วง. 2541 : บทคัดย่อ)

ปัญหาด้านหลักสูตรในเขตการศึกษา 4 ทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้ว และยังไม่ได้รับการ

แก้ไข พนวจ ครูผู้สอนยังไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร

ยังไม่ได้ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผู้เรียน ผู้ปกครองยังไม่มี

ส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เนื้อหาหลักสูตรยังไม่เป็นกิจกรรมอย่างแท้จริง เอกสารประกอบหลักสูตรยังไม่เพียงพอ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น (หน่วยศึกษาฯ นิเทศฯ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 4. 2542 : 8)

จากปัญหาดังกล่าวนั้นเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ถ้าผู้บริหารยุวภาฯ ขาดเป็นผู้อำนวยความสะดวกด้านหลักสูตร และครุผู้สอน ได้รับการพัฒนานำหลักสูตรไปสู่การสอนที่พัฒนาผู้เรียน อย่างแท้จริง มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่นและเตรียมคนในอนาคตแล้ว จะทำให้กิจกรรมยุวภาฯ ขาดเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จากรายละเอียดข้างต้น กล่าวได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องและทันสมัย ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

4. การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่องานบริหารโรงเรียน ทันต่อเทคโนโลยี สังคม ที่เปลี่ยนแปลงไป การปรับปรุงการเรียนการสอนควรให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน เป็นการเพิ่มพูน ส่งเสริม การเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

กิติมา ปรีดีศิลป (2532 : 57) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินการที่จะให้มีการพัฒนาการเรียนการสอน ได้นั้น จำต้องเข้าใจถึงหัวข้อใหญ่ ๆ ที่จะศึกษาในเรื่องเหล่านี้ให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มชัดและจำเป็นต้องเข้าใจตรงกันดังนี้

1. มีแผนปฏิบัติการด้านวิชาการ

2. ศึกษาเรื่องหลักสูตรการสอน โครงการสอน และแผนการสอน

3. การดำเนินงาน การจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดชั้นเรียน การจัดครุเข้าสอน

การจัดตารางสอน การจัดหัวแบบเรียน การจัดห้ามือครุ

4. การจัดห้าสื่อการสอน และวัสดุที่จะใช้ผลิตสื่อการสอน

5. การปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานด้านนิเทศการสอน การฝึกอบรมหรือ

ประชุมปฏิบัติการ

6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

บันลือ พฤกษะวน (2536 : 61) ได้เพิ่มเติมอีก 3 หัวข้อ คือ

7. งานพัฒนาบุคลากร (แม้ว่าจะเป็นเรื่องงานด้านบริหารบุคลากร) ก็มีความสัมพันธ์กับ

การพัฒนาการเรียนการสอนโดยตรง

8. งานการค้นคว้าวิจัยทางการศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทดลองรูปแบบวิธีการสอน
9. งานการเผยแพร่วิชาการ ซึ่งมีความจำเป็นแก่ชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ (เช่น ผลงานการประดิษฐ์ค้นคว้าวิธีการใหม่ ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย และอื่น ๆ)

หัวใจของงานวิชาการคืองานการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมทุกด้านของสถานศึกษา หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานที่ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นงานที่นำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีประสิทธิภาพ กิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนเป็น ผู้กระทำการในหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทุกด้าน โดยเกิดพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่พึงประสงค์

การจัดกิจกรรมการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์ชีวิตให้แก่เด็กการถ่ายทอดความรู้ การให้เด็กมีส่วนร่วมในการกิจกรรม การแนะนำแนวทางให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้า หาความรู้ การฝึกให้เด็กได้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และสังคมได้ การถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน รวมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมให้เหมาะสมแก่การเรียนของเด็ก

(เ กษม สุค homo และคณะ. 2518 : 191)

กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยมีส่วนสนับสนุนทั้งผู้สอน ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการทุกด้าน ตามที่กำหนดไว้ (คงเดือน เทศวานิช. 2530 : 326)

องค์ประกอบของการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาสาระที่ผู้สอนสามารถสอน (วิชัย วงศ์ใหญ่. 2537 : 71 - 72) การสอนประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการวางแผนการสอนที่ดี มีการเตรียมการสอน กำหนดเวลาแต่ละคาบในการปฏิบัติการสอน การพัฒนาการเรียนการสอนสิ่งที่ผู้สอนจะต้องทราบคือ จุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมประกอบการเรียน และการประเมินผลการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้กิจกรรมยุวภาฯดเป็นกิจกรรมบังคับในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยของระดับประถมศึกษา เพราะได้พิจารณาเห็นว่ากิจกรรมยุวภาฯสามารถสร้างนิสัยต่าง ๆ ได้ เช่นมีความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความเป็นพลเมืองดีของชาติได้เป็นอย่างดี กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับปรุงหลักสูตรเป็นกิจกรรมบังคับ โดยจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้เป็นไปตามกระบวนการของกิจกรรมคือให้มีการปฏิบัติจริง เน้นระบบหมุนและให้ใช้

กิจกรรมดังกล่าวແຫນกิจกรรมสร้างนิสัยทั้งหมด (กรมวิชาการ. 2534 : ก)

การจัดการศึกษากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จะต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้ขึ้นตามเหตุการณ์และสภาพท้องถิ่น ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดถึงกับสภาพชีวิตจริงของผู้เรียน จัดการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กับทุกกลุ่มประสบการณ์ จัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงให้มากที่สุด ติดตามแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ตลอดแทรกรุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมพื้นฐาน จัดสิ่งแวดล้อมและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียน การสอนยุวากาชาด เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมยุวากาชาด สามารถปฏิบัติตามคำปฏิญาณ ของยุวากาชาดและหลักการกาชาด มีเจตคติที่ดีต่อการกาชาด มีระเบียบวินัย เสียสละ อดทน เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว สามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้ มีใจเมตตากรุณา และมีไมตรีจิตต่อเพื่อนร่วมโลก สนใจอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมวิชาการ. 2534 : 84)

การจัดการเวลาเรียนยุวากาชาดเป็นกิจกรรมในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ใช้เวลาเรียนของกิจกรรมการสร้างนิสัย มีความเวลาเรียนกิจกรรมบังคับในแต่ละระดับชั้นเรียน ดังนี้

1. ระดับเตรียมยุวากาชาด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มีความเวลาเรียน 80 นาที
2. ยุวากาชาดรอบ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 มีความเวลาเรียน 120 นาที
3. ยุวากาชาดรอบ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มีความเวลาเรียน 80 นาที

(กองยุวากาชาด. 2534 ก : 47) สำหรับการจัดการศึกษาตาม แนวทางราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้มีการปรับปรุงโครงสร้าง หลักสูตร ปฏิรูปการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน มุ่งให้เกิดทักษะการเรียนรู้ ให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความเวลาสอนให้มีความเหมาะสม ตลอดถึงกับสภาพการณ์ด้วย

กิจกรรมพิเศษยุวากาชาดเป็นกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากกิจกรรมบังคับ ได้กำหนด แนวปฏิบัติและเกณฑ์การประเมินไว้ นุ่งเน้นทักษะกระบวนการ ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน ให้ เป็นคนที่สมบูรณ์ ตลอดถึงกับความต้องการของท้องถิ่น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำ วันได้ โรงเรียนสามารถกำหนดเวลาเรียนนอกเหนือจากเวลาเรียนตามปกติได้ ผู้ที่ผ่านเกณฑ์การ ประเมินจะได้รับเครื่องหมายกิจกรรมพิเศษ ในวิชานั้น ๆ ได้ (กองยุวากาชาด. 2537 : 1- 80)

การจัดการเรียนการสอนกิจกรรมยุวากาชาด ระดับประถมศึกษา ใช้ ป.02 เป็นหลัก ในการสอน (กองยุวากาชาด. 2534 ก : 60) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยุวากาชาด ได้จัด ชั้นเรียนเพื่อสะท้อนในการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม

ตามชั้นเรียน มีผู้นำกลุ่ม และรองผู้นำกลุ่มเป็นผู้สอน หรือเชิญวิทยากรมาช่วยสอน การสอน ดำเนินตามกระบวนการของบุกวิชาชัด มีพิธีเปิดการเรียนการสอนตามกระบวนการบุกวิชาชัด ทุกครั้งที่สอน จัดกิจกรรมโดยใช้ระบบหน่วยปฏิบัติตามฐาน สรุปผลการปฏิบัติกรรมและ ปิดการเรียนการสอน

หลักการสอนบุกวิชาชัด ยึดหลักกระบวนการหมู่พวก จัดระบบหมู่ในกิจกรรมและ ใน การเรียนการสอนวางแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว การเรียนการสอนเน้นหนักไปทาง ปฏิบัติ ฝึกนำเพิ่มประโภชน์ตามอุดมการณ์ของบุกวิชาชัด สอนแต่ละวิชาควรติดต่อกัน ควรมี โอกาสศึกษานอกสถานที่ ส่งเสริมกระตุ้นความคิด วิธีการสอนบุกวิชาชัด ก่อนสอนครูควร เล่าประวัติศาสตร์เป็นการซักชวนให้เด็กเลื่อมใสศรัทธาและเห็นประโภชน์ของการเป็นสมาชิก บุกวิชาชัด และการสอนจะใช้วิธีใด จะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวิชาเป็น หลักยึด หลักความพร้อม ความแตกต่างของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี มีความศรัทธา มีอุดมการณ์ด้านบุกวิชาชัด สำหรับเทคนิคใช้วิธีการสอนต่าง ๆ สามารถนำมาประยุกต์ ใช้กับกิจกรรม บุกวิชาชัดได้ทั้งสิ้น และไม่มีวิธีสอนวิธีใดที่ดีที่สุด

วิธีการสอนที่นิยมนำมาใช้สอนในกิจกรรมบุกวิชาชัด ได้แก่ การสอนแบบฐาน การสอน แบบกระท่อม การระดมสมอง บทบาทสมมติ การสาขิต การอภิปรายกลุ่ม การใช้เพลง-เกม โดยที่ ประชุมกลุ่มย่อย เล่านิทาน ป้ายนิเทศ การใช้ท่าทางประกอบ การสอนแบบโครงการเชิญวิทยากรมา ให้ความรู้ การอบรมหมายงาน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การไปทศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรม การจัดนิทรรศการ ใช้เทป ไฟล์ วิดีโอเทป สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ การร่วมกิจกรรมชุมชน การสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กระบวนการหมู่พวก หรือกระบวนการกลุ่ม การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (ใจน ยังคงอ. 2540 : บทคัดย่อ) กิจกรรมต้องมีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย เหมาะสมกับ เพศหญิง (Raskoff. 1995 : 3996 – A)

ดังนี้ จากปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารบุกวิชาชัด และ ครู ผู้สอนซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรง ถ้าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้รับส่งเสริม พัฒนา ร่วมกันหา แนวทางแก้ไขปัญหาตรงตามความต้องการอย่างจริงจังไปในทิศทางที่พึงประสงค์แล้วจะส่งผลให้ เรียนได้พัฒนาทั้งความรู้ ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพทุกด้าน บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรกิจกรรมบุกวิชาชัดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในเขตการศึกษา 4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ยังไม่เน้นทักษะกระบวนการ ครูผู้สอน ไม่ได้เข้ารับความรู้เพิ่มเติมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบุกวิชาชัดอย่าง ต่อเนื่อง

และยังยังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน เตรียมการสอนน้อย จัดครุเข้าสอนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน ขัดความต้องการสอนยังไม่มีความเหมาะสม ครุขาดเทคนิคการสอนที่ทันสมัย เมื่อจัดกิจกรรมเข้าค่ายพักแรมยุวากาชาดแล้วจะไม่มีการสอนกิจกรรมยุวากาชาดอีก็วิถี (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศสนา และวัฒนธรรม เอกสารศึกษา 4. 2542 : 10) ดังนั้น ถ้าได้รับการสนับสนุน สร้างเสริม และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แล้วจะทำให้กิจกรรมยุวากาชาดจริงก้าวหน้า

จากรายละเอียดข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง สร้างเสริม สนับสนุน การจัดสิ่งแวดล้อม การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ให้กับผู้สอน ผู้เรียน ได้อย่างเหมาะสม สร้างผลทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ดี คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผล หมายถึง การเบริ่งเทิบผลที่ได้จากการเรียนรู้กับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรม จะแสดงผลของการวัดออกมากเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด จากที่ได้เรียนไปแล้ว ครุผู้สอนมีหน้าที่ในการพัฒนาการเรียนการสอนว่าบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ต้องอาศัยการวัดผลและการประเมินผลเป็นเครื่องตัดสินใจ

ในการปฏิรูปหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มุ่งเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยเน้นการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน และประสิทธิภาพการสอน การประเมินดังกล่าวครอบคลุมสภาพความเป็นจริงที่สอดคล้องกับการแสดงออกของนักเรียน ทั้งกระบวนการเรียนรู้และผลผลิต ซึ่งการประเมินต้องต่อเนื่องตลอดเวลา และสัมพันธ์กับการเรียนการสอน จะเห็นว่า การสอน (teaching) การเรียนรู้ (Learning) การประเมิน(Assessing) จะเกิดขึ้นไปพร้อมกันในทิศทางเดียวกัน (กรมวิชาการ. 2539 : 12)

องค์ประกอบของการประเมิน จะเป็นการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน หรือหลังเรียน ขั้นตอนการประเมินผล ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์การเรียน วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียน สร้างเครื่องมือ ใช้เครื่องมือวัด นำผลการวัดการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข สำหรับการวัดผลและประเมินผลยุวากาชาดต้องอาศัยหลักการเหล่านี้เข่นกัน

ปัจจุบันมีการเก็บผลงานออกมารีบูนชิงงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงร่องรอยของการเรียน การสอน ที่เรียกว่าพอตโฟลิโอ (Portfolio) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนประเมินตนเอง

ครูจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อรวบรวมผลการปฏิบัติงาน และทราบจุดเด่น/จุดด้อยของการปฏิบัติงาน (ไอน บังລະອອ. 2540 : บทคัดย่อ)

การพัฒนาการบริหาร โรงเรียนและการเรียนการสอน การนิเทศ จะต้องขัดมุ่งสู่มาตรฐานของโรงเรียน ซึ่งไม่มีสูตรสำเร็จ ขึ้นกับคุณลักษณะผู้บริหาร ข้อจำกัดของทรัพยากร และสถานการณ์ คุณภาพการศึกษาจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยกระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศ ซึ่งผู้บริหารทุกระดับจะต้องถือเป็นภาระหน้าที่ (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 456 , 2541? : 3 - 6) การบริหารงานยุวภาชีด้านในสถานศึกษา มีโครงสร้างการทำงานยุวภาชีเกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลด้านยุวภาชี และงานวิชาการ มีด้านการนิเทศ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานส่วนหนึ่งของงานวิชาการของโรงเรียน (หวานชัย ลุมูลสว่าง. 2537 : 93) สำหรับหลักสูตรนั้นเป็นแผนแม่บทกำกับการทำงานทุกด้านของโรงเรียน (อุทัย บุญประเสริฐ. 2540 : 8)

ผู้บริหารยุวภาชี ครูผู้สอนยุวภาชีควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหาร การนิเทศ การจัดการเรียนการสอน การใช้หลักสูตร การวัดและประเมินผล การดำเนินงานยุวภาชี ต้องพัฒนาทุกด้าน และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นจะทำให้งานนี้ประสบผลสำเร็จ

การบริหารงานยุวภาชีที่มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยกระบวนการบริหาร มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ 2) การวางแผน 3) การดำเนินการตามแผน 4) การประเมินผล และวน返มาใช้ (หวานชัย ลุมูลสว่าง. 2537 : 55) และต้องอาศัยบุคคลหลายฝ่าย มีส่วนร่วมในการบริหารทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ความสามารถของบุคคล (Individual's Competencies) 2) งานที่ต้องปฏิบัติ (Job's Demands) 3) สภาพแวดล้อมของ หน่วยงาน (Organizational Environment) ทั้งหมดจะต้องสอดคล้องกันจึงจะเกิดพฤติกรรมหรือการกระทำที่มีประสิทธิผล (สมโภชน์ นพคุณ. 2537 : 10)

การบริหารและการจัดการเรียนการสอนยุวภาชี อาจแบ่งได้เป็น 2 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายผู้สอน ที่สำคัญคือ ระดับการพัฒนาการสอนของครู การสอนที่ดี คุณภาพ การสอน บรรยายกาศ ความพึงพอใจในงาน รางวัลที่ได้รับ
2. ฝ่ายผู้บริหาร ที่สำคัญคือเกี่ยวกับงานด้านการวางแผน จัดตารางสอน การกำหนด ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย จัดครุเข้าสอน การประชุม การนิเทศครู จะเห็นได้ว่ากิจกรรมยุวภาชี เป็นส่วนหนึ่งงานวิชาการของโรงเรียน มีขอบข่ายงาน

เกี่ยวกับ ด้านการนิเทศ หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยงานวิจัย ของนักวิชาการหลายท่านที่พบว่า ผู้บริหารไม่ได้ผ่านการอบรม การสอนยุวากาชาด ขาดแคลนหนังสือสำหรับค้นคว้า ขาดแคลนอุปกรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรัสวนิช ทรัพย์อนันต์ (2535 : บทคัดย่อ). พบว่า ผู้บริหารไม่เคยผ่านการอบรมกิจกรรมยุวากาชาด แต่ก็ได้จัด กิจกรรมยุวากาชาดในโรงเรียน และด้านการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษาจังหวัดให้การนิเทศกิจกรรมยุวากาชาดอยู่ในระดับน้อย งานวิจัยของ เบญจวรรณ สถาวรชินทร์ (2534 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนยุวากาชาดในโรงเรียนมีความต้องการนิเทศ การสอนรวมทุกด้านต้องการในระดับมาก ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ระดับน้อย ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับกลาง งานวิจัยของ ชลรส ศุทธิพัฒน์อนันต์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรอยู่ใน ระดับปานกลาง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมี ปัญหาแตกต่างกัน

การวัดผลและประเมินผลกิจกรรมยุวากาชาดนั้น กองยุวากาชาด ได้กำหนดไว้ในคู่มือ การวัดผลและประเมินผล และเกณฑ์การผ่าน และไม่ผ่านกิจกรรม บังคับและกิจกรรมพิเศษเป็น การเฉพาะ

สำหรับการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมยุวากาชาด มีระบุไว้ในคู่มือกิจกรรมยุวากาชาด แต่ละระดับชั้น เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้ปฏิบัติตามนี้

1. การประเมินผลการเรียนปฐบัติในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เป็นหน้าที่ของ โรงเรียน

2. กิจกรรมบังคับ ให้ดำเนินการวัดผลและประเมินผลตามข้อเสนอแนะในคู่มือ การจัดกิจกรรมยุวากาชาดระดับประถมศึกษาของกรมวิชาการ พ.ศ.2533

3. กิจกรรมพิเศษ ให้ดำเนินการวัดผลและประเมินผลตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในคู่มือ การจัดกิจกรรมยุวากาชาด (กิจกรรมพิเศษ) ระดับประถมศึกษา กองยุวากาชาด กรมพลศึกษา พ.ศ.2537 ผู้ที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดในแต่ละกิจกรรมจะได้รับเครื่องหมาย กิจกรรมพิเศษในวันนั้น ๆ สำหรับกิจกรรมที่กำหนดคุณสมบัติของครูผู้สอน และผู้ประเมินเป็น กรณีพิเศษ 2 กิจกรรมคือ ปฐมพยาบาล และว่ายน้ำ เพราะเป็นกิจกรรมที่เสี่ยงต่อชีวิต ผู้สอนจะ ต้องมีความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน (กองยุวากาชาด. 2537 : 2)

เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลกิจกรรมยุวากาชาดในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

1. มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด

2. ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ (ป.02) ไม่น้อยกว่า 60 % ของจำนวนจุดประสงค์ ในแต่ละกลุ่มสาระ

3. ป. 2 - 4 - 6 การประเมินผลปลายปีต้องได้รับผลการเรียน “1” ขึ้นไป การวัดผลและประเมินผลกิจกรรมในแต่ละวิชาใช้วิธีการสังเกต การตรวจสอบผลงาน การสัมภาษณ์ การทดสอบ ดูจากผลงานที่ปฏิบัติ ความสนใจ เป็นต้น สำหรับผลการประเมิน เป็นการผ่าน และไม่ผ่าน จุดประสงค์การเรียนรู้ก្នុងสร้างเสริมลักษณะนิสัย กิจกรรมยุวภาชีฯ ในแต่ละระดับชั้น ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้

1. บอกสัญลักษณ์ภาชีฯ ที่ใช้ในประเทศไทยได้
2. กล่าวคำปฏิญาณตนได้
3. เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้
4. เข้าเควาน้ำกระดานແவเดียวได้
5. ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีดังนี้

1. บอกสัญลักษณ์และสัญลักษณ์ภาชีฯ ที่ใช้ทั่วไปได้
2. เก็บของเล่นอย่างเป็นระเบียบและสะอาดได้
3. บอกวิธีป้องกันโรคติดต่อจากผู้อื่นได้
4. ปฏิบัติตามคำสั่ง ซ้ายหัน ขวาหัน และกลับหลังหันได้
5. ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำปฏิญาณตนได้
2. ตกแต่งและทำความสะอาดสถานที่ต่าง ๆ ได้
3. นั่ง ยืน และเดิน ได้อย่างถูกสุขลักษณะ
4. ปฏิบัติตามคำสั่งในเรื่องระเบียบແ夸ได้
5. ผูกเชือนพิรอด และเชือนขัดสมาธิได้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

1. กล่าวคำปฏิญาณตนของยุวภาชีฯ และปฏิบัติ ได้อย่างถูกต้อง
2. รักษาความสะอาดสถานที่ที่ใช้ร่วมกันได้
3. เข้าเควาตามรูปแบบต่าง ๆ ได้

4. ผู้ก่อเรื่องกระหัค ไม่มีและบ่วงสายชนู ได้
 5. ส่งข่าวเมื่อเกิดเหตุชุมชน เนินได้
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีดังนี้
1. รักษาความสะอาดเมือง และใช้ผ้ากันเปื้อน ได้อย่างถูกวิธี
 2. นับ ขยายแตร และจักรูปแคร์ได้
 3. ผู้ก่อเรื่องด้วยเชือกกับเชือก และเชือกกับวัสดุอื่น ๆ ได้
 4. ปั้ง ย่าง และเผาได้
 5. บอกความหมายและประโยชน์ของการอยู่ค่ายพักแรม ได้
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้
1. สร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนบุคลากร ในประเทศหรือต่างประเทศ ได้
 2. บอกชื่อสัตว์ร้าย แมลงมีพิษ วิธีป้องกัน และปัญญาบาล ได้
 3. เดินและหันเวลาเดิน ได้
 4. นำเงื่อนไขไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้
 5. ปฏิบัติกรรมค่ายพักแรมในโรงเรียน ได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

2533 : ๙ – ๗, ๖ – ๔)

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าเกี่ยวข้องกับ ด้านบุคลากร ด้านการนิเทศ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้วยการวัดผลและประเมินผล จึงกล่าวได้ว่า งานบุคลากรน่าจะเกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย โรงเรียนทุกระดับมุ่งเน้นพัฒนางานวิชาการเป็นหลัก ถึงงานบุคลากรในโรงเรียน ได้พัฒนาควบคู่ไปกับงานวิชาการจะ ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน การการศึกษา และกิจกรรมบุคลากรเจริญก้าวหน้า

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลบุคลากร โรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 4 กล่าว คือ ยังไม่มีเครื่องมือ แบบวัดผลและประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ครูผู้สอนขาดความรู้ ทักษะ ขาด คุณสมบัติบางประการในการวัดผลและประเมินผลกิจกรรม ไม่สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียน ได้โดยตรงในบางกิจกรรม ขาดการวางแผนร่วมกันในการวัดและประเมิน ผู้ปกครอง ไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลผู้เรียน การวัดและการประเมินไม่ต่อเนื่องที่จะนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศานนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 4. 2542 : 10)

สำหรับการวัดผลและประเมินผลบุคลากร เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเฉพาะ ถ้ามีการ ส่งเสริม สนับสนุน ให้โรงเรียนมีการจัดทำเครื่องมือการวัดผลและการประเมินให้เป็นรูปธรรม

มากขึ้น ปรับปรุงวิธีการวัดพฤติกรรมผู้เรียน การเก็บผลงาน และประเมินผู้เรียนด้วยวิธีที่ทันสมัย ตามสภาพจริง โรงเรียนให้ความสำคัญในการวัดผลและประเมินผลอย่างจริงจัง นำผลการประเมินไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีจะทำให้งานยุวากาชาดเริ่มก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จากรายละเอียดข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการวัดผลและประเมินผลที่มีความทันสมัย ด้วยเครื่องมือ วิธีการที่ถูกต้อง ตรงกับสภาพจริง เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ สามารถตรวจสอบได้ บังเกิดผลดีแก่ผู้เรียนทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

ผู้บริหารยุวากาชาด ครูผู้สอนยุวากาชาดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหาร การนิเทศ การจัดการเรียนการสอน การใช้หลักสูตร การวัดผลและประเมินผล การดำเนินงานยุวากาชาด ต้องพัฒนาทุกด้าน และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นจะทำให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดของผู้บริหารและครูผู้สอน รวม 5 ด้าน คือการพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านการนิเทศ การพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนยุวากาชาด การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

เรื่องยุวากาชาด ได้มีบุคคลทำการวิจัย ไว้บ้าง ในสาระเนื้อหาที่แตกต่างกันออกไป เช่น มุ่งเน้นในเรื่องของการใช้หลักสูตร การนิเทศ การจัดกิจกรรม ปัจจัยการบริหารหลักสูตร ยุวากาชาด ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นเฉพาะ เรื่องการพัฒนางานยุวากาชาด ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งยังไม่มีผู้ศึกษามาก่อน และได้ศึกษารายละเอียดจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือใกล้เคียงกัน

จิรวัฒน์ ทรัพย์อนันต์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี และกิจกรรมยุวากาชาด ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามที่ต้องการ ผู้บริหารโรงเรียน สร้างกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนที่จัดกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารีและกิจกรรมยุวากาชาด สร้างกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่เคยผ่านและไม่เคยผ่านการฝึกอบรม กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี และกิจกรรมยุวากาชาด ดำเนินการเกี่ยวกับครุนักเรียน และการจัดการเรียน การสอนอยู่ในระดับมาก ด้านการนิเทศส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และขอความร่วมมือจาก

ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาประจำจังหวัด ให้เป็นผู้นิเทศการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี และกิจกรรมยุวภาชากาดอยู่ในระดับน้อย

ไนน์ บังละอ้อ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนแก่น้ำ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามแนวทางของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน ตามแนวคิดของคลิกเมน (Clickman) โดยใช้แบบสอบถาม ไปยังผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบการนิเทศภายใน จำนวน 452 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า การให้ความช่วยเหลือครูโดยตรงใช้การตรวจแผนการสอน เพื่อให้ครูปรับปรุงแผนการสอนให้ดีขึ้น การพัฒนาหลักสูตรใช้การปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของนักเรียน ครูได้จัดทำเพิ่มสะสภานเพื่อรับรวมผลการปฏิบัติงาน และทำให้ทราบจุดเด่น จุดด้อยของการปฏิบัติงาน

ชลรส สุทธิพัฒน์อนันต์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมยุวภาชาก พุทธศักราช 2533 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Two-Way Anova ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมยุวภาชากอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการบริหารหลักสูตรยุวภาชากอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เดชา มากสอน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 458 คน เครื่องมือที่ใช้ แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจ และคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ พบว่า การวางแผนการนิเทศที่สอดคล้องกับปัจจุบัน และความต้องการของโรงเรียน ได้ดำเนินตามแผนที่กำหนดไว้ การประเมินผลการนิเทศทำอย่างเป็นระบบและนำผลการนิเทศมาปรับปรุงการนิเทศของโรงเรียน ปัญหานักคุณภาพที่รับผิดชอบงานนิเทศภายในซึ่งมีงานพิเศษมาก การขาดนักคุณภาพและผู้รับผิดชอบงานนิเทศภายในขาดความกระตือรือร้นในการเพิ่มพูนความรู้ในการพัฒนาตนเอง ขาดงบประมาณ และขาดการประเมินอย่างต่อเนื่อง

ถวัลย์ คำสีเม่วง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการของครูและผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นครุ จำนวน 221 คน ผู้บริหารโรงเรียน 99 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t ค่า F และ Scheffe พนว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความต้องการพัฒนางานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 รวม 3 ด้าน คืองานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน และงานวัดผลและประเมินผล

ทศน์พล ตุมรสุนทร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 127 คน ผู้ช่วยผู้บริหาร ครุวิชาการ และครุปฏิบัติการสอน จำนวน 253 คน เครื่องมือใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ พนว่า การปฏิบัติงานวิชาการระดับมาก มีการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน ปัญหาที่พบจากมากไปหนาอยู่ใน ครุไม่เข้าใจหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลง ครุส่วนใหญ่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนให้ทันสมัย งบประมาณในการผลิตสื่อการสอนมีจำกัด ครุไม่ยอมรับผู้นิเทศในหน่วยงานเดียวกัน การจัดประชุม อบรมสัมมนา ทางวิชาการมีน้อยไม่ทั่วถึง

บรรจบ ประสานศักดิ์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการปฏิบัติกรรมนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาก่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว หรือ F-test และ t-test ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติกรรมการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง ปฏิบัติมากได้แก่ การพนบประสงค์ การปฐมนิเทศ การประชุมกลุ่ม ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ปฏิบัติกรรมการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โรงเรียนขนาดใหญ่ปฏิบัติมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก

เบญจวรรณ สาหัชรินทร์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการนิเทศการสอนของครุผู้สอนกิจกรรมขุวากชาดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครุผู้สอนกิจกรรมขุวากชาด เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาก่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า มีความต้องการนิเทศการสอนรวมทุกด้าน มีด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ข้อบังคับและข้อระเบียบขุวากชาด การเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ความต้องการนิเทศการสอนรายด้าน ต้องการนิเทศการสอนระดับมากในด้านหลักสูตร ระดับปานกลาง ในด้าน ข้อระเบียบข้อบังคับ ขุวากชาด และด้านการวัดและประเมินผล ต้องการระดับน้อยในด้านการเรียนการสอน

มนเทียร อายุวัชรี (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 299 คน เครื่องมือใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ยผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาบุคลากรในปัจจุบันค่อนข้างน้อย ต้องการพัฒนาบุคลากรจากมากไปหาน้อย คือด้านการศึกษาดูงาน ด้านการส่งเสริมและทำผลงานทางวิชาการ ด้านการประชุมปฏิบัติงาน ด้านการสอนงาน

ว่าที่ร้อยตรีประยูรศักดิ์ มงคลประเสริฐ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารการศึกษาระดับสำนักงานการศึกษา จำนวน 13 คน ผู้บริหารการศึกษาระดับสำนักงานเขต จำนวน 31 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบศึกษาเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า มีการกำหนดแผนและโครงการ ไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาบุคลากรที่โรงเรียนจัด มี 9 กิจกรรม ได้แก่ การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การนิเทศภายใน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการการหมุนเวียนสัมมนาเปลี่ยนหน้าที่ การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ นอกจากนี้ยังขาดองค์กรที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ กิจกรรมที่มีปัญหา มากที่สุดคือกิจกรรมการฝึกอบรม

วินัย เกิดทอง (2541 : บทคดี) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนในการบริหาร
งานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร
และผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 260 คน เครื่องมือ ใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล
โดยการใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมอนหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการหรือคณะกรรมการ
วิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาปฏิบัติงานด้านการจัดแผนการเรียน และการพัฒนาการเรียนการสอน
การจัดครุเข้าสอนคำนึงถึงความสนใจ ความต้องการของครุ ปัญหางานวิชาการส่วนใหญ่ครุขาด
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนงาน การเขียนแผนงานและโครงการ ครุไม่เปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมการสอน ขาดวิธีกระตุ้น สร้างเสริมให้ครุเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียน
และไม่นำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

วิญญาณ์ พันธ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างเป็น

ผู้บริหาร จำนวน 97 คน ผู้ช่วยผู้บริหาร จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ และมาตราประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาบุคลากร มีการวางแผนพัฒนาบุคลากร การจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร การจัดกิจกรรมเผยแพร่ข่าวสารทาง วิชาการ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ขาดงบประมาณในการส่งบุคลากรไปศึกษาอบรม ปัญหาระดับกลางคือ ขาดการสนับสนุนให้มีการเชิญวิทยากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ครู

สิริ เกิดไฟโภจน์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตร บุกวากาชาด ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและ ครูผู้สอน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนา การใช้หลักสูตรบุกวากาชาดระดับ ประถมศึกษา ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน โดยเฉลี่ยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง ตัวหลักสูตร เอกสาร ประกอบหลักสูตร ต่อการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ครูผู้สอน โดยเฉลี่ยได้รับการนิเทศจากผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย และส่วนใหญ่ไม่เคยได้ รับการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรบุกวากาชาด จากศึกษานิเทศก์ samo หรือศึกษานิเทศก์จังหวัด

งานวิจัยต่างประเทศ

อนे�ลโล (Anello. 1996 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติของครูผู้สอนและ ผู้บริหาร โรงเรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับการนิเทศ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม การ ประเมินผลใช้ Chi – Square Test กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนในเมือง 100 โรง สอบตามพฤติกรรม และทัศนคติของผู้นิเทศก์ ของครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ครูยังไม่มีส่วนร่วมในการนิเทศ ผู้บริหารได้ทำการนิเทศ และจะนิเทศเมื่อมีเหตุวิกฤตเกิดขึ้นจะนิเทศบ่อยครั้ง ครูต้องการและมี ความกระตือรือร้นที่จะให้ศึกษานิเทศก์เข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศ และบอกให้รู้ตัวก่อนว่าจะทำ การนิเทศ และครูพึงพอใจที่นิเทศตรงกับความต้องการ ครูผู้สอนบ่งชี้พฤติกรรมและ ทัศนคติของ ผู้บริหารที่นิเทศไม่เกี่ยวกับเรื่องวิกฤตของครูทั้งหมด และไม่มีการนิเทศบ่อยนัก

รัสโซมาโน (Russomano. 1988 : 688) ได้ทำการวิจัยเรื่องศึกษานิเทศก์ให้คำแนะนำด้วย การบอกทักษะตามความต้องการของผู้นิเทศในรัฐนิวเจอร์ซี เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างการ ชี้แนะของศึกษานิเทศก์ และทักษะที่ต้องการนิเทศโรงเรียนระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นความสำคัญในการให้คำชี้แนะตาม ความต้องการของศึกษานิเทศก์ที่ต้องการจะแนะนำเพิ่มเติม และทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความ เห็นตรงกันเกี่ยวกับเรื่องที่จะนำมาปฏิบัติงาน แต่บางข้อก็ไม่เห็นด้วย การแนะนำของศึกษา

นิเทศก์จากทักษะประสบการณ์นำไปปฏิบัติในระดับน้อย

ราสโคฟ (Raskoff. 1995 : 3996 – A) ได้ศึกษางานเกี่ยวกับองค์กรอาสาสมัครของวัยรุ่นที่เป็นลูกเสือหญิง (เนตรนารี) กลุ่มตัวอย่าง 24 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เป็นลูกเสือ – เนตรนารี และผู้ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยศึกษาจากเอกสารอ้างอิง การจัดองค์กรเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ จากการรายงานต่าง ๆ ทางสื่อมวลชน ได้แบ่งการทำงานในองค์กรเป็น 3 ระดับ มีระดับบุคคล ระดับสถาบัน และตามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า การทำกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องใช้ระยะเวลายาวนาน ต้องทุ่มเท และอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันในการจัดเตรียมตัว ต้องพัฒนาทักษะในการทำกิจกรรมปรับให้เหมาะสม ใช้การเสริมแรง กระตุ้นสร้างพลังอำนาจให้ผู้หญิงทำงานที่ท้าทายความสามารถ และตั้งองค์กรเนตรนารีประสานงานกับกับองค์กรอื่น ๆ การจัดกิจกรรมเนตรนารีต้องมีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเพศ และวัฒนธรรม

สตีเวน (Steven. 1999 : 2447) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร : ปัจจัยสำคัญในการแทรกแซงวิธีแก้ไขนักเรียนที่มีความผิดปกติทางอารมณ์รุนแรงในโรงเรียนนั้นยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความเครียดทางอารมณ์โดยให้มีส่วนร่วมในการวางแผน และการวัดผล และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทดลองตลอดทั้งปีจากการสังเกต สัมภาษณ์ และการรายงานของคณะทำงานวิจัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะเป็นคนมีเหตุผลมากขึ้น มีความคิดริเริ่มคิด รู้จักการสื่อสารที่ดี มีทักษะการเรียนรู้ดีขึ้น และไม่ประมาท เด่นชัดในนักเรียนที่เรียนกิจกรรมปกติในชั้นเรียน ผู้ปกครองบอกว่าเด็กใช้วิถอย่างเรียบง่ายที่บ้านได้ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะได้รับสิทธิพิเศษ และการต่อต้านจะลดลง

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารงานบุคคลและครูผู้สอนบุคคลาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ประกอบด้วย ผู้บริหารบุคคลาด 133 คน ครูผู้สอนบุคคลาด 961 คน รวมทั้งหมด 1,094 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนขนาดใหญ่ 49 โรงเรียน ขนาดกลาง 51 โรงเรียน ขนาดเล็ก 33 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารงานบุคคลและครูผู้สอนบุคคลาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. สำรวจรายชื่อโรงเรียน และจำนวนครูผู้สอนบุคคลาด ขนาดในโรงเรียนจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด ในเขตการศึกษา 4
2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้ตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครช์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 285 คน แต่ในการศึกษานี้ใช้ 375 คน
3. ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้นในการแบ่ง มีโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แบ่งโรงเรียนเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก รายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แยกตามขนาดโรงเรียน

ขนาด โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	จำนวน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	จำนวน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
	โรงเรียน	บุคลาช	บุคลาช	โรงเรียน	บุคลาช	บุคลาช
ใหญ่	49	49	476	34	34	136
กลาง	51	51	297	41	41	85
เล็ก	33	33	188	25	25	54
รวม	133	133	961	100	100	275

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความต้องการแบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

1. ถาม เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
2. ถามเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนางานบุคลาช ของผู้บริหารบุคลาช และครูผู้สอนบุคลาชในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้านคือ การพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านด้านนิเทศ การพัฒนาด้านด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลบุคลาช
3. ถามเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของความต้องการพัฒนางานบุคลาช
4. เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารบุคลาช และครูผู้สอนบุคลาช ทั้ง 5 ด้าน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับความต้องการพัฒนา น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษา แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา คู่มือ บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ของนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำร่างแบบสอบถามขึ้นต้น เสนอประธานคณะกรรมการที่ปรึกษา ปริญญาบัณฑิต เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วนำมารับรองแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับงานขุภาคฯ จำนวน 5 ท่าน คือ นายมานะ ไอลีสิ ดร.คงศักดิ์ เจริญรักษ์ นายทวนชัย ลุมพลสว่าง นางเบญจวรรณ สหวัชรินทร์ นางประภาศรี แสงดีจิริง ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้ตรงจุดมุ่งหมาย และสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่ม ผู้บริหาร ขุภาคฯ และครุผู้สอนขุภาคฯ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน (แล้วนำมาตรวจสอบและคัดเลือกข้อคำถามก่อนที่จะนำไปใช้) และทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (*t-distribution*) รายข้อ ในแต่ละด้านแล้ว หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟ่า (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9752
5. เมื่อทำการปรับปรุงครึ่งมือแล้ว นำแบบสอบถามนั้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจ้งขอความร่วมมือไปยังสำนักงานการประกันศึกษาจังหวัด ทุกจังหวัด ในเขตการศึกษา 4 เพื่อแจ้งให้โรงเรียน ขำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำปริญญาบัณฑิต
2. ผู้วิจัยประสานงานสำนักงานการประกันศึกษาทุกจังหวัด ในเขตการศึกษา 4 เป็นผู้ส่งแบบสอบถามให้โรงเรียน ใส่แบบสอบถามของละ 2 – 5 ฉบับ พร้อมนำของหนังสือราชการ ติดแสตมป์จ่าหน้าของถึงโรงเรียนตามกลุ่มตัวอย่าง ภายในมีของติดแสตมป์จ่าหน้าของส่งคืนผู้วิจัย และนอกจากส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์แล้ว บางส่วนผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลโดยตรง ถ้าไม่ได้รับแบบสอบถามคืนตามกำหนด ผู้วิจัยจะติดตามแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยได้แบบสอบถามรวมทั้งหมด 375 ฉบับ ได้คืนจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 368 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.13

การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลเริ่มต้นด้วย การตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้คืนมา กำหนดและใส่รหัสคำตอบของแบบสอบถามแต่ละตอน แล้วนำข้อมูลไปดำเนินการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ชนิด SPSS 9.0 for Windows ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น สถานภาพและข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

2. การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางาน ยุวภาฯ คระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ กับครูผู้สอนยุวภาฯ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยรวมและจำแนกรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test)

3. การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ คระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ โดยรวมและรายด้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ถ้า F มีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ทีลีสกุล โดยใช้วิธีทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe's test)

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ก้าวขوبเขตของคะแนน ตามแนวการแบ่งระดับของเบสท์ (Best. 1981 : 179 - 181) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระดับน้อยที่สุด

4. การจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนางานยุวภาฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และคำนวณหาค่าน้ำหนักเพื่อจัดอันดับที่

5. ประมาณข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 6.1 หาค่าร้อยละ (Percentage)

- 6.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean)

- 6.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้โดยสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 970 : 161)

6.5 ทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทนค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
N	แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SD.	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทนค่าวิกฤติใน F-distribution
t	แทนค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
P	แทนนัยสำคัญทางสถิติ
**	แทนค่าสถิติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทนค่าสถิติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสถานภาพของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร

ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนางานบุคลากรของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร ทั้ง 5 ด้าน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานบุคลากรของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 4 การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการพัฒนางานบุคลากรของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร จำแนกรายด้านตามขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร จำแนกรายด้านตามขนาดของโรงเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสถานภาพของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร

การวิเคราะห์ตอนที่ 1 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ หากค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สถานภาพของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ของแบบสอบถามที่เก็บได้จริง ของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สถานภาพ	ขนาดโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารบุคลากร	ขนาดใหญ่	34	34.00
	ขนาดกลาง	41	41.00
	ขนาดเล็ก	25	25.00
	รวม	100	100.00
<hr/>			
ครูผู้สอนบุคลากร	ขนาดใหญ่	136	50.75
	ขนาดกลาง	82	30.60
	ขนาดเล็ก	50	18.65
	รวม	268	18.66

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 พบร่วมกันว่า ผู้บริหารบุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 100 คน จำแนกเป็นผู้บริหารบุคลากรในโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34 โรงเรียนขนาดกลาง 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41 และ โรงเรียนขนาดเล็ก 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนบุคลากรมีจำนวน 268 คน จำแนกเป็นครูผู้สอนบุคลากรในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 โรงเรียนขนาดกลาง 82 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 และโรงเรียนขนาดเล็ก 50 คน คิดเป็นร้อยละ 18.66

**ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอน
ยุวภาฯ ทั้ง 5 ด้าน**

การวิเคราะห์ตอนที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอน ยุวภาฯ ดังแสดงในตาราง 3 - 6

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของผู้บริหาร
ยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯ โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	\bar{X}	SD.
การพัฒนาด้านบุคลากร	3.55	0.86
การพัฒนาการนิเทศ	3.33	0.85
การพัฒนาด้านหลักสูตร	3.57	0.90
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.62	0.75
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	3.50	0.80
รวม	3.52	0.77

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า โดยรวมผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯมีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.62, 3.57, 3.55 ตามลำดับ) ส่วนการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล และการพัฒนาด้านการนิเทศ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.50, 3.33 ตามลำดับ)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนางานบุกวิชาดของผู้บริหารบุกวิชาด ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ความต้องการพัฒนางานบุกวิชาด	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก		F	P		
	(N=34)		(N=41)		(N=25)					
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.				
การพัฒนาด้านบุคลากร	3.63	0.73	3.36	0.87	3.90	0.70	3.70*	0.03		
การพัฒนาการนิเทศ	3.52	0.76	3.32	0.75	3.47	0.61	0.82	0.44		
การพัฒนาด้านหลักสูตร	3.54	0.74	3.51	0.90	3.76	0.81	0.79	0.46		
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรม	3.67	0.62	3.68	0.69	3.76	0.69	0.15	0.86		
การเรียนการสอน										
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	3.61	0.72	3.56	0.74	3.57	0.79	0.04	0.96		
รวม	3.60	0.67	3.48	0.71	3.71	0.66	0.91	0.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า ความต้องการพัฒนางานบุกวิชาดของผู้บริหารบุกวิชาดในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็กอยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดกลางอยู่ในระดับปานกลาง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารบุกวิชาดมีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็กอยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดกลางอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อให้ทราบถึงความแตกต่าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 5

มีความต้องการพัฒนาด้านการนิเทศในโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็กอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีความต้องการการพัฒนาด้านหลักสูตรในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาด

เลือกอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน

มีความต้องการการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่
ขนาดกลาง และขนาดเลือกอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน

มีความต้องการการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผลในโรงเรียนขนาดใหญ่
ขนาดกลาง และขนาดเลือกอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 5 การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างความต้องการพัฒนางานบุคลากรด้านบุคลากรของผู้บริหาร
บุคลากร โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเลือก

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเลือก
		3.63	3.36	3.90
ขนาดใหญ่	3.63	-	0.27	0.27
ขนาดกลาง	3.36		-	0.54*
ขนาดเลือก	3.90			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า ผู้บริหารบุคลากรในโรงเรียนขนาดเลือกมีความต้องการพัฒนางานบุคลากรด้านบุคลากรแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของครูผู้สอน
ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ขนาดใหญ่ (N=34)		ขนาดกลาง (N=41)		ขนาดเล็ก (N=25)		F	P -value
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
การพัฒนาด้านบุคลากร	3.59	0.89	3.50	0.92	3.43	0.74	0.69	0.50
การพัฒนาด้านการนิเทศ	3.28	0.95	3.32	0.91	3.29	0.66	0.06	0.94
การพัฒนาด้านหลักสูตร	3.53	0.96	3.63	0.95	3.55	0.77	0.27	0.76
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรม	3.57	0.74	3.66	0.88	3.56	0.70	0.36	0.36
การเรียนการสอน								
การพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล	3.44	0.85	3.50	0.84	3.52	0.68	0.26	0.26
รวม	3.49	0.82	3.52	0.85	3.46	0.66	0.08	0.92

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่า ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของครูผู้สอน ยุวภาฯในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็กอยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนขนาดกลางอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ครูผู้สอนยุวภาฯ

มีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากรในโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กอยู่ในระดับปานกลาง

มีความต้องการพัฒนาด้านหลักสูตรในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ต้องการอยู่ในระดับมาก

มีความต้องการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ต้องการอยู่ในระดับมาก

มีความต้องการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผลในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ต้องการอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยรวมทุกด้านและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ กับครูผู้สอนยุวภาฯ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การวิเคราะห์ตอนที่ 3 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ โดยรวมและรายด้านของผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ มาเปรียบเทียบ หากความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงในตาราง 7 และเปรียบเทียบความแตกต่างจากกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ดังแสดงในตาราง 8 - 10

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ กับครูผู้สอนยุวภาฯ โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ผู้บริหารยุวภาฯ		ครูผู้สอนยุวภาฯ		t	P-value
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
การพัฒนาด้านบุคลากร	3.59	0.81	3.53	0.87	0.56	0.57
การพัฒนาด้านการนิเทศ	3.43	0.72	3.29	0.89	1.46	0.15
การพัฒนาด้านหลักสูตร	3.58	0.82	3.57	0.92	0.13	0.89
การพัฒนาด้านจัดกิจกรรม	3.70	0.66	3.60	0.78	1.26	0.21
การเรียนการสอน						
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	3.58	0.74	3.47	0.81	1.12	0.26
รวม	3.58	0.68	3.50	0.80	0.93	0.35

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พนบว่า ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ มีความต้องการที่จะพัฒนางานยุวภาฯ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ กับครูผู้สอนยุวภาฯ ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ผู้บริหารยุวภาฯ		ครูผู้สอนยุวภาฯ		t	P-Value
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
การพัฒนาด้านบุคลากร	3.63	0.73	3.59	0.89	0.25	0.81
การพัฒนาด้านการนิเทศ	3.52	0.76	3.28	0.95	1.39	0.17
การพัฒนาด้านหลักสูตร	3.54	0.74	3.53	0.96	0.01	0.99
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรม	3.67	0.62	3.57	0.74	0.73	0.47
การเรียนการสอน						
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	3.61	0.72	3.44	0.85	1.07	0.29
รวม	3.60	0.67	3.49	0.82	0.72	0.47

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความต้องการที่จะพัฒนางานยุวภาฯ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาชีระหว่างผู้บริหารยุวภาชีด กับครูผู้สอน
ยุวภาชี ในโรงเรียนขนาดกลาง

ความต้องการพัฒนางานยุวภาชี	ผู้บริหารยุวภาชี		ครูผู้สอน		<i>t</i>	P-value
	<i>X</i>	SD.	<i>X</i>	SD.		
การพัฒนาด้านบุคลากร	3.36	0.87	3.50	0.92	0.77	0.44
การพัฒนาด้านการนิเทศ	3.32	0.75	3.32	0.91	0.02	0.98
การพัฒนาด้านหลักสูตร	3.51	0.90	3.63	0.95	0.67	0.50
การพัฒนาด้านการจัด	3.68	0.69	3.66	0.88	0.18	0.86
กิจกรรมการเรียนการสอน						
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	3.56	0.74	3.50	0.84	0.34	0.73
รวม	3.48	0.71	3.52	0.85	0.26	0.79

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารยุวภาชี และครูผู้สอนยุวภาชี
ในโรงเรียนขนาดกลางมีความต้องการที่จะพัฒนางานยุวภาชี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ กับครูผู้สอน ยุวภาฯ ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ผู้บริหารยุวภาฯ		ครูผู้สอนยุวภาฯ		t	P - value
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		
การพัฒนาด้านบุคลากร	3.90	0.70	3.43	0.74	2.63*	0.01
การพัฒนาด้านการนิเทศ	3.47	0.61	3.29	0.66	1.14	0.26
การพัฒนาด้านหลักสูตร	3.76	0.81	3.55	0.77	1.08	0.28
การพัฒนาด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.76	0.69	3.56	0.70	1.16	0.25
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	3.57	0.79	3.52	0.68	0.30	0.76
รวม	3.71	0.66	3.46	0.66	1.54	0.13

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ ตามตาราง 10 พบร่วมกัน ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความต้องการที่จะพัฒนางานยุวภาฯโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบร่วมกัน พบว่า มีความต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านบุคลากรมีความต้องการพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**ตอนที่ 4 การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดของผู้บริหาร
ยุวากาชาด และครูผู้สอนยุวากาชาด จำแนกรายด้าน**

การวิเคราะห์ตอนที่ 4 นี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักความสำคัญจากผล
คูณค่าความถี่ กับอันดับที่ แล้วจัดลำดับความสำคัญ

ตาราง 11 ค่าน้ำหนักลำดับความสำคัญความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด ของผู้บริหารยุวากาชาด
และครูผู้สอนยุวากาชาด

ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด	น้ำหนักความสำคัญ	ลำดับความสำคัญ
การพัฒนาด้านบุคลากร	1,507	1
การพัฒนาด้านการนิเทศ	747	4
การพัฒนาด้านหลักสูตร	1,370	2
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1,292	3
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล	589	5

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พนบว่า ผู้บริหารยุวากาชาด และครูผู้สอนยุวากาชาด มีความ
ต้องการพัฒนางานยุวากาชาดตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ลำดับที่ 1 การพัฒนาด้านบุคลากร
ลำดับที่ 2 การพัฒนาด้านหลักสูตร ลำดับที่ 3 การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ลำดับที่ 4 การพัฒนาด้านการนิเทศ และลำดับที่ 5 การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารยุวภาชีและของครูผู้สอนยุวภาชี จำแนกรายด้านตามขนาดของโรงเรียน

ตาราง 12 ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ความต้องการพัฒนางานยุวภาชีของผู้บริหารยุวภาชีในโรงเรียนขนาดใหญ่

ความต้องการพัฒนางานยุวภาชี	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านบุคลากร		
- ให้อบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนใหม่ ๆ ให้ครูที่ไม่เคยเข้าอบรม	4	40
- ครอบครุณให้มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมยุวภาชีทุก 1-3 ปี	2	20
- จัดประชุมสัมมนาฯ ยุวภาชีแบบแรมคืน ควรจัดอบรมทุกหลักสูตร	2	20
- อบรมผู้บริหารงานยุวภาชีให้ผู้บริหาร ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ โรงเรียน	1	10
- อบรมเพิ่มวุฒิครุ ด้านยุวภาชีอย่างต่อเนื่อง	1	10
รวม	10	100
การพัฒนาด้านการนิเทศ		
- ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปทำการนิเทศเป็นระยะตามโอกาส หรือ ภาคเรียนละครึ่ง	4	36.36
- ควรมีการนิเทศติดตามผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2	18.18
- ควรให้ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาไปนิเทศให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง	2	18.18
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเห็นความสำคัญของกิจกรรมยุวภาชี	1	9.09
- ครูโรงเรียนต้องการได้รับคำแนะนำปรับปรุงงาน	1	9.09
- ไม่ปล่อยให้โรงเรียนดำเนินกิจกรรมไปตามลำพัง	1	9.09
รวม	11	100

ตาราง 12 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านหลักสูตร		
- ควรปรับปรุงหลักสูตรกิจกรรมยุวากาชาดให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สามารถนำไปใช้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน	4	66.67
- จัดบทวนหลักสูตรยุวากาชาดให้ครูผู้สอน	1	16.67
รวม	5	100
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
- ควรปรับเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน	1	16.67
- ควรจัดดำเนินการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรยุวากาชาด	1	16.67
- ให้ครูมีการเขียนแผนการสอนก่อนทำการสอน	1	16.67
- ให้มีการไปศึกษาดูงานจัดกิจกรรมยุวากาชาดดีเด่น	1	16.67
- จัดหาสื่อที่ทันสมัยเพื่อให้ครูได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1	16.67
- ให้มีการฝึกทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	1	16.67
รวม	6	100
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล		
- ให้มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง	1	33.33
- ให้มีการวัดผลและการประเมินผลผู้เรียนรายบุคคลให้ทั่วถึง	1	33.33
- ควรมีกรอบการประเมินให้สอดคล้องทันการปรับปรุงหลักสูตร	1	33.33
รวม	3	100

ผลการวิเคราะห์ ตาราง 12 พบว่า ผู้บริหารยุวากาชาดโรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด คือ ให้การอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอน

ใหม่ ๆ ให้ครูที่ไม่เคยเข้าอบรม ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปทำการนิเทศเป็นระยะตามโอกาส หรือภาคเรียนละครั้ง ควรปรับปรุงหลักสูตรบุกวากาชาดให้ทันสมัย มั่นคงการณ์ สามารถนำไปใช้ได้ เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ควรปรับเวลาการจัดกิจกรรมบุกวากาชาดให้เห็น ให้มีการวัดผลและประเมินผล ตามสภาพจริง

ตาราง 13 ค่าความถี่ ค่าร้อยละความต้องการพัฒนาบุคลากรบุกวากาชาดของผู้บริหารบุกวากาชาด โรงเรียนขนาดกลาง

ความต้องการพัฒนาบุคลากร	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านบุคลากร		
- จัดอบรม ประชุม ตั้มนานา พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	5	45.45
- อบรมครูผู้สอนบุกวากาชาด หลักสูตรผู้นำบุกวากาชาด	2	18.18
- ให้ครูที่ผ่านการอบรมผู้นำบุกวากาชาดมานานมากกว่า 5 ปี เข้าอบรม	1	9.09
- ให้มีครูที่มีความรู้ด้านบุกวากาชาดอย่างจริงจังในโรงเรียน	1	9.09
- ให้มีการพัฒนาบุคลากรภาคเรียนละ 1 ครั้ง	1	9.09
- ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญในกิจกรรมบุกวากาชาด	1	9.09
รวม	11	100
การพัฒนาด้านการนิเทศ		
- ให้มีการนิเทศ ติดตามผล แนะนำ ช่วยเหลือครูอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และเป็นระบบ	5	50
- ให้มีการนิเทศภายในโรงเรียน	1	10
- ให้มีการนิเทศภายในกลุ่มโรงเรียน	1	10
- ให้มีการบังคับให้ครูเข้ารับการนิเทศ	1	10
- อบรมบุคลากรให้มีความรู้ด้านการนิเทศ	1	10
- ให้ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาไปนิเทศโรงเรียน	1	10
รวม	10	100

ตาราง 13 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านหลักสูตร		
- สปอ. ควรจัดทำหลักสูตรร่วมกัน เนื่องจากตรวจสอบคล้องกับชีวิตประจำวัน	3	37.50
- จัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและผู้เรียน	2	25.00
- ให้มีการอบรมวิเคราะห์หลักสูตรกิจกรรมยุวภาฯ	2	25.00
- ให้มีการอบรมการใช้หลักสูตรกิจกรรมยุวภาฯแก่ครูผู้สอน	1	12.50
รวม	8	100
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
- ควรสอนกิจกรรมยุวภาฯตามที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจัง	2	20
- ไม่สอนกิจกรรมยุวภาฯเฉพาะเจ้าค่ายพักแรม	2	20
- อบรมครูเขียนแผนการสอนและการจัดกิจกรรมยุวภาฯ	2	20
- พัฒนากิจกรรมให้น่าสนใจและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	10
- ควรวางแผนการสอนกิจกรรมยุวภาฯรายสัปดาห์	1	10
- ควรจัดการเรียนการสอนยุวภาฯอย่างจริงจัง	1	10
- ควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายกลุ่ม	1	10
รวม	10	100
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล		
- ให้มีการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลายให้คะแนนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	2	20
- ควรมีการปรับปรุงการวัดผลกิจกรรมยุวภาฯให้ดีขึ้น	2	20
- อบรมในด้านการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลง	1	10
- ให้มีคู่มือการวัดผลและประเมินผลยุวภาฯ	1	10
- ควรมีการบันทึกข้อมูลผู้เรียนไว้เป็นหลักฐานนำไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	1	10
- ให้ทำการวัดผลและประเมินผลอย่างจริงจังและสมำเสมอ	1	10
รวม	8	100

ผลการวิเคราะห์ ตาราง 13 พบว่า ผู้บริหารยุวภาฯ โรงเรียนขนาดกลาง ได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ คือ ให้จัดประชุม อบรม สัมมนา พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ให้มีการนิเทศติดตามผลและครุย่างจริงจัง ต่อเนื่อง สถาบัน.ควรจัดทำหลักสูตรร่วมกับ เนื้อหาตรวจสอบด้วยกันชีวิตประจำวัน ตรวจสอบกิจกรรมยุวภาฯที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจัง ให้มีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายให้คะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ตาราง 14 ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯของผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก

ความต้องการพัฒนางานของยุวภาฯ	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านบุคลากร		
- พัฒนาครุให้มีความรู้เรื่องกิจกรรมยุวภาฯ การจัดการเรียนการสอน	3	75
- ที่จะนำไปปฏิบัติได้ตามเป้าหมาย	1	25
- ให้จัดอบรมครุขัดหลักสูตรยุวภาฯระดับชั้นเรียน	1	25
รวม	4	100
การพัฒนาด้านการนิเทศ		
- ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง ติดตามช่วยเหลือบางโอกาส	2	50
- ผู้นิเทศและครุผู้สอนควรวางแผนร่วมกัน	1	25
- นำความรู้จากการนิเทศมาแลกเปลี่ยนขยายผลต่อไป	1	25
รวม	4	100
การพัฒนาด้านหลักสูตร		
- ให้มีการจัดวิเคราะห์หลักสูตรร่วมกัน	2	33.33
- ควรให้มีการจัดทำหลักสูตรท่องถิ่น	2	33.33
- ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร	1	16.67
- จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	1	16.67
รวม	6	100

ตาราง 14 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
- ให้ครูร่วมกันจัดทำแผนการสอน	2	25
- จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการและร่วมกับวิชาอื่น	2	25
- ให้จัดอบรมครุภัชกิจกรรมยุวากาชาดก่อนเปิดภาคเรียน	2	25
- ควรให้การช่วยเหลือโรงเรียนด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน	2	25
รวม	10	100
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล		
- ให้มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	2	100
รวม	2	100

ผลการวิเคราะห์ ตาราง 14 พบว่า ผู้บริหารยุวากาชาด โรงเรียนขนาดเล็ก ได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด คือ ให้พัฒนาครูให้มีความรู้เรื่องกิจกรรมยุวากาชาด การจัดการเรียนการสอนที่จะนำไปปฏิบัติได้ตามเป้าหมาย ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง ติดตามช่วยเหลือบางโอกาส ให้มีการวิเคราะห์จัดหลักสูตรร่วมกัน ให้ครูร่วมกันจัดทำแผนการสอน และมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ตาราง 15 ค่าความถี่ ค่าร้อยละความต้องการพัฒนางานยุวภาฯดของครูผู้สอนยุวภาฯด
โรงเรียนขนาดใหญ่

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯด	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านบุคลากร		
- ให้จัดอบรมครูผู้สอนยุวภาฯดเป็นประจำทุกปี เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอหรือทุก 1-4 ปี	11	45.83
- ควรอบรมบุคลากรให้มีความรู้ด้านยุวภาฯดอย่างเชี่ยวชาญ	3	12.5
- ให้มีการพัฒนาครูผู้สอนยุวภาฯดทุกระดับชั้น	3	12.5
- จัดครูเข้าสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน	1	4.17
- ให้จัดอบรมยุวภาฯดแบบไม่พักแรมคืน	1	4.17
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนกิจกรรมยุวภาฯด	1	4.17
- ผู้บริหารควรได้รับการอบรมหนักสูตรผู้นำยุวภาฯดหรือผู้บริหาร	1	4.17
ยุวภาฯด		
- ควรจัดให้มีการประชุม ตั้มนานาครูผู้สอนยุวภาฯด ครูบรรจุใหม่ อย่างต่อเนื่อง	1	4.17
- จัดครูเข้าสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน	1	4.17
- ให้จัดอบรมยุวภาฯดแบบไม่พักแรมคืน	1	4.17
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนกิจกรรมยุวภาฯด	1	4.17
- ผู้บริหารควรได้รับการอบรมหนักสูตรผู้นำยุวภาฯดหรือผู้บริหาร	1	4.17
ยุวภาฯด		
- ควรจัดให้มีการประชุม ตั้มนานาครูผู้สอนยุวภาฯด ครูบรรจุใหม่ อย่างต่อเนื่อง	1	4.17
- ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดงบประมาณสนับสนุนการอบรมยุวภาฯด	1	4.17
- ให้มีการอบรมบุคลากรยุวภาฯดโดยไม่เสียค่าสมัครเข้ารับการอบรม	1	4.17
รวม	24	100

ตาราง 15 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านการนิเทศ		
- ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง	5	35.71
- ควรมีการนิเทศภายในโรงเรียนจากผู้เกี่ยวข้อง	4	28.57
- ผู้บริหารควรกำกับติดตามผลยุวภาฯอย่างสม่ำเสมอ	2	14.29
- ให้มีการวางแผนการนิเทศร่วมกันทุกฝ่าย	1	7.14
- ครุครว ได้รับการนิเทศอย่างน้อยปีละครั้ง	1	7.14
- ให้อบรมครุผู้นิเทศยุวภาฯก่อนมอบหมายหน้าที่นิเทศ	1	7.14
รวม	14	100
การพัฒนาด้านหลักสูตร		
- ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับปัจจุบันและท้องถิ่น	5	26.32
- จัดทำหลักสูตรเอกสารประกอบหลักสูตรยุวภาฯระดับชั้นเรียน	4	21.05
ให้เพียงพอ		
- ให้อบรมครุเรื่องหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรยุวภาฯ	2	10.53
- ให้จัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	2	10.53
- ให้ส่งข่าวสารเอกสารเกี่ยวกับยุวภาฯที่ปรับปรุงใหม่	1	5.26
- ปรับปรุงหลักสูตรเป็นกิจกรรมอบรมเน้นทักษะกระบวนการ	1	5.26
- ให้มีการวิเคราะห์ ชี้แจงการนำหลักสูตรไปใช้ให้ครู	1	5.26
- ควรกำหนดให้โรงเรียนเปิดสอนยุวภาฯทุกโรงเรียน	1	5.26
- พัฒนาหลักสูตรยุวภาฯตามแนวปฏิรูปและเหมาะสม	1	5.63
- จังหวัดกำหนดหลักสูตรยุวภาฯเอง	1	5.63
รวม	19	100

ตาราง 15 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
- ให้จัดประชุมอบรมเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ยุวากาชาด	3	16.67
- ให้ครูขัดทำแผนการสอนและขัดการสอนตามแผนการสอน	2	11.11
- ให้ครูผู้บริหารเห็นความสำคัญ ปฏิบัติกิจกรรมยุวากาชาดอย่างจริงจัง	2	11.11
- ครูผู้บริหารวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน	2	11.11
- ครูผู้สอนจัดกิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2	11.11
- ความมุ่งมีอัจฉริยะสอนไปในทิศทางเดียวกัน	2	11.11
- ให้จัดกิจกรรมยุวากาชาดเน้นพัฒนาผู้เรียน	1	5.55
- ครูควรขัดทำแผนการสอนก่อนสอน	1	5.55
- จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	5.55
- ปฐมนิเทศผู้เรียน วางแผนพัฒนาผู้เรียนก่อนเปิดภาคการศึกษา	1	5.55
- เชิญวิทยากรท่องถิ่นมาเป็นวิทยากรร่วมจัดกิจกรรมยุวากาชาด	1	5.55
รวม	18	100
การพัฒนาด้านการวัดและประเมินผลผล		
- ความมีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง	2	18.18
- ครูผู้สอนเป็นผู้วัดผลและประเมินผลทุกครั้งที่สอน	2	18.18
- ให้จัดอบรมครูผู้สอนด้านการวัดผลและประเมินผล	2	18.18
- โรงเรียนควรให้มีการประเมินผู้เรียนอย่างทั่วถึง	1	9.09
- ให้มีการวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน	1	9.09
- การวัดผลและประเมินผลควรเน้นคุณสมบัติที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	1	9.09
- ให้จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลกิจกรรมยุวากาชาด	1	9.09

ตาราง 15 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ความถี่	ร้อยละ
- ให้นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน	1	9.09
รวม	11	100

ผลการวิเคราะห์ ตาราง 15 พบว่า ครูผู้สอนยุวภาฯ โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ คือให้มีการจัดอบรมครูผู้สอนยุวภาฯ เป็นประจำทุกปี เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง สมำเสมอทุกปี ควรให้มีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง ปรับปรุง หลักสูตรให้สอดคล้องกับปัจจุบันและท้องถิ่น ให้จัดประชุมอบรมเทคนิคหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยุวภาฯ ควรมีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง

ตาราง 16 ค่าความถี่ ค่าร้อย ละความต้องการพัฒนาของครูผู้สอนยุวภาฯ ของครูผู้สอนยุวภาฯ โรงเรียนขนาดกลาง

ความต้องการพัฒนาของยุวภาฯ	ค่าความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านบุคลากร		
- ส่งเสริมให้จัดอบรมบุคลากรด้านยุวภาฯอย่างจริงจัง	5	50
- ส่งเสริมให้มีบุคลากรสอนกิจกรรมยุวภาฯมากขึ้น	3	30
- หัวหน้ารับการอบรมยุวภาฯไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม	1	10
- ให้บุคลากรที่สอนยุวภาฯได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง	1	10
รวม	10	100

ตาราง 16 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนาของบุคลาชัด	ค่าความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านการนิเทศ		
- ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญด้านการนิเทศกิจกรรมบุคลาชัด	1	20
- ควรมีการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	1	20
- ต้องการให้ผู้บริหารทำการนิเทศ	1	20
- ควรมีคู่มือนิเทศให้ผู้นิเทศบุคลาชัดในโรงเรียน	1	20
ควรมีคณบดีตามงานนิเทศ	1	20
รวม	5	100
การพัฒนาด้านหลักสูตร		
- จัดทำหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของห้องถิน	2	40
- จัดทำหลักสูตรให้เป็นแนวเดียวกัน	1	20
- ครุค่าวศึกษาหลักสูตร วัดถูกประส่งค์หลักสูตรกิจกรรมบุคลาชัด	1	20
- ให้กองบุคลาชัดแจกเอกสาร ข้อมูลข่าวสารให้โรงเรียน	1	20
รวม	5	100
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
- ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนบุคลาชัด	1	16.67
- ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน	1	16.67
- ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอนแบบบูรณาการ	1	16.67
- ควรอบรมครุให้มีเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ	1	16.67
- ควรจัดเวลาสอนให้เหมาะสม	1	16.67
- หลังจากเข้าค่ายกิจกรรมบุคลาชัดแล้วควรสอนกิจกรรมบุคลาชัดด้วย	1	16.67
รวม	6	100

ตาราง 16 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนาบุคลาชัด	ค่าความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล		
- ให้มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง	1	50
- ครุภาระเข้าอบรมความรู้ เทคนิควิธีการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมบุคลาชัด	1	50
รวม	2	100

ผลการวิเคราะห์ ตาราง 16 พนบ.ว่า ครูผู้สอนบุคลาชัดโรงเรียนขนาดกลาง ได้แสดงความคิดเห็นว่า เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาบุคลาชัด คือ ให้ ส่งเสริมให้มีการอบรมบุคลาชัดอย่างจริงจัง ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญด้านการนิเทศกิจกรรมบุคลาชัด จัดทำหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของห้องเรียน ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนบุคลาชัด ให้มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง

ตาราง 17 ค่าความถี่ ค่าร้อยละความต้องการพัฒนาบุคลาชัดของครูผู้สอนบุคลาชัดโรงเรียนขนาดเล็ก

ความต้องการพัฒนาบุคลาชัด	ค่าความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านบุคลากร		
- ให้มีการประชุมอบรมครูผู้สอนบุคลาชัดอย่างทั่วถึงถูกต้อง	3	50
ทุกด้าน		
- ควรมีการสัมมนาบุคลกรผู้นำบุคลาชัด 2-4 ปีต่อครั้ง	1	16.67
- ควรสร้างความตระหนักให้ครูมีความรับผิดชอบด้านบุคลาชัด	1	16.67
- ให้ครูสตอรี่สอนบุคลาชัด	1	16.67
รวม	6	100

ตาราง 17 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ค่าความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านการนิเทศ		
- ควรประชุมสัมมนาครู จัดทำเครื่องมือนิเทศ	2	28.57
- ผู้บริหารควรเป็นผู้นิเทศกิจกรรมยุวภาฯ กระตุ้นครูผู้สอน	2	28.57
- ผู้บริหารควรกระตุ้นส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง	2	28.57
- ให้มีการนิเทศติดตามผล ให้คำแนะนำช่วยเหลือครูอย่างจริงจัง	1	14.29
รวม	7	100
การพัฒนาด้านหลักสูตร		
- จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	4	57.13
- ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร	1	14.29
- ให้มีการประชุมสัมมนาครูจัดทำหลักสูตรกิจกรรมยุวภาฯ	1	14.29
- ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดอุปกรณ์สื่อการสอนให้โรงเรียน	1	14.29
รวม	7	100
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
- ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนยุวภาฯ	1	16.67
- ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน	1	16.67
- ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีสอนแบบบูรณาการ	1	16.67
- ควรอบรมครูให้มีเทคนิคใหม่	1	16.67
- ควรจัดเวลาสอนให้เหมาะสม	1	16.67
- หลังจากเข้าค่ายกิจกรรมยุวภาฯแล้วควรสอนกิจกรรมยุวภาฯ	1	16.67
ด้วย		
รวม	6	100

ตาราง 17 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด	ค่าความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล		
- ให้ครุภู่สอนมีความรู้ ทักษะในการวัดผลและประเมินผล	2	50
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีเครื่องมือวัดผลและประเมินผลกิจกรรม	1	25
พิเศษให้โรงเรียน		
· ให้ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลผู้เรียน	1	25
รวม	4	100

ผลการวิเคราะห์ ตาราง 17 พนว่า ครุภู่สอนยุวากาชาด โรงเรียนขนาดเล็กได้แสดงความคิดเห็นว่า เกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด คือ ให้มีการประชุมอบรมครุภู่สอน ยุวากาชาดอย่างทั่วถึง ถูกต้อง ควรประชุมสัมมนาครุภู่ จัดทำเครื่องมือนิเทศ จัดทำหลักสูตรให้ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการเรียนการสอน ยุวากาชาด ให้ครุภู่สอนมีความรู้ ทักษะ ใน การวัดผลและประเมินผล

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนางานบุคลาชากในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดประเด็นไว้ สรุปผลได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนางานบุคลาชากของผู้บริหารบุคลาชากและครูผู้สอนบุคลาชากในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและแยกรายด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านการนิเทศ การพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาการค้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล
- เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานบุคลาชากระหว่างผู้บริหารบุคลาชาก กับ ครูผู้สอนบุคลาชาก โดยรวมและจำแนกรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน
- เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานบุคลาชากระหว่างผู้บริหารบุคลาชาก กับ ครูผู้สอนบุคลาชากในโรงเรียนระดับประถมศึกษานาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยรวม และจำแนกรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน
- เพื่อจัดทำดับความสำคัญตามความต้องการพัฒนางานบุคลาชากของผู้บริหารบุคลาชาก และครูผู้สอนบุคลาชากในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่มคือ ผู้บริหารบุคลาชากและครูผู้สอนบุคลาชาก โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 มีผู้บริหารบุคลาชาก 133 คน และครูผู้สอนบุคลาชาก 961 คน รวมประชากรทั้งหมด 1,094 ในโรงเรียนขนาดใหญ่ 49 โรง ขนาดกลาง 50 โรง ขนาดเล็ก 34 โรง รวม 133 โรง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหารบุคลากร 100 คน และครูผู้สอนบุคลากร 275 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 375 คน ในโรงเรียนขนาดใหญ่ 34 โรง ขนาดกลาง 41 โรง ขนาดเล็ก 25 โรง รวมทั้งหมด 100 โรง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานบุคลากร ในโรงเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวน 51 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 แบบจัดลำดับความสำคัญของความต้องการพัฒนางานบุคลากร 5 ด้าน และมีคำถามปลายเปิด (Open ended) ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ โดยอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบันทึกวิทยาลัยเจึงขอ ความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 4 เพื่อขอความร่วมมือใน การเก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และใช้ บริการทางไปรษณีย์นำส่งและบรรจุ แบบสอบถามพร้อมของคิดแสตมป์จ่าหน้าซองส่งคืนผู้วิจัย โดยตรง จ่าหน้าซองถึงโรงเรียน เพื่อให้ส่งให้กับกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด จำนวนแบบสอบถาม ทั้งหมด 375 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 368 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.13 คัดเลือก ฉบับที่มีสภาพสมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้ว นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. ความต้องการพัฒนางานบุคลากรของผู้บริหารบุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร การหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตาราง และความเรียง
3. การเปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการพัฒนางานบุคลากรของผู้บริหาร บุคลากร และครูผู้สอนบุคลากร โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดโรงเรียนด้วยการวิเคราะห์

ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One –Way ANOVA) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอด้วยรูปตารางแบบความเรียง ทดสอบค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีการของ เชฟเฟ่ (Sheffe's test)

4. การจัดลำดับความสำคัญความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ของผู้บริหารยุวภาฯ และครุผู้สอนยุวภาฯ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำไปคำนวณหาค่าน้ำหนักในแต่ละด้าน เพื่อจัดลำดับความสำคัญ

5. การประเมินความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารยุวภาฯ และครุผู้สอนยุวภาฯ โดยหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 สรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารยุวภาฯ และครุผู้สอนยุวภาฯ มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พ布ว่า มีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านหลักสูตร และการพัฒนาด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ส่วนความต้องการพัฒนาด้านการนิเทศ และการพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารยุวภาฯ และครุผู้สอนยุวภาฯ มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ระหว่างผู้บริหารยุวภาฯ กับครุผู้สอนยุวภาฯ ในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ผู้บริหารยุวภาฯ และครุผู้สอนยุวภาฯ ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร แตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากรแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การจัดลำดับความสำคัญความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ของผู้บริหารยุวภาฯ และครุผู้สอนยุวภาฯ จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาด้านบุคลากร ลำดับที่ 2 การพัฒนาด้านหลักสูตร ลำดับที่ 3 การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ลำดับที่ 4 การพัฒนาด้านการนิเทศ ลำดับที่ 5 การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล

อภิรายผล

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ของ ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ รวม 5 ด้าน คือ ความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาด้านการนิเทศ การพัฒนาด้านหลักสูตร การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และการพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยนำประเด็นสำคัญมาอภิราย ดังนี้

1. ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าภาครัฐมีนโยบายปฏิรูปการศึกษา ได้มุ่งเน้น พัฒนาคุณภาพการศึกษา มาตรฐานการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จในปี 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 3 – 4) ทำให้ผู้บริหารมีความตื่นตัว ที่จะพัฒนา ตนเอง และพัฒนางาน และจัดการศึกษาในโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาดังกล่าว งาน ยุวภาฯ ในโรงเรียน ซึ่งเป็นงานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาทุกด้าน เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนโดยตรง ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา กองยุวภาฯ ได้มีนโยบาย พัฒนางานยุวภาฯ ให้สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาทั้ง ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ คงได้ทราบก็ถึงความสำคัญที่จะพัฒนางานยุวภาฯ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

- 1.1 ผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ มีความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ จำแนกรายด้าน โดยลำดับผลจากมากไปหาน้อย คือ การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาด้านหลักสูตร และการพัฒนาด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก ส่วนการพัฒนาด้าน การวัดและประเมินผล และการพัฒนาด้านการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมนับว่ามีความสำคัญ ที่ทุกโรงเรียนจะต้องจัดเป็นกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน ทั้งผู้บริหารยุวภาฯ และครูผู้สอนยุวภาฯ ได้จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 7 – 16) โรงเรียนเกือบทุกโรงได้มีการประชุม สมัมนนาบุคลากรจัดทำ หลักสูตรโรงเรียน จึงส่งผลให้ความต้องการพัฒนาดังกล่าวด้วย หลักสูตรยุวภาฯ นี้โรงเรียน สามารถจัดทำหลักสูตรขึ้นเองได้ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และควรจะเป็นผู้นำหลักสูตรสู่ การสอน งานพัฒนาบุคลากร มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอนโดยตรง (บันลือ พฤกษะวน. 2536 : 61) บุคลากรจะต้องได้รับการพัฒนา ด้านบุคลากรยุวภาฯ มีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้จัด

การเรียนการสอนตามหลักสูตรเกิดผลดี พัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารบุคลาชากและครูผู้สอนบุคลาชามีความต้องการพัฒนางานด้านการวัดผลและประเมินผล และการพัฒนาด้านการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การที่โรงเรียนได้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นการวัดผลและประเมินผล ซึ่งจะขาดไม่ได้ ที่จะต้องให้ครูผู้สอนบุคลาชารับรู้ ทักษะในการจัดทำเครื่องมือการวัดและประเมิน ผู้เรียนตามสภาพจริง เพราะจะต้องนำผลจากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และเป็นการบ่งบอกถึงประสิทธิภาพของครู และผู้เรียนด้วย มีข้อมูลไว้เพื่อเป็นประโยชน์ที่ผู้มาประเมินโรงเรียนจากต้นสังกัดด้วย และผู้บริหารบุคลาชารับรู้ความสำคัญที่จะทำการนิเทศภายในโรงเรียนระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนบุคลาชารับรู้ได้รับความรู้ หรือเข้าอบรมพร้อมกัน ตลอดจนโรงเรียนได้มีการ ประชุมครุภูมิเป็นประจำ ผู้บริหารอาจพูดคุย ปรึกษาปัญหาอยู่เสมอ นอกจากนี้ผู้บริหารบุคลาชามีภาระกิจงานด้านอื่นมาก ไม่สนับสนุนที่จะนิเทศกิจกรรมบุคลาชาระดับภาคภายในโรงเรียน มอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมโรงเรียนทำหน้าที่แทน แต่ก็ปฏิบัติได้ไม่เต็มที่ จึงต้องการให้ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาที่รับผิดชอบงานบุคลาชารับโดยตรงเข้าไปทำการนิเทศโรงเรียน สถาคณิต้องกับงานวิจัยของ จีรัตน์ ทรัพย์อนันต์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี และการจัดกิจกรรมบุคลาชาระดับภาคในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดแพร่ พนวจ ต้องการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง และขอความร่วมมือจากศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาจังหวัดเป็นผู้ทำการนิเทศกิจกรรมบุคลาชาระดับภาค อนello (Anello. 1996 : บทคัดย่อ) พนวจ ครุต้องการให้ศึกษานิเทศก์เข้ามายื่นส่วนนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมีความพร้อมแตกต่างกัน มีปัญหาและความต้องการแตกต่างกัน และการนิเทศเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ครูพัฒนาการเรียนการสอน มีส่วนร่วมในการนิเทศและให้ตรงกับความต้องการของครู สถาคณิต้องกับงานวิจัยของ รัสโซมาโน (Russomano. 1988 : 688 ฉบับ) พนวจ ผู้บริหารและครูเห็นความสำคัญในการที่ศึกษานิเทศก์มาชี้แนะ

2. ผู้บริหารบุคลาชารับรู้ผู้สอนบุคลาชามีความต้องการพัฒนางานบุคลาชาระดับรวม และจำแนกรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สถาคณิต้องกับสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานบุคลาชาระดับภาคในโรงเรียน จะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับสถาบันฯ ไทย โดยตำแหน่งงาน และ การบริหารงานของผู้บริหารทุกโรงเรียนตามบทบาทหน้าที่ และงานที่รับผิดชอบนั้นก็ไม่ได้ลดลง ครูผู้สอนก็จะต้องปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารโรงเรียน สถาคณิต้องกับแนวการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ จึงเห็นความสำคัญและมีความต้องการพัฒนาดังกล่าว เช่นเดียวกัน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายหลักในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

การจัดการศึกษา และ) เพื่อพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ 2543 ข 21-28

3. การเปรียบเทียบผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯ พนวจความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ จำแนกตามขนาดโรงเรียน พนวจว่า โดยรวมทุกขนาดโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯ จะต้องพัฒนาตนเอง พัฒนางานให้ทันกับแนวการปฏิรูปการศึกษา นำนโยบายมาสู่ภาคปฏิบัติให้ เกิดมรรคผล ทำให้มี ทิศทางในการพัฒนางานร่วมกัน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น จะต้องร่วมกันแก้ไขด้วยกัน จึงทำให้มีความ ต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกัน จากงานวิจัยของ พวงรัตน์ จุลนวล (2533 : บทคัดย่อ) พนวจว่า ผู้บริหารยุวภาฯโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นปัญหาระบบทริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่าง กัน ส่วนกิจกรรมยุวภาฯ เป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาการ โรงเรียน จึงต้องการพัฒนา ยุวภาฯ โดยรวม ไม่แตกต่างกันกันด้วย ทั้งนี้นี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอน ยุวภาฯเห็นความสำคัญที่ให้มีการอบรมผู้บริหารยุวภาฯก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง ทำให้มีความรู้ด้าน ยุวภาฯก่อน จึงจะพัฒนางานยุวภาฯให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพรงานทุกอย่าง มักจะขึ้นอยู่ กับผู้บริหาร ถ้าให้ความสำคัญกับกิจกรรมยุวภาฯแล้วการพัฒนางานยุวภาฯจะประสบผล สำเร็จ หรืออาจเนื่องมาจากการขาดแคลนด้านงบประมาณ ทำให้มีปัญหาด้านการ จัดอบรม (ประยุศศักดิ์ มงคลประสิทธิ์. 2540 : บทคัดย่อ) ขาดแคลนงบประมาณส่งคนไปเข้ารับ การอบรม หรือเชิญวิทยากรไปเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ครู (วินูลย์ ฉายพันธ์. 2541 : บทคัดย่อ)

3.1 ผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯโรงเรียนขนาดเล็ก มีความต้องการ พัฒนาด้านบุคลากรแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ บทบาทหน้าที่ ของบุคลากรแตกต่างกัน ผู้บริหารยุวภาฯเดียวขึ้นกับการวางแผน นโยบาย สร้างเสริม สนับสนุน แต่ครูผู้สอนยุวภาฯเป็นผู้ปฏิบัติการสอน ดังนั้นระดับความต้องการจึงแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ความพร้อมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน ผู้บริหารยุวภาฯและ ครูผู้สอนยุวภาฯในโรงเรียนขนาดเล็กมีความเห็นที่จะพัฒนาบุคลากรทุกด้าน อย่างต่อเนื่อง ส่วนการพิจารณาความดีความชอบให้แก่ผู้ที่มีผลงานยุวภาฯดีเด่นประจำปี เป็นกรณีพิเศษ เพราะครูมีน้อย การพิจารณาเกินง่ายขึ้น ส่วนผู้บริหารยุวภาฯและครูผู้สอนยุวภาฯโรงเรียน ขนาดกลาง การพิจารณาความดีความชอบยุ่งยากกว่า และต้องอาศัยงานด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย ส่งผลให้ต้องการพัฒนาระดับปานกลาง แตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งต้องการอยู่ในระดับมาก

3.2 ผู้บริหารยุวภาฯโรงเรียนขนาดเล็กมีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร

แตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนขนาดเล็กมุ่งพัฒนาโรงเรียนตามนโยบายการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ให้โรงเรียนมี คุณภาพด้านการจัดกิจกรรม เป็นการสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน และชุมชนเห็นความสำคัญ ส่งผลให้ผู้บริหารต้องการพัฒนาตนเอง และพัฒนาครูผู้สอน ได้เข้าอบรมหลักสูตรบุคลากร หลักสูตรกิจกรรมพิเศษ เพื่อจะได้นำมาพัฒนางานบุคลากรทุกด้าน และต้องการให้ ครูผู้สอน บุคลากรเป็นครูดีแบบร่วมเป็นวิทยากรกับหน่วยงานอื่น อาจเป็นพระยาศรีแคลนด้าน งบประมาณ จึงต้องการงบประมาณสนับสนุนบุคลากรเข้ารับการอบรมหลักสูตรบุคลากร สองครั้งต่อปี ของวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการพัฒนาบุคลากร ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร พนวจ มี การวางแผนพัฒนาบุคลากร ปัญหาดังงบประมาณส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม แตกต่างจาก โรงเรียนขนาดกลาง ต้องการงบประมาณในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากมีความพร้อมด้าน งบประมาณ แต่การที่ครูผู้สอนเข้าร่วมประชุม สมมนาทำให้ขาดแคลนครูผู้สอน ครูทึ่งห้องเรียน จึงส่งผลให้การส่งเสริม สนับสนุนครูเข้าอบรม ครูดีแบบร่วมเป็นวิทยากรที่อื่น หรือไปคุยงานที่ อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากผู้บริหารบุคลากร โรงเรียนขนาดเล็ก คือ ต้องการพัฒนา ด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก

4. จากการจัดลำดับความสำคัญความต้องการพัฒนางานบุคลากรของผู้บริหาร บุคลากรและครูผู้สอนบุคลากร พนวจ มีความต้องการพัฒนาตรงกัน ลำดับที่ 1 คือ การพัฒนา ด้านบุคลากร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาบุคลากรบุคลากร ได้ว่างเว้นมานาน ส่วน งบประมาณที่จัดสรรให้ก็มีการประชุม อบรม สมมนา กิมม็อบ จัดไม่ทั่วถึง ครูที่สอนมานาน ต้องการ ได้รับความรู้ทบทวนความรู้เพิ่มเติมที่ทันสมัย มีความชำนาญด้านบุคลากร และบาง โรงเรียนอาจให้ครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมบุคลากรเลย ทำการสอนบุคลากร ส่งผลให้มีความ ต้องการพัฒนาด้านบุคลากรมาก ทั้งนี้ เพราะ คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนางานในทุกด้าน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นหน่วยศึกษานิเทศก์ระดับจังหวัด เขตการศึกษา ควรร่วมกัน วางแผนพัฒนาบุคลากรด้านบุคลากร ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ให้ตรงกับความต้องการของ โรงเรียน เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

ลำดับที่ 2 คือ การพัฒนาด้านหลักสูตร อาจเป็น เพราะว่าขณะนี้ที่ทุกโรงเรียนกำลังปรับ หลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของห้องถิน มีความทันสมัย และกิจกรรมบุคลากรเป็น กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เยาวชนเป็น คนเก่ง คนดี มีความสุข และพัฒนาบุคลิกภาพผู้เรียน ทุกด้านทั้ง นี้อาจเป็น因为 โรงเรียนอาจขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดทำสื่อ เอกสารประกอบ

หลักสูตร หลักสูตรไม่เพียงพอ กับระดับชั้น ส่งผลให้มีความต้องการจัดทำหลักสูตรระดับชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก

ลำดับที่ 3 การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายให้โรงเรียนทุกโรง เปิดสอนกิจกรรมบุกวากาศ ควบคู่กับกิจกรรมลูกเสือ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 1-2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 ก : 40) มีการจัดการเรียนการสอนที่ มีกระบวนการทางบุกวากาศเป็นการเฉพาะ ดังนั้นการจัดจัดการเรียนการสอนจะต้องมีความสอดคล้อง หมายรวมกับผู้เรียน

ลำดับที่ 4 ความต้องการพัฒนาด้านการนิเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการนิเทศเพื่อให้ครูได้ปรับปรุงการสอน ผู้นิเทศต้องอาศัยหลักการนิเทศ มีกระบวนการนิเทศ (สังค อุตระนันท์. 2530 : 15 – 19) งานนิเทศการสอน มีเป้าหมายอยู่ที่การเรียนการสอน (ปรียารณ์ วงศ์อนุต ใจรุจ. 2536 : 5) เพื่อส่งผลให้ครูปรับปรุงการสอน แต่การนิเทศกิจกรรมบุกวากาศด้วยในโรงเรียน ผู้บริหารยังไม่ได้ดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบ ใช้วิพจน์ พูดคุยกับครูผู้สอน แต่ครูต้องการวางแผนการนิเทศร่วมกับโรงเรียน และต้องการศึกษานิเทศกรรมพลศึกษาไปนิเทศโรงเรียน อย่างต่อเนื่อง เพื่อครูจะไปปรับพฤติกรรมการสอน ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน

ลำดับที่ 5 การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้อาจสืบเนื่องจากการนิเทศ ติดตามผลของหน่วยงานต้นสังกัด การประเมินโรงเรียน การประเมินครูเข้าสู่มาตรฐานทางวิชาชีพ มีร่องรอยการสอน ส่งผลให้ต้องการที่จะมีความรู้เรื่องการวัดผลและประเมินผล ตามสภาพจริง ด้านบุกวากาศ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด และเขตการศึกษา ควรจัดประชุม อบรม สรุป สร้างแนวทางการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมบุกวากาศตามหลักสูตรให้แก่ครูผู้สอนบุกวากาศ

5. จากการผลประมวลความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารบุกวากาศ และครูผู้สอน บุกวากาศ พนวจ ครูที่ผ่านการเข้ารับการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ด้านบุกวากาศมานานแล้วที่ยังสอน บุกวากาศอยู่ในโรงเรียนมีความต้องการที่จะเข้ารับการประชุมสัมมนา อบรม บุกวากาศ อย่างต่อเนื่องมากทุกด้านทุกขนาด โรงเรียนศึกษานิเทศกรรดับจังหวัดควรวางแผนพัฒนาครูผู้สอน บุกวากาศร่วมกัน ไปนิเทศให้ทั่วถึงอย่างจริงจัง และสนับสนุน ด้านงบประมาณเข้ารับการอบรม จัดทำหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร จัดทำหลักสูตรห้องถัง วัสดุ อุปกรณ์ ให้เพื่อจะได้ อำนวยความสะดวกแก่ครูในการจัดกิจกรรมมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการวัดผลและประเมินผลที่ดีต้องวัดอย่างหลากหลาย และนำผลการวัดมาพัฒนา ผู้เรียนและปรับปรุงการสอน ของครู ผู้บริหารและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพัฒนาบุกวากาศทุกด้านอย่างจริงจัง

ส่วนปัญหาได้รับการแก้ไข และการพัฒนางานยุวภาฯ คาดควรพัฒนาทั้ง 5 ด้าน จะทำให้กิจกรรมยุวภาฯ จึงจะเริ่มก้าวหน้า

ข้อเสนอแนะ

1. กองยุวการฯ ควรมีการปรับหลักสูตรการฝึกอบรมผู้บริหารยุวการฯ โดยสอดแทรกหลักสูตรยุวการฯ ใน การอบรมผู้บริหารระดับสูง หรือบังคับให้มีการเข้ารับการอบรมยุวการฯ ทุกคน
 2. กองยุวการฯ ควรจัดสรรงบประมาณในการฝึกอบรมหลักสูตรยุวการฯ เพิ่มขึ้น
 3. สำนักงานการประถมศึกษาทุกจังหวัด ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาจังหวัด และ เขตการศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรวางแผนการนิเทศ จัดประชุม อบรมสัมมนา ให้การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมยุวการฯ ร่วมกัน ตลอดถึงตรงกับความต้องการของโรงเรียน
 4. ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาทุกจังหวัด ควรเข้าไปทำการนิเทศกิจกรรมยุวการฯอย่าง ต่อเนื่อง และจัดทำคู่มือ สื่อ นวัตกรรม เอกสารประกอบหลักสูตรยุวการฯ ให้โรงเรียน
 5. ผู้บริหารยุวการฯ และครูผู้สอนยุวการฯ ควรให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการ สอนกิจกรรมยุวการฯ โรงเรียนให้มากขึ้น
 6. โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมยุวการฯ มากขึ้น ควรให้การสนับสนุนครู ในการจัดทำหลักสูตรยุวการฯ ระดับชั้นเรียน
 7. จากผลการวิจัยครั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถ นำผลการวิจัยไปใช้กับหน่วยงาน ระดับประถมศึกษาทุกสังกัด
 8. โรงเรียนระดับประถมศึกษาควรเปิดสอนกิจกรรมยุวการฯ ควบคู่ไปกับกิจกรรมลูกเสือ เพื่อนักเรียนผู้หญิง ได้เรียนกิจกรรมยุวการฯ และฝึกความเป็นผู้หญิงตั้งแต่เยาว์วัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหางานยุวภาชีด ระดับเขตการศึกษา
 2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนางานยุวภาชีดสู่ความเป็นเลิศ

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กรรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). คู่มือผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาฯ วากาชาด.

พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

----- (2533). คู่มือการจัดกิจกรรมยุวากาชาด ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 - 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภាតาดพร้าว.

----- (2534). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

----- (2535). คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

----- (2539). การประเมินผลจากสภาพจริง (*Authentic Assessment*). หน้า 40. อัสดำเนา. กระทรวงศึกษาธิการ. (2541, 30 เมษายน). เรื่อง การกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนา กิจการยุวากาชาด. หนังสือที่ ศธ 0505/4592.

----- (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภាតาดพร้าว.

----- (2532, 13 ธันวาคม). เรื่อง ให้ใช้กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี ยุวากาชาด และผู้นำเพื่อประโยชน์เป็นกิจกรรม ปฏิบัติตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. หนังสือที่ วศ 935/2532.

กองยุวากาชาด. (2533). คู่มือการจัดกิจกรรมยุวากาชาด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภាតาดพร้าว.

----- (2534 ก). คู่มือการอบรมผู้นำยุวากาชาด. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ฝ่ายฝึกอบรม กองยุวากาชาด กรมพลศึกษา.

----- (2534 ข). โครงการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรกิจกรรมยุวากาชาด พุทธศักราช 2533. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ กองยุวากาชาด กรมพลศึกษา. ถ่ายเอกสาร.

----- (2536). ข้อมูลสภากาชาดไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 50) พุทธศักราช 2536. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภាតาดพร้าว.

----- (2537). คู่มือการจัดกิจกรรมยุวากาชาด (กิจกรรมพิเศษ) ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภាតาดพร้าว.

กองยุวากาชาด กรมพลศึกษา และสภากาชาดไทย. (2533). ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับยุวากาชาด พ.ศ.2533.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภាតาดพร้าว.

- กองขุวากาชาด กรมพลศึกษา และสำนักงานขุวากาชาด สภากาชาดไทย. (2541). ระเบียบคณะกรรมการบริหารขุวากาชาด ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับขุวากาชาด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาก.
- (2543). คู่มือการขอเครื่องขุวากาชาดสารเตริญและเครื่องขุวากาชาดสมนาคุณ. กรุงเทพฯ :
- กองขุวากาชาด
- กิตima ปรีดีพิลก. (2529). ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธนสารพิมพ์.
- (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรการพิมพ์.
- เกณฑ์ สุดหอม และคณะอื่น ๆ. (2518). ระเบียบวิธีสอนทั่วไป. พิมพ์โลโก : โรงพิมพ์ตระกูลไทย.
- จิรวัฒน์ ทรัพย์อนันต์. (2535). การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมสืบสานประเพณีและกิจกรรมขุวากาชาด ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามที่ศูนย์บริหารโรงเรียนสังกัดดำเนินการประถมศึกษาจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
- พิมพ์โลโก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- จุรี จันทร์เจริญ. (2539). การปฏิบัติงานการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดดำเนินการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขตปทุมธานี.
- ถ่ายเอกสาร.
- ไฉน ยังกะอ. (2541). การศึกษาการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนแก่น้ำ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลรส สุทธิพลอนันต์. (2536). ปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมขุวากาชาด พุทธศักราช 2533 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขตปทุมธานี.
- ชาญชัยอาจิสมสามารถย์. (2535, กันยายน – ธันวาคม). “รูปแบบการนิเทศการเรียนการสอน,” วิชาการ- อดุลศึกษา 2(1) : 22 – 24.
- ชาเร มณีศรี. (2523). การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ดวงเดือน เทศวนิช. (2530). หลักสูตรและการจัดของประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครุพะนนค สาขาวิชาลัร์เทนโกลสินทร์.
- เดชา มากสอน. (2541). บทบาทผู้บริหาร โรงเรียนเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหาร-การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ถ่ายเอกสาร.

ถวัลย์ คำสีม่วง. (2541). ความต้องการของครูและผู้บริหาร โรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนางานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ทวนชัย ณูณลสว่าง. (2537). คู่มือการบริหารงานยุวภาฯ ในโรงเรียนประถมศึกษา . กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.

ทักษ์พล ตุมรสนทร. (2541). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2535, กันยายน). “หลักสูตรและการสอน,” การศึกษา กทม.

15(12) : 5.

ธีรยุทธ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2536). “ระบบการบริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษา,” ประมวล สาระชุดวิชานิเทศการสอนในระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 2. มหาสูโขทัยธรรมาริราช. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริราช.

บันลือ พฤกษะวัน. (2536). การนิเทศภายในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. นพพงษ์ บุญจิตรดุลย์. (2534). หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : องค์คิดปี การพิมพ์.

นิตยา สุวรรณคีรี. (2534). หลักสูตรและการจัดการประถมศึกษา. อุดรดิตถ์ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีสหวิทยาลัยล้านนา.

บรรจง นิวัศะบุตร, คุณหญิง. (2535). ปัญหาการเรียนการสอนกิจกรรมยุวภาฯ ในระดับ ประถมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สตรีวิทยา. ถ่ายเอกสาร.

เบญจวรรณ สาหัสกรินทร์. (2534). การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอน กิจกรรมยุวภาฯ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ประยูรศักดิ์ มงคลประสิทธิ์, ว่าที่ร้อยตรี. (2540). การศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนา บุคลากร ในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร,” วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ประสิทธิ์ เครื่อสิงห์. (2534. พฤศจิกายน). “เพื่อให้เข้าใจการนิเทศดีขึ้น,” ประชากรศึกษา.

42(2) : 16-19.

- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์. (2538). “การนิเทศการสอน,” ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาระบบการสอน หน่วยที่ 11. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตร โกรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สมมิตรอฟเซท.
- พวงรัตน์ จุลนวล. (2523). การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสตูล. ปริญญาบัณฑิต ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา :มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒสงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบูล หวังพานิช. (2531). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- มนเดียร อาชุวะศรี. (2541). ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี อาสาเสนีย์. (2533). การศึกษาความต้องการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- “ยุวกาชาด,” (2534, 4 พฤศจิกายน - ธันวาคม). วารสารยุวกาชาด. 41(4) : 3 - 4.
- ไวไลรัตน์ บุญสวัสดิ์. (2538). หลักการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อาร์ตกราฟฟิค.
- วัชรินทร์ แสงศัพท์. (2540, กันยายน). “ความสำเร็จของการนิเทศการศึกษา,” ข่าวครูศรีสะเกษ. 24(257) : 8.
- วิชัย ดิสสรະ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุริวิทยาสาส์น.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุริวิทยาสาส์น.
- วินัย เกิดทอง. (2541). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัตน์ บัวขาว. (2538. กรกฎาคม – กันยายน). “ศึกษานิเทศก์ : การพัฒนาคุณภาพการศึกษา,” สารพัฒนาหลักสูตร. 14(122) : 35-41.
- ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ประจำจังหวัดภูเก็ต. (2539). รายงานสรุปผลการดำเนินงานนิเทศ ยุวกาชาด ปี พ.ศ. 2537 - 2539.

ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลถาวร. (2533). การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกสารศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สรัสด อุทرانันท์. (2530). การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎี และการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาด.

สนั่น อินทรประสีห์. (2541. 30 เมษายน). เรื่องการกำหนดนโยบาย และแนวทางในการพัฒนา วิชาการกิจการยุวภาวดี. หนังสือที่ ศธ 0505/4592.

สมจิต คงรักษ์. (2537). ความต้องการการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรฝ่ายการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิมพ์โดย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

สมโภชน์ นพคุณ. (2537 มกราคม - กุมภาพันธ์). “บนเส้นทางสู่ความเป็นเลิศของการพัฒนาและฝึกอบรม,” เพิ่มผลผลิต. 33(1) : 3 - 14.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2528 ก). การดำเนินการตามแผนการนิเทศภายในโรงเรียน สังเกตการสอนในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

----- (2528 ข). คู่มือดำเนินการพัฒนาการนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2540). เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา เล่ม 1 - 3. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาระบบบริหารสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

----- (2541?). เอกสารการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ พี ที ปริ้นท์.

----- (2543 ก). เอกสารการพัฒนาระบบการนิเทศการศึกษา โครงการนิเทศติดตามผล ปีงบประมาณ 2543 นิเทศปริทัศน์ การพัฒนาการนิเทศตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2543). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเมืองการพิมพ์.

----- (2543 ข). สื่อเสริมประสบการณ์ยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2543 ค). ชุดอบรมด้วยตนเอง การพัฒนาการเรียนรู้สู่คุรุเมืองอาชีพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2528). คู่มือดำเนินการพัฒนาการนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศ่าสนา และวัฒนธรรม, กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คู่รุสภากาดพระร้าว.

ศรี เกิดไฟ โภจน์. (2529). การศึกษาการใช้หลักสูตรยุวภาชี ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สนีຍ់ ហេមបែតិថី. (2537). เอกสารประกอบการสอนวิชา ป.ถ. 511 การพัฒนาหลักสูตรและการสอนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สุพล วงศินธ์. (2537, กรกฎาคม - กันยายน). “การพัฒนาองค์การในสถานศึกษา,” สารพัฒนาหลักสูตร. 13(118) : 16 - 22.

สริยา อယុះเจริญ. (2539). ความต้องการพัฒนาบุคลากรครูประจำการ และปัญหาในการดำเนินการพัฒนาบุคลากรครูประจำการ ตามที่รรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

สวัฒน์ เงินฉ่า. (2542). “สรุปคำบรรยายรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประธานพิธีเปิดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาภารกิจกรรมลูกเสือยุวภาชี,” ในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานยุวภาชีสู่ความเป็นเลิศ 16 - 18 สิงหาคม 2542 ณ โรงแรมโซลทิวน ทาวเวอร์ ปทุมวัน. หน้า 11, กรุงเทพฯ : กองยุวภาชี กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานยุวภาชี สถาบันราชภัฏไทย.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษาศ่าสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1. (2541). เอกสารความรู้ประกอบการอบรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลตามสภาพจริง. นครปฐม : ถ่ายเอกสาร.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษาศ่าสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1 ร่วมกับชุมชนศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา. (2542). เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนางานนิเทศก์ระบบการนิเทศการศึกษา. นครปฐม : ถ่ายเอกสาร.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษาศ่าสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 4. (2542). สรุปผลการนิเทศติดตามผลยุวภาชี ประจำปี 2542. ภูเก็ต : ถ่ายเอกสาร.

อ้อม ประนอม. (2528, พฤษภาคม). “ทำอย่างไรจะนิเทศภายในให้เกิดผลดี,” มิตรครู. 27(22) : 45-51.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). การบริหารงานวิชาการ โรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอสดีเพรส.

- Anello, Francisco Rafael.(1996, February) "Behaviors and Attitudes of Teachers and Principals Concerning Effective Supervision," *Dissertation Abstract International*. 56(08) : 2941.
- Beach, Dale S. (1970). *Personnel : The Management of People at work*. 2nd ed . New York : Macmillan Publishing Co., Inc.
- Best, John w. (1981). *Research in Education*. Englewood clffs, New Jersey : Prentice – Hall, Inc.,
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper & Row.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. (1970, Autumn). "Determining Sample Size for Research Activity," *Journal of Educational and Psychological Measurement*. 13(3) : 607 – 610.
- Raskoff, Sally A. (2995,). "Volunteering to "Do Gender, Adult Volunteers in Girl Scouts," *Dissertation Abstracts International*. 55(12) : 3996-A.
- Russomano, Arthur Thomas. (1988, October). "Supervision of Instruction in New Jersey as It Relates to Skill Identified as Needed for Supervision," *Dissertation Abstracts International*. 49(04) : 688.
- Steven, Clifford Wyne. (1999, January). "Co-Curriculum Activity : An Element of Solution-Focused Oriented Interventions for Middle School Seriously Emotionally Disturbed Students," *Dissertation Abstracts International*. 59(7) : 2447.

ภาคผนวก

ที่ ทม 1012/๒๔๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๔ กันยายน ๒๕๔๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการกองขุภาคชาด กรมพลศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยาภรณ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนางาน ขุภาคชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา ปรีดีดิลก และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ เป็นคณบดี กรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางประภาครี แสงดีจริง ผู้ชำนาญการพิเศษวิชาจารย์ 7 ค้านการฝึกอบรม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความต้องการพัฒนางาน ขุภาคชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยาภรณ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

๕๘/๙๔ ๘๘๖๔ —

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ กลั่นกุหลาบ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายบริหาร

รักษาการแทนคณบดีรัตน์ต่อวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/๓๗๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕๖๗ กันยายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลัดเหนือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยาภรณ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ได้รับอนุญาติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา ปรีดีคิติก และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด กิษณ์โภอนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตนิความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือ การวิจัย โดยขอให้ ห่าน และครุสื่อสอนกิจกรรมยุวากาชาด จำนวน 16 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ในระหว่างเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ “ได้โปรดพิจารณาให้” นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยาภรณ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๓๙๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการการประดิษฐศึกษาจังหวัดภูเก็ต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยารัณี นิติตรดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา ๔” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. กิติมา ปรีดีคิลอก และ รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นายกหmund ยุวากาชาด และครุย์สอนยุวากาชาด ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต ดังเอกสารที่แนบ ตอบแบบสอบถามความต้องการพัฒนางานยุวากาชาดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา ๔ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๔

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยารัณี ได้เก็บข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์ และจะกรุณามีหนังสือแจ้งไปยังโรงเรียนในสังกัดจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลารณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๙

ที่ ศธ 0508.44/340

ศูนย์พัฒนาและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
ถนนวิชิตสังเคราะห์ฯ 83000

6 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ความต้องการพัฒนางานยุวภาวดี โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษา เขตการศึกษา 4

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๖๗ ชุด

ด้วย ศูนย์พัฒนาและกีฬาจังหวัดภูเก็ต โดย ศึกษานิเทศก์กรมพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการศึกษา
ความต้องการพัฒนางานยุวภาวดี โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
เขตการศึกษา 4 เพื่อประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย ประกอบการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ กรุงเทพมหานคร และเพื่อนำข้อมูลมาวางแผน กำหนดนโยบาย นิเทศ ปรับปรุง พัฒนา
ให้การสนับสนุนการดำเนินงานยุวภาวดีของเขตการศึกษา 4 ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ตลอดถึงกับความต้องการ
ของโรงเรียน รายละเอียดดังนี้

ในการนี้ ศูนย์พัฒนาและกีฬาจังหวัด โดยศึกษานิเทศก์กรมพัฒนาจังหวัด ได้ไปประสานงานมีการ
ภายในด้วยแล้ว และขออนุญาตส่งแบบสอบถามให้นายกห主意ยุวภาวดี โรงเรียน และครูผู้สอนยุวภาวดี โรงเรียน
ในสังกัดของท่านตอบแบบสอบถามดังกล่าว และส่งคืนไปยังศูนย์พัฒนาและกีฬาจังหวัดภูเก็ต สำนักกีฬาสุรัชกุล
ถนนวิชิตสังเคราะห์ฯ อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ภายในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2544 ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้
การสนับสนุนงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางศุภกานยูน ตันติภัลยภารณ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาและกีฬาจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาและกีฬาจังหวัดภูเก็ต

รายชื่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ

1. นายมานะ ໄลส์เลิศ
ศึกษานิเทศก์ 8 ปฏิบัติหน้าที่ผู้ตรวจราชการกรมพลศึกษา
สำนักงานการตรวจราชการกรมพลศึกษา กรมพลศึกษา กรุงเทพฯ
2. ดร.คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ผู้อำนวยการกองยุวภาวดีกรมพลศึกษา และ
สำนักงานยุวภาวดีสภากาชาดไทย กรุงเทพฯ
3. นายทวนชัย ลุมูลสว่าง
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา
กรมพลศึกษา กรุงเทพฯ
4. นางเบญจวรรณ สาหัสธรินทร์
ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา เขตฯ 1 สำนักพัฒนากรมพลศึกษาสุขภาพและนันทนาการ
สนามกีฬาแห่งชาติ ปทุมธานี กรุงเทพฯ
5. นางประภาครี แสงดีจริง
ผู้อำนวยการพิเศษ วิทยาจารย์ 7 ด้านการฝึกอบรม
สำนักงานยุวภาวดีสภากาชาดไทย กรุงเทพฯ

รายชื่อ โรงเรียนที่เก็บข้อมูล

รายชื่อ โรงเรียน	จังหวัด/อำเภอ	ขนาด โรงเรียน
	<u>จังหวัดกระปี้</u>	
1.อนุบาลกระปี้	เมืองกระปี้	ใหญ่
2.อุตรกิจ	เมืองกระปี้	ใหญ่
3.บ้านคลองหิน	อ่าวลึก	ใหญ่
4.บ้านศาลาพะรัมปง	อ่าวลึก	กลาง
5.บ้านโคกยูง	คลองท่อม	กลาง
6.บ้านร่ามหาด	เกาะตันตา	กลาง
7.บ้านคลองใหญ่	เหนือคลอง	เล็ก
	<u>จังหวัดตรัง</u>	
8.บ้านควนปริง	เมืองตรัง	ใหญ่
9.วัดควนวิเศษ	เมืองตรัง	ใหญ่
10.อนุบาลตรัง	เมืองตรัง	ใหญ่
11.วัดศรีวิหาร	หัวยยอด	ใหญ่
12.บ้านเขากอน	หัวยยอด	ใหญ่
13.วัดไตรสามัคคี	หัวยยอด	ใหญ่
14.บ้านวังลำ	หัวยยอด	ใหญ่
15.บ้านหนองยูง	หัวยยอด	กลาง
16.บ้านทุ่งยว	ปะเหลียน	ใหญ่
17.วัดท่าพญา	ปะเหลียน	กลาง
18.บ้านย่านดาวา	ย่านดาวา	ใหญ่
19.บ้านพรุ โต๊ะปุก	ย่านดาวา	เล็ก
20.บ้านโนหลีดหาร	ย่านดาวา	เล็ก
21.บ้านท่าบันได	ย่านดาวา	กลาง

รายชื่อโรงเรียน	จังหวัด/อำเภอ	ขนาดโรงเรียน
	<u>จังหวัดพัทงา</u>	
22.บ้านหุ่งเจดีย์	เมืองพัทงา	ใหญ่
23.บ้านตาขะแಡค	เมืองพัทงา	เล็ก
24.ครุระบุรี	ครุระบุรี	ใหญ่
25.บ้านกระโสน	ครุระบุรี	ใหญ่
26.วัดไตรมารคสัติศิลป	ครุระบุรี	ใหญ่
27.บ้านบางม่วง	ตะกั่วป่า	ใหญ่
28.บ้านกะไหล	ตะกั่วทุ่ง	กลาง
29.วัดนา ก ล า ง	ตะกั่วทุ่ง	กลาง
	<u>จังหวัดภูเก็ต</u>	
30.บ้านสะปามงคลวิทยา	เมืองภูเก็ต	ใหญ่
31.เกาะตีเรร'	เมืองภูเก็ต	ใหญ่
32.อนุบาลภูเก็ต	เมืองภูเก็ต	ใหญ่
33.วัดเทพนิมิตร	เมืองภูเก็ต	ใหญ่
34.บ้านอ่าววน้ำบ่อ	เมืองภูเก็ต	ใหญ่
35.บ้านภูภู	เมืองภูเก็ต	กลาง
36.บ้านทุ่งค่า	เมืองภูเก็ต	กลาง
37.บ้านนานอน	เมืองภูเก็ต	กลาง
38.บ้านฉลอง	เมืองภูเก็ต	กลาง
39.บ้านแหลมพันวา	เมืองภูเก็ต	เล็ก
40.เกาะโพลง	เมืองภูเก็ต	เล็ก
41.บ้านไส้น้ำเย็น	กะทู้	ใหญ่
42.ไทยรัฐวิทยา	กะทู้	กลาง
43.บ้านกะทู้	กะทู้	กลาง
44.บ้านบางทอง	กะทู้	กลาง
45.บ้านเก็ตโซ่	กะทู้	กลาง
46.บ้านกะหลิม	กะทู้	กลาง

รายชื่อโรงเรียน	จังหวัด/อำเภอ	ขนาดโรงเรียน
47.บ้านไม้เรือน	กะทู้	เด็ก
48.แหงห์หกบำรุง	คลาง	ใหญ่
49.คลางพระนางสร้าง	คลาง	ใหญ่
50.วัดเทพกรรษัตรี	คลาง	ใหญ่
51.บ้านไม้ขาว	คลาง	คลาง
52.บ้านหมากปรก	คลาง	คลาง
53.บ้านค้ออ่อน	คลาง	คลาง
54.บ้านท่ากัตตุรไช	คลาง	คลาง
55.วัดมงคลศิราราม	คลาง	คลาง
56.บ้านสาครุ	คลาง	คลาง
57.วัดเมืองใหม่	คลาง	คลาง
58.บ้านโภกวัดใหม่	คลาง	คลาง
59.บ้านพรุจำปา	คลาง	คลาง
60.บ้านเชิงทะเล	คลาง	คลาง
61.บ้านในทอน	คลาง	เด็ก
62.บ้านแหลมทราย	คลาง	เด็ก
63.บ้านลิพ่อน	คลาง	เด็ก
64.บ้านเกาเนนาค่า	คลาง	เด็ก
65.บ้านโภกวัดใหม่	คลาง	เด็ก
<u>จังหวัดระนอง</u>		
66.บ้านทุ่งหาว	เมืองระนอง	ใหญ่
67.อนุบาลระนอง	เมืองระนอง	ใหญ่
68.ชาติเฉลิม	เมืองระนอง	ใหญ่
69.บ้านปากน้ำ	เมืองระนอง	คลาง
70.บ้านราชกรุศ	เมืองระนอง	คลาง
71.บ้านขัจกภัย	เมืองระนอง	คลาง
72.บ้านบางริ้น	เมืองระนอง	คลาง
73.บ้านท่า珻	เมืองระนอง	คลาง
74.บ้านทรายแಡง	เมืองระนอง	คลาง

รายชื่อโรงเรียน	จังหวัด/อำเภอ	ขนาดโรงเรียน
75.บ้านแกะสินไทร	เมืองระนอง	กลาง
76.บ้านบางนอน	เมืองระนอง	เล็ก
77. บ้านคลองของ	เมืองระนอง	เล็ก
78. บ้านละออง	เมืองระนอง	เล็ก
79. บ้านบางคลาง	เมืองระนอง	เล็ก
80. บ้านเขานางหงส์	เมืองระนอง	เล็ก
81. บ้านน้ำตก	เมืองระนอง	เล็ก
82. บ้านหินคาด	เมืองระนอง	เล็ก
83. บ้านทับหลีสุริยวงศ์	กระบุรี	ใหญ่
84. นิคมสงเคราะห์	กระบุรี	ใหญ่
85. กระบุรี	กระบุรี	ใหญ่
86. บ้านสองแพรง	กระบุรี	ใหญ่
87. ไทรรัฐวิทยา97(บ้านบางนอน)	กระบุรี	กลาง
88. บ้านหินวัว	กระบุรี	กลาง
89. บ้านน้ำแดง	กระบุรี	กลาง
90. บ้านน้ำจืดน้อย	กระบุรี	เล็ก
91. บ้านปลายคลองวัน	กระบุรี	เล็ก
92. บ้านสุขสำราญ	สุขสำราญ	กลาง
93. บ้านทะลนอก	สุขสำราญ	เล็ก
94. บ้านละอุ่นใต้	ละอุ่น	กลาง
95. บ้านบางบุนเพ่ง	ละอุ่น	กลาง
96. วัดซ่องลม	ละอุ่น	เล็ก
97. บ้านค่าน	กะเปอร์	ใหญ่
98. ชนม์พัฒนา	กะเปอร์	เล็ก
99. บ้านชาคดี	กะเปอร์	เล็ก
100. บ้านเชี่ยวเหลียง	กะเปอร์	กลาง

เรื่อง

ความต้องการพัฒนางานบุคลาชุดในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครุภู่สอนบุคลาชุด แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานสภาพและข้อมูลทั่วไป
 - ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการในการพัฒนาบุคลาชุด 5 ด้าน คือ
 - ด้านบุคลากร ด้านการนิเทศ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล
 - ตอนที่ 3 สอบถามข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว
 - ตอนที่ 4 สอบถามข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว
2. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น เพราะฉะนั้นการตอบแบบสอบถามนี้ จะไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานและสถานภาพของท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนา งานบุคลาชุดในสถานศึกษาต่อไป
3. ขอความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริงทุกข้อคุ้ย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านให้การส่งเสริม สนับสนุนงานวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ในการ จัดการศึกษาในโอกาสต่อไป

ตอนที่ 1 สอนตามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป

112

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน ซึ่งตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. สถานภาพของท่าน

ผู้บริหารยุวภาฯ

ครุผู้สอนยุวภาฯ

2. ขนาดโรงเรียนของท่าน มีจำนวนนักเรียน

ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 - 120 คน)

ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 300 คน)

ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 300 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 สอนตามความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ใน 5 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านการนิเทศ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ในแต่ละด้าน ตรงตามความคิดเห็นของท่านในแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อที่	ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ระดับความต้องการพัฒนา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	การพัฒนาด้านบุคลากร ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผน พัฒนาบุคลากรร่วมกันทุกปี
2.	ให้มีการจัดโครงการสร้างสรรค์ บริหารงานยุวภาฯ ใน โรงเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ สถาบันฯ ไทย
3.	ให้มีข้อมูลเบื้องต้นพัฒนาบุคลากรยุวภาฯ ใน โรงเรียน
4.	ให้ผู้บริหารโรงเรียน ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้บริหารงานยุวภาฯ ก่อนเข้าสู่ตำแหน่งบริหาร
5.	เข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้นำยุวภาฯแบบ พัฒนาศักยภาพ
6.	ให้มีการจัดอบรมครุผู้สอนกิจกรรมพิเศษยุวภาฯ
7.	ให้มีการฝึกอบรมวิชาชีพในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับ ยุวภาฯ

ข้อที่	ความต้องการพัฒนาบุคลากร	ระดับความต้องการพัฒนา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8.	ให้มีการส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกครุ ค้าน วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อให้จัดทำเพิ่มสะสมงาน
9.	ให้มีการสนับสนุนครุผู้สอนบุคลากรเป็นครุต้นแบบ ไปร่วมเป็นวิทยากรกับหน่วยงานอื่น
10.	ให้มีการจัดทัศนศึกษาและถุงงานบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับหน่วยงานอื่น
11.	ให้จัดประชุมสัมมนาบุคลากรประจำปีของโรงเรียน เพื่อพัฒนาบุคลากร
12.	ให้บุคลากรเด่นประจำปีครัวได้รับการพิจารณา ความคิดความชอบ เป็นกรณีพิเศษ
13.	ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมบุคลากร จัดงบประมาณสนับสนุนบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรบุคลากร
<u>การพัฒนาการนิเทศ</u>						
1.	ให้ครุได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศของ โรงเรียน
2.	ให้ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษาจังหวัด และ เขตการศึกษา ทำการนิเทศอย่างต่อเนื่อง
3.	ให้ผู้บริหารโรงเรียนทำการนิเทศกิจกรรมบุคลากร อย่างต่อเนื่อง
4.	ให้มีการที่กอบรมครุผู้นิเทศกิจกรรมบุคลากร ในโรงเรียนก่อนที่จะมอบหมายงานด้านการนิเทศ
5.	ให้มีการประชุมอบรมสัมมนาครุที่ทำการนิเทศ กิจกรรมบุคลากรทุกระดับชั้นเพื่อพัฒนา เป็นประจำทุกปี
6.	ให้มีการประชุมสัมมนาครุผู้สอนบุคลากร เพื่อร่วมกันจัดทำครื่องมือนิเทศ

ข้อที่	ความต้องการพัฒนางานบุคลาชад	ระดับความต้องการพัฒนา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
7.	ให้มีการนิเทศภายในแบบต่าง ๆ ตามความต้องการของโรงเรียน
8.	ให้มีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้แก่ครุ สูงสอนกิจกรรมบุคลาชاد
9.	ให้ครุสูงสอนควรได้รับการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง
10.	ให้มีการส่งเสริมครุสูงสอนสังเกตการการสอน ซึ่งกันและกัน
11.	ให้มีการนำผลการนิเทศไปปรับปรุงการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง
การพัฒนาด้านหลักสูตร						
1.	ให้จัดอบรมครุวิเคราะห์หลักสูตรกิจกรรมบุคลาชاد ทุกชั้นเรียน
2.	ให้มีการจัดทำหลักสูตรสอนคลื่อนถ่วงกับความต้องการ ของผู้เรียนและท้องถิ่น
3.	ให้สูบกรองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรกิจกรรมบุคลาชاد
4.	ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรกิจกรรมบุคลาชัดด้าน เนื้หาสาระ โดยเน้นทักษะกระบวนการบุคลาชاد ตามความเหมาะสมของท้องถิ่น
5.	ให้มีการจัดทำคู่มือ หลักสูตรกิจกรรมบุคลาชاد ทุกระดับชั้นอนุบาลเพียงพอ
6.	ให้โรงเรียนอ่านวิความสะลูกด้านวัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดทำสื่อ เอกสารประกอบหลักสูตร
7.	ให้มีการประชุม ตั้มนา การใช้หลักสูตรและ เอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมบุคลาชاد

ข้อที่	ความต้องการพัฒนางานยุวากาชาด	ระดับความต้องการพัฒนา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8.	ให้มีการจัดประชุมสัมมนาการใช้หลักสูตรเอกสาร ประกอบหลักสูตรกิจกรรมยุวากาชาดที่จัดทำขึ้น
	การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1.	ให้ครูผู้สอนยุวากาชาดมีส่วนร่วมในการวางแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนยุวากาชาดของโรงเรียน
2.	ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนยุวากาชาด
3.	ให้มีการประชุมครุผู้สอน จัดทำแผนการสอน กิจกรรมยุวากาชาดทุกระดับชั้น
4.	ให้มีการจัดครุเข้าสอนกิจกรรมยุวากาชาดให้เหมาะสม สมกับระดับชั้น
5.	ให้มีการจัดค่าเวลาการเรียนกิจกรรมยุวากาชาด ติดต่อกันตามความเหมาะสม
6.	ให้มีการจัดเตรียมแผนการสอนล่วงหน้าก่อน จัดกิจกรรมยุวากาชาด
7.	ให้ผู้บริหารตรวจสอบการสอนกิจกรรมยุวากาชาด อย่างสม่ำเสมอ
8.	ให้ครูผู้สอนยุวากาชาดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน โดยเน้นทักษะกระบวนการยุวากาชาด
9.	ให้มีการจัดพิธีเข้าประจำหมู่สามาชิกยุวากาชาดเป็น ประจำทุกปี
10.	ให้ปฐมนิเทศสามาชิกยุวากาชาดก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนได้ถูกต้อง
11.	ให้มีการนำสามาชิกยุวากาชาดเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยเหลือสังคม
12.	ให้โรงเรียนเปิดสอนกิจกรรมยุวากาชาดควบคู่ไปกับ กิจกรรมลูกเสือ

ข้อที่	ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ระดับความต้องการพัฒนา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
13.	ให้โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณจัดกิจกรรม ยุวภาฯของผู้เรียน <u>การพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล</u> 1. ให้มีการอบรมครู สร้างเครื่องมือการวัดผลและ ประเมินผลยุวภาฯ 2. ให้มีการวัดผลและการประเมินผลผู้เรียนตาม สภาพจริง 3. ให้มีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนทุกครั้งที่สอน 4. ให้ผู้เรียนและครูจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อประเมิน ความก้าวหน้าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5. ให้มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนเข้าสู่การได้รับ เครื่องหมายกิจกรรมพิเศษตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 6. ให้ผู้เรียน ครู และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการ วัดและประเมินผล

ตอนที่ 3

จัดลำดับความสำคัญของการพัฒนางานยุวภาฯ

คำชี้แจง

โปรดใส่หมายเลขข้อจัดลำดับความสำคัญของความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ ในแต่ละด้านเรียงตามลำดับความสำคัญที่ท่านคิดว่าควรจะเป็น

1	หมายถึง	ความสำคัญของความต้องการลำดับที่ 1
2	หมายถึง	ความสำคัญของความต้องการลำดับที่ 2
3	หมายถึง	ความสำคัญของความต้องการลำดับที่ 3
4	หมายถึง	ความสำคัญของความต้องการลำดับที่ 4
5	หมายถึง	ความสำคัญของความต้องการลำดับที่ 5

ความต้องการพัฒนางานยุวภาฯ	ลำดับความสำคัญ
การพัฒนาด้านบุคลากร	
การพัฒนาด้านการนิเทศ	
การพัฒนาด้านหลักสูตร	
การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	
การพัฒนาด้านการวัดผลและการประเมินผล	

ตอนที่ 4

ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว

คำชี้แจง

หากท่านมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะนอกเหนือจากข้อคำถามที่ได้ระบุมาแล้วข้างต้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนางานยุวภาฯ กรุณาเติมข้อความตามความคิดเห็นของท่าน ให้อ่ายอิงอิสระ

1. การพัฒนาด้านบุคลากร.....
-
2. การพัฒนาด้านการนิเทศ.....
-
3. การพัฒนาด้านหลักสูตร.....
-
4. การพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....
-
5. การพัฒนาด้านการวัดผลและการประเมินผล.....
-

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางศุภกาญจน์ ตันติกัลยากรณ์
เกิดวันที่	7 สิงหาคม 2496
ภูมิลำเนาเกิด	จังหวัดชุมพร
ที่อยู่ปัจจุบัน	56/137 หมู่ที่ 2 ถนนเจ้าฟ้า ตำบลลิวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

การศึกษา

- พ.ศ. 2515 สำเร็จการศึกษา ป.กศ.ต้น จากวิทยาลัยครุสานคุสิต
 พ.ศ. 2517 สำเร็จการศึกษา ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยครุสานคุสิต
 พ.ศ. 2519 สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี กศ.บ. (ชีววิทยา)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประจำปี พ.ศ. 2519
 พ.ศ. 2535 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศษ.บ. (การวัดและประเมินผลการศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 พ.ศ. 2539 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คบ. (สุขศึกษา) จากสถาบันราชภัฏภูเก็ต
 พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศษ.บ. (บริหารการศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 พ.ศ. 2545 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2521 อาจารย์โรงเรียนสังกัดมัธยมศึกษาจังหวัดระนอง
 พ.ศ. 2523 อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระน้ำ ช่วยราชการศึกษานิเทศก์
 กรมพลศึกษา เขตการศึกษา 4
 พ.ศ. 2527 ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา เขตการศึกษา 4
 พ.ศ. 2529 ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาจังหวัดภูเก็ต ถึงปัจจุบัน

ประวัติและผลงานด้านยุวภาฯ

- ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำ>yuภาฯ หลักสูตรผู้ให้การอบรมเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชา yuภาฯ หลักสูตรผู้อำนวยการฝึกอบรม และหลักสูตรกิจกรรมพิเศษ yuภาฯ

- ได้รับการคัดเลือกเป็นบุกวิชาชีพดีเด่นระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษาและระดับประเทศ
- ได้รับคัดเลือกไปศึกษาดูงานด้านการภาวดนและบุกวิชาชีพประเภทมาเดเชี่ยมและสิงคโปร์
- ได้รับเหรียญภาวดนสมนาคุณชั้นที่ 3 จากสถาบันราชภัฏไทย